

TIRSDAG DEN 11. MARTS 2010

FORSÆDE: Rodi KRATSA-TSAGAROPOULOU

Næstformand

1. Åbning af mødet

(Mødet åbnet kl. 09.05)

2. Investering i teknologi med lav CO₂-udledning (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er mundtlig forespørgsel til Rådet og Kommissionen (O-0015/2010 – B7-0011/2010) af Herbert Reul om investering i udvikling af teknologi med lav CO₂-udledning.

Herbert Reul, spørger. – (DE) Fru formand, hr. kommissær, hr. formand for Rådet! Denne forespørgsel skal ses i forbindelse med, at Kommissionen i 2007 fremlagde en plan om fremme af teknologi på området for energi med lav CO₂-udledning, så den hurtigt kunne tages i brug. Der blev stillet meget specifikke forslag til foranstaltninger: Europæiske industriinitiativer, især inden for vind-, sol- og bioenergi, CO₂-opsamling og -lagring, elnet og kernespaltning, bæredygtig omdannelse af europæiske energiinfrastrukturen, oprettelse af en europæisk energiforskningsalliance, løbende opdatering af europæiske energiteknologisystemer og etablering af en styregruppe for strategiske energiteknologier.

Dengang stod der et ubesvaret spørgsmål tilbage, nemlig spørgsmålet om finansiering. Under syvende rammeprogram for forskning stilles der årligt 886 mio. EUR til rådighed til energiforskning. Det står imidlertid alle klart, at det ikke er nok. I 2009 offentliggjorde Kommissionen sin meddelelse om finansiering af teknologier med lav CO₂-udledning, hvor den beskrev behovet for at tredoble midlerne til energiforskning i de kommende ti år. Det ville betyde, at der skulle investeres 50 mia. EUR. I meddelelsen beskrives det, hvordan pengene til de vigtigste teknologier med lav CO₂-udledning skal fordeles, således at Europa kan komme ud af sin kraftige afhængighed af fossile brændstoffer og sikre en kraftigere reduktion af CO₂-emissioner. Ifølge den endelige plan afsættes der omkring 6 mia. EUR til forskning i vindenergi, som ifølge Kommissionen kan udgøre op til en femtedel af EU's energiforsyning i 2020, 16 mia. EUR til solenergi for at udvikle nye fotovoltaiikkoncepter og en større industrikoncentration af solenergianlæg samt 9 mia. EUR til forskning i bioenergi, som skal dække 14 % af EU's energibehov. For at integrere vedvarende energi i energimarkedet skal der afsættes 2 mia. EUR til elnet, således at halvdelen af nettet kan operere ud fra princippet om intelligente net. Ud over til vedvarende energi forventes der afsat yderligere 13 mia. EUR til 12 projekter inden for CO₂-opsamling og -lagring og 7 mia. EUR til atomforskning. Ifølge finansieringsforslaget skal der afsættes yderligere 11 mia. EUR til programmet "intelligente byer", så der også kan findes gode løsninger på dette område.

Kommissionen foreslog dengang, at offentlig-private partnerskaber er den mest troværdige måde at finansiere energiforskning på, men kunne ikke beskrive i detaljer, nøjagtig hvordan finansieringsbyrden i sådanne ordninger kan fordeles mellem de to. I dag er fordelingen på energiforskningsområdet, at 70 % finansieres af private, 30 % af det offentlige. Dette gælder dog ikke atomforskning. Ifølge EU er der behov for en kraftig forøgelse af den offentlige finansiering. I projekter, hvor risiciene er højere, bør offentlig finansiering spille en større rolle, fastslog Kommissionen. For at optimere indsatsen opfordrede Kommissionen til, at der oprettes EU-programmer, især på områder med en klar merværdi på EU-plan, f.eks. hvor programmer er for dyre for den enkelte medlemsstat. I dag finansieres 80 % af de offentlige investeringer i ikke-atomenergiforskning på nationalt plan. I meddelelsen besvarer Kommissionen ikke spørgsmålet om, hvor pengene i sidste instans skal komme fra. Ifølge Kommissionens beregninger er der behov for yderligere 75-80 mia. EUR.

Det er grunden til, at vi i mit udvalg har koncentreret os om at skabe lidt større klarhed om et par områder i forbindelse med finansiering. Jeg vil gerne minde Dem om spørgsmålene. For det første: hvordan forventer Kommissionen at fastlægge sine prioriteringer for 2010-2020-køreplanen for at støtte finansieringen af teknologier med lav CO₂-udledning? Hvornår indføres der politiske initiativer på dette område? For det andet: hvordan forventer Kommissionen at kunne stille flere ressourcer fra EU's budget til rådighed? Og hvordan er Kommissionen specifikt forpligtet til at sikre, at midlerne begynder at strømme, før der bliver

adgang til ressourcerne fra ottende rammeprogram? Vil Kommissionen sikre, at budgetterne for de forskellige industriinitiativer bliver overholdt? Sidst, men ikke mindst, hvordan vil Kommissionen, og det gælder naturligvis også Rådet, stille flere midler fra EU-budgettet til rådighed til finansiering af andre teknologiske muligheder end dem, der er specificeret i meddelelsen, herunder lagringsteknologi, havenergi osv.? Jeg behøver ikke læse alle spørgsmålene højt. Vi har stillet spørgsmålene her, og nu vil vi gerne have svar fra Rådet og Kommissionen.

Pedro Luis Marín Uribe, *formand for Rådet*. – (ES) Fru formand, mine damer og herrer! Jeg vil starte mit indlæg med at understrege vigtigheden af den strategiske energiplan, og at den kommer til at fremskynde udviklingen og anvendelsen af teknologi til ren, bæredygtig og effektiv energi.

Uden denne plan bliver det ikke muligt at nå de mål, vi har sat os for 2020, og heller ikke at gennemføre den brede overgang til en økonomi med lav CO₂-udledning, som vi gerne ser inden 2050.

Det glæder mig at se, at der er bred enighed mellem Parlamentet og Rådet om vigtigheden og nødvendigheden af både planens målsætninger og de ressourcer, der skal stilles til rådighed.

Rådet (transport, telekommunikation og energi) forventer at vedtage konklusionerne om den strategiske energiteknologiske plan på sit møde fredag den 12. marts. Disse konklusioner bliver en vigtig referenceramme for Det Europæiske Råds forårssamling den 25. marts, hvor klimaændringerne er på dagsordenen.

Udkastet til konklusioner, som skal drøftes på Rådets møde, kommer til at indeholde emnet finansiering, selvom dette emne vil blive drøftet med behørig forsigtighed. Vi ønsker ikke at foregribe forhandlingerne om dette spørgsmål i forbindelse med de næste finansielle rammer.

Og nu vil jeg beskrive hovedelementerne i udkastet til konklusioner. For det første er tiden inde til at gå fra teknologiske køreplaner til praktisk gennemførelse af europæiske industriinitiativer. Det skal gøres trin for trin, men så hurtigt som muligt.

For det andet skal vores tilgang til fremtidigt samarbejde om energiforskning i Europa fokusere på effektiv anvendelse af offentlige midler og opbygning af fleksible, offentlig-private partnerskaber med erhvervslivet. Vi opfordrer Kommissionen til at oprette en platform, der omfatter alle de interesserede finansorganisationer, så de kan dele information og god praksis og samtidig koordinere deres aktioner i det omfang, de finder det nødvendigt.

Det kan på baggrund af det mellemlangsigtede offentlig-private finansieringsbehov for at støtte især større demonstrationsprojekter blive nødvendigt at hæve andelen af offentlige investeringer på EU-plan. Det skal vi derfor tage hensyn til, både når vi reviderer budgettet, og når vi forhandler om de næste finansielle rammer.

For det fjerde skal vi støtte medlemsstaternes regeringer og tilskynde dem til at indføre hensigtsmæssige incitamenter og sende konsekvente signaler, så denne politik kan blive gennemført. De skal om nødvendigt også forhøje den offentlige finansiering af udviklingen af teknologier med lav CO₂-udledning.

For det femte samarbejder Kommissionen og Den Europæiske Investeringsbank om at forbedre koordinationen af og kontinuiteten i finansieringen af demonstrationsprojekter i energisektoren, som involverer store teknologiske risici. De søger også at mobilisere og skabe adgang til andre både offentlige og private finansieringskilder.

Endelig arbejder Kommissionen og Den Europæiske Investeringsbank med at udvikle optimale finansieringspakker til større demonstrationsprojekter, og vi opfordrer derfor Kommissionen til at analysere nye måder at kombinere ressourcer fra forskellige kilder og at udvikle et ad hoc-værktøj til finansiering af den kommercielle lancering af teknologier med lav CO₂-udledning.

Alle disse elementer er et klart budskab om fremtidig investering i udviklingen af teknologi med lav CO₂-udledning. Trods de stramme budgetter, vi står over for, vil Rådet på mødet fredag udsende et budskab om sit engagement og i positive vendinger give udtryk for, hvor vigtig denne sag er på EU-plan, og hvor vigtigt det er, at den enkelte medlemsstat investerer i teknologi med lav CO₂-udledning.

Janez Potočnik, *medlem af Kommissionen*. – (EN) Fru formand! Selvom jeg er her i stedet for min kollega Günther Oettinger, et det en stor glæde at diskutere fremtiden for teknologi med lav CO₂-udledning med Dem.

Jeg har personligt deltaget i udviklingen af den europæiske strategiske energiteknologiplan, den såkaldte SET-plan, i den forgangne Kommission, og jeg er fast overbevist om, at denne teknologi er en af hjørnestenene i den energipolitik, som vi skal udvikle i fællesskab i de kommende år.

I Parlamentets betænkning om SET-planen fra juni 2008 stilles der et meget klart forslag om det rette ambitionsniveau. Dette niveau bør vi ikke sænke. I dag har De stillet tre klare spørgsmål, som jeg nok skal besvare.

Først vedrørende vores prioriteringer for 2010 til 2020 og iværksættelsen af de europæiske industriinitiativer, så passer disse seks initiativer godt til vores prioriteringer – vind-, sol- og bioenergi, bæredygtig fission, intelligente net og CO₂-opsamling og -lagring er prioriteringer, som både Parlamentet og Rådet tilslutter sig.

På Deres foranledning har vi også prioriteret energieffektivitet ved at udvikle et nyt dedikeret initiativ – Intelligente byer – for at udløse markedspotentialet for energieffektiv teknologi i byer og regioner. For at prioritere aktiviteterne under dette initiativ har Kommissionen sammen med interessenterne udviklet teknologikøreplaner for perioden 2010-2020. Disse køreplaner indeholder konkrete mål, og hvilke aktiviteter der skal gennemføres for at nå dem. Initiativerne er modne til at blive iværksat i år, 2010. Intelligente byer vil blive iværksat næste år.

Deres andet spørgsmål vedrører behovet for forudsigelige, stabile og tilstrækkelige budgetter til SET-planen i indeværende finansieringsperiode og efter 2014. Vi skønner, at behovet for offentlige og private investeringer til udvikling af teknologi med lav CO₂-udledning i SET-planen vil være 8 mia. EUR årligt. I dag investeres der årligt 3 mia. EUR i EU, hvilket betyder, at der er brug for yderligere 50 mia. EUR for perioden 2010-2020. At slå bro over denne køft bliver en af de centrale institutionelle diskussioner i de kommende år. Indsatsen skal koncentreres dér, hvor den er mest effektiv, således at vi undgår dobbeltarbejde og skaber den største potentielle indvirkning på markedet.

Det er klart, at investeringer på EU-plan, dvs. enten fra syvende rammeprogram eller det europæiske genopretningsprogram for energiområdet, ikke er nok. De potentielle midler fra de 300 millioner emissionshandelstilladelser, der er afsat til demonstration af CO₂-indsamling og -lagring og innovativ vedvarende teknologi, er heller ikke nok. Det svarer i aktuelle priser til omkring 4 mia. EUR. Der er derfor brug for en stor indsats, både i den private og offentlige sektor. Den offentlige sektor omfatter både EU og naturligvis medlemsstaterne. For at sige det lige ud, skal de fleste penge komme fra dem, der har dem.

For det tredje spurgte De, om Kommissionen forventer at finansiere andre teknologimuligheder og stille forslag til flere industriinitiativer. Der vil helt sikkert dukke andre andre teknologier, der fortjener en indsats på EU-plan, op i fremtiden, så SET-planen skal være fleksibel, som vi allerede har vist med det nye initiativ om energieffektivitet, Intelligente byer, som vi som allerede nævnt forventer at iværksætte i 2011. Vi vil holde nøje øje med de mest lovende teknologier gennem SET-planens informationssystem. SETIS, som det hedder, fungerer allerede med hensyn til lagring og havteknologi for at vurdere disse teknologiers potentiale og identificere de bedste muligheder for at gøre en indsats på EU-plan. Vi har også tilskyndet til etableringen af en ny teknologiplatform om vedvarende energi, opvarmning og afkøling, der er tænkt som en hjælp til de involverede sektorer til bedre at definere deres teknologioverførsel.

Det glæder mig at se, at denne dimension får den støtte, som den fortjener. Det er nøglen til, at vi når vores energipolitiske mål, nøglen for Europa og for vores fremtid.

Jean-Pierre Audy, for PPE-Gruppen. – (FR) Fru formand, hr. minster, hr. kommissær! Det glæder mig at se, at De er tilbage i deres stilling som miljøkommissær, hr. Potočnik. De erstatter vores industrikommissær, tak for det og tak for Deres tale.

Jeg glæder mig over min kollegas, hr. Reuls, spørgsmål, for det er ganske berettiget, at han spørger til, hvordan Kommissionen ser på dette vigtige område, ikke-CO₂-udledende energi og finansiering af ny teknologi. Verdens befolkning stiger. Vi har brug for 40 % mere energi i 2030, og jeg vil tilføje, at 80 % af denne forbrugerefterspørgsel kommer fra lande uden for OECD.

Løsningen på disse store udfordringer er ikke at indføre en ny ideologi med at sænke vores energiforbrug eller at søge tilflugt i tidligere tiders tankemåde. EU har derfor pligt til at gribe ind, og jeg vil lige sige lidt om noget, der deler os i vores politiske grupper, og det er atomenergi.

På atomenergiområdet har vi nogle medlemsstater med en lang tradition. Det gør ikke EU til noget særligt, men det betyder, at vi har pligt til at bidrage til debatten og til finansieringen. Atomenergi er, som vi ved, en

ikke-kulstofholdig energikilde, og vi har brug for finansiering, især for midlerne fra kulstofkvoterne til at investere i forskning, udvikling og uddannelse på alle disse områder.

Vi fremsætter nogle ændringsforslag med det specifikke formål at forbedre de fremlagte beslutningsforslag, og jeg vil slutte med at sige lidt om nukleare biprodukter, som er en kilde til stor bekymring for vores borgere. Der er to muligheder i verden: langsigtet lagring, som er det, USA har valgt. Vi i Europa skal vælge en anden tilgang, som er genindvinding i form af genanvendelse. Det er den mulighed, som Rusland, Japan og Frankrig har valgt.

Det er på denne baggrund, at vi, der er ansvarlige for sikkerheden, skal sætte vores lid til videnskaben og til viden, og det gælder alle disse spørgsmål.

Teresa Riera Madurell, for S&D-Gruppen. – (ES) Fru formand, hr. statssekretær, hr. formand for Rådet, hr. kommissær! Vi ved alle, at alle er enige om, at jo hurtigere vi skaber en grøn økonomi, jo hurtigere kommer vi ud af den økonomiske krise.

I en række undersøgelser har man beregnet, at der, hvis vi når målet med en andel på 20 % af vedvarende energi, vil være 2,8 mio. europæiske arbejdstagere beskæftiget i den sektor i 2020. Desuden anslås det, at to tredjedele af de nye job vil blive skabt i små og mellemstore virksomheder. Nøglen til det ligger i udviklingen af grøn teknologi.

For at gøre dette til virkelighed tilslutter min gruppe sig tre hovedmålsætninger. For det første skal vi have et fast tilsagn om at øremærke ressourcer til den strategiske energiteknologiplan (SET-planen). Det er ikke nok bare at omgruppere og omdøbe de støtteprogrammer, vi allerede har. Vi er enige i, at vi skal have ændret vores mål til en reel forøgelse af de ressourcer, der er afsat til forskning i vedvarende energi og energieffektivitet. Det skal vi gøre her og nu, i den næste revision af de finansielle overslag og naturligvis i forhandlingerne om de nye.

Hvis vi for det andet ønsker at skabe de job, vores økonomi har brug for for at komme ud af krisen, er det vigtigt, at vi opprioriterer demonstrationsfasen for innovative teknologier og gør det lettere for dem at komme ud på markedet.

Endelig kan den potentielle oprettelse af grønne job ikke styres i den rigtige retning, hvis vi ikke har en højt kvalificeret arbejdskraft. Vi skal investere i uddannelse og viden for at styrke båndene mellem erhvervslivet og den akademiske verden, og vi skal fremme kvalifikationerne til avanceret forskning og udvikling, så vi kan afbøde eventuelle mangler på markedet for vedvarende energi.

Fiona Hall, for ALDE-Gruppen. – (EN) Fru formand! Vi kan fastlægge alle de mål, vi har lyst til, for håndteringen af klimaændringerne, men vi når dem ikke og især ikke de langsigtede mål for 2050, medmindre vi investerer kraftigt og systematisk i udvikling og forbedring af bæredygtig, kulstoffattig teknologi.

USA kritiseres med rette for ikke at have tilsluttet sig målene for en reduktion af drivhusgasudledninger, men EU er langt fra USA's nuværende investeringsniveau. Uden ordentlige investeringer vil EU's program for investeringer i lavemissionsøkonomi sakke agterud, og det betyder, at de hundredtusindvis af job, som kan skabes her i EU og i regioner som min egen, det nordvestlige England, der allerede begynder at foretage omstillingen til en lavemissionsøkonomi, går til USA og Kina, hvis vi ikke investerer.

Det skuffer mig, at Kommissionen gik bort fra det tidligere udkast til SET-planen, som indeholdt en klar angivelse af kilderne til de nødvendige investeringer. Vil Kommissionen nu udtale sig klarere, især om den årlige milliard euro, der kommer til at mangle, som kommissæren netop sagde?

Endelig er det naturligvis vigtigt at skabe forbedringer i atomteknologien, især i henseende til sikker drift og affaldshåndtering, men min gruppe mener, at "bæredygtig nuklear fission" er selvmodsigende. Vil kommissæren omdøbe det sjette europæiske initiativ, så det bare kommer til at hedde "atomenergiinitiativ"?

Claude Turmes, for Verts/ALE-Gruppen. – (EN) Fru formand! Jeg synes grundlæggende, at denne SET-plan er en tom skal, for der er ingen penge bag den. Vi er nødt til at tænke på, hvor pengene skal komme fra. Hvad værre er, så er de instrumenter, som Kommissionen havde – NER300, genopretningsplanen og visse midler fra Den Europæiske Investeringsbank – i højere grad øremærket til de såkaldte teknologier med lav CO₂-udledning, som er de mindst effektive og indebærer de største risici.

Allerede i 2008 og 2009 var over 70 % af alle investeringer på markedet i Europa rettet mod vedvarende energi, nemlig vind, sol og biomasse. Så hvordan kan det være, at vi laver en SET-plan og øremærker penge

på EU-plan, som grundlæggende giver en mindre andel til vedvarende energi, end markedet allerede optager i dag, samtidig med at pengene går til CO₂-lagring og til nuklear fusion, som ikke er medtaget i dokumentet, men som modtager langt den største del af EU-midlerne?

Vores problem er, at vi på grund af visse lobbyer ikke har modet til at fastlægge de rette prioriteringer, og jeg mener, at selv IEA, der ikke er en græsrodsorganisation, har en ekstremt klar dagsorden. 55 % af alle CO₂-reduktioner vil komme fra energieffektivitet. Hvorfor har vi ikke afsat midler til energieffektivitet i EU's genopretningspakke? 30-35 % af alle CO₂-drivhusgasreduktioner vil komme fra vedvarende energi, mens i bedste fald kun 10 % vil komme fra kulstofbinding og 10 % fra atomkraft. Det er tal ifølge IEA, ikke en græsrodsorganisation. Så selv i Europa er vi bagud i forhold til det, IEA fortæller regeringerne om, hvordan vi fordeles midlerne.

Det eneste fornuftige er at fastsætte klare prioriteringer. Nr. et: energieffektivitet, nr. to: vedvarende energi, fordi det sænker kulstofudledningen uden samtidig at udgøre en risiko, og så er der de andre teknologier.

Giles Chichester, for ECR-Gruppen. – (EN) Fru formand! Jeg beklager, at venstre side af Parlamentet er helt besat af atomenergi, for det er grunden til, at vi i dag skal tage stilling til to beslutninger, som i vid udstrækning har samme indhold, bortset fra spørgsmålet om atomenergi, især da det bevisligt er den eneste teknologi, som kan levere store mængder elektricitet til Europa med en ekstremt lav CO₂-udledning.

Hvis vi skal ophøre med at bruge fossilt brændsel, især olie og kul, skal vi have alle de lavemissionsenergiteknologier, vi kan få. Mange af dem er stadig mere potentielle end produktionsklare, og vi er nødt til at se realistisk på, hvor meget det er lykkedes for os at nå målene for energi fra vedvarende kilder. EU er kendt for at fastlægge meget ambitiøse mål og for aldrig at nå dem. Det skal vi gøre bedre.

I mellemtiden skal vi hurtigst muligt øge andelen af Europas elforbrug fra atomenergi. Derfra får vi allerede nu den største del af vores elektricitet, men når vi skifter over til og udvikler alternative og nye teknologier, skal vi have en vis basisproduktion til belysning og f.eks. til el-bilerne.

Det ligger et enormt potentiale i ny grøn teknologi såsom solvarme fra Sahara og vindmølleparker i Nordsøen, for ikke at nævne kulstofindsamling og -lagring og grundlæggende forbedringer af energieffektiviteten, hvor jeg, i det mindste på dette punkt, er enig med min grønne kollega på den anden side af salen, men alt det kræver massive investeringer, og det er det grundlæggende punkt i disse spørgsmål i dag.

Marisa Matias, for GUE/NGL-Gruppen. – (PT) Fru formand, hr. kommissær, hr. rådsformand! Vi er her for at drøfte genopfindelsen af et europæisk energisystem gennem investeringer i lavemissionsteknologi.

Jeg synes, at det er en af de største udfordringer, som det også nævnes i meddelelsen. Det er en af de udfordringer, vi skal fokusere på, men der er ingen præciseringer her, så det er vigtigt at stille spørgsmål og søge afklaringer. Åbenbart er der ingen økonomisk afklaring, men heller ikke nogen politisk afklaring.

Vi taler om energieffektivitet, om kulstofindsamling, atomenergi, biobrændsel, solenergi, og vi taler om energieffektivitet som den billigste måde at reducere udledninger på. Det slår mig, at der er andre, meget billigere måder at reducere kulstofudledninger på, som ikke er blevet nævnt i meddelelsen, f.eks. at reducere energiforbruget, mikroproduktion, distribution og forskellige former for distribution og forskellige projekter, som ikke kun behøver være store strukturer, samt adgang til energi. Jeg mener, at vi på den måde bestemt kan bidrage til en større finansiel afklaring og dermed vælge den billigste plan.

Som led i den politiske og den finansielle afklaring skal vi derfor diskutere, hvad der efter min mening er et utroligt vigtigt spørgsmål, nemlig at vægten altid ligger på offentlig-private partnerskaber, som om de var løsningen på alt.

Når vi spørger, hvor pengene kommer fra, siger Kommissionen, at de kommer derfra, hvor de er. Jeg må indrømme, at jeg ikke bliver klogere af at få at vide, at pengene kommer derfra, hvor de er, når jeg ikke får at vide, nøjagtig hvor det er.

En ting er sikker, når vi forlader os på offentlig-private partnerskaber, som jo systematisk sker, når vi taler om lavemissionsteknologier, nemlig at hvis vi ikke ved, hvor pengene skal komme fra, og hvis vi ved, at der er offentlig-private partnerskaber, så ved vi fra starten, hvem der kommer til at betale. Det er skatteyderne, som betaler, forbrugerne, som helt tilfældigt også er skatteydere. Vi ved også, at de, der betaler mindre, er institutioner og private organisationer, at det er dem, som investerer, som betales for at investere, men som i sidste instans beholder pengene selv.

Uden denne afklaring forekommer det mig, at vi nok en gang systematisk overlader regningen på omlægningen af den europæiske energimodel til de kommende generationer.

Christian Ehler (PPE). – (DE) Fru formand, mine damer og herrer! I princippet er vi alle enige om, at SET-planen er en god plan. Vi er enige om store dele af indholdet, men vi har to problemer. Dels kan vi, og her henvender jeg mig til hr. Turmes, ikke lægge pres på medlemsstaterne og Kommissionen, hvis vi fortsætter en ideologisk debat, hvor emnet altid er atomenergi. Det er det afgørende punkt i vores afstemning i dag. Vi er kommet frem til et kompromis om SET-planen, og dette kompromis går ud på, at vi har specificeret de kriterier, der skal være opfyldt, før vi vil støtte den, og disse kriterier er klart defineret, nemlig bæredygtighed, konkurrenceevne og forsyningssikkerhed. Vi har sagt, at vi vil arbejde uden begrænsninger med hensyn til specifikke teknologier, og igen får vi en ideologisk debat om atomenergi, som er en diskussion, man godt kan tage, men som i sidste instans ikke giver mening i forbindelse med SET-planen.

Jeg indrømmer, at det, De siger om spørgsmålet om, hvad der rent faktisk kan opnås med SET-planen, er rigtigt. Har vi fået svar på spørgsmålet om, i hvilket omfang medlemsstaterne er parate til at finde en sammenhængende, politisk tilgang? Det, Rådet har fremlagt i dag, er en række banaliteter. Problemet er ikke så meget, hvad vi lægger ind i SET-planen, men mere samspillet mellem midlerne til forskning, innovation og SET-planen, spørgsmålet om demonstrationsanlæg og gennemførelse af de europæiske direktiver i national lovgivning. Vi befinder os nu i en situation, hvor vi skal sige helt klart, at vi kan lave endnu en SET-plan, og at vi kan vedtage en sådan plan, men det, vi har brug for, er konkrete foranstaltninger. Og derfor skal vi ikke altid skændes om detaljer. Vi skal lægge mere pres på Kommissionen og medlemsstaterne, så der sker noget på gennemførelsesfronten.

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Fru formand! Ønsketænkning er ikke nok til at sikre overgangen til bæredygtig, vedvarende energi og et klimavenligt samfund. Der er også brug for betydelige investeringer. Den private sektor skal i vid udstrækning påtage sig sin del af ansvaret for finansieringen af grundforskningen, og medlemsstaterne skal også forpligte sig mere. Desuden skal der afsættes flere penge over EU's budget.

Budgettet skal simpelthen tilpasses de politiske prioriteringer for sol- og vindenergi, energieffektivitet osv. Vi skal omprioritere og omfordele midlerne fra EU-budgettet. Kun på den måde kan SET-planen og Parlamentets medlemmer bevare deres troværdighed.

Chris Davies (ALDE). – (EN) Fru formand! Det er tre år siden, Rådet satte sig det mål, at der skulle være op til 12 demonstrationsprojekter inden for kulstofopsamling og -lagring i drift i 2015, og der er ikke sket meget endnu.

Ja, vi har fundet frem til en finansieringskilde, og vi har nu et udkast til beslutning fra Kommissionen, som venter på at blive godkendt af Parlamentet, om, hvordan denne finansiering skal anvendes, men først i slutningen af næste år vil vi være i stand til at finde frem til et projekt, som vil være kvalificeret til at modtage denne finansiering. Så tidsplanen er meget stram, og det bliver stadig vanskeligere at overholde fristen i 2015. Tingene skrider ved hvert eneste skridt på vejen.

Må jeg bede Kommissionen tage dette med i sine overvejelser. For det første må denne tidsplan undersøges. Kan der på nogen måde skæres dage, uger af den? Og kan vi navnlig lægge så meget pres på Den Europæiske Investeringsbank som muligt for at få den til at holde sig inden for den tildeling, den har fået i udkastet til beslutning?

For det andet bør Kommissionen, så snart Parlamentets komitologiprocedure er blevet afsluttet, fremsætte en meddelelse om tidsplanen. Den bør offentliggøre denne. Dette vil bidrage til at sikre, at tingene skrider mindst muligt. Det vil sikre, at alle arbejder i retning af en række faste frister.

Endelig bør man huske på, at den største enkeltfaktor i forsinkelsen sandsynligvis vil være den ansøgningsprocedure, som projektudviklere skal gennemgå for at få anlægstilladelse til rørledningerne og lignende til fjernelse af CO₂. Det kan blive meget langvarigt. Det vil kunne gøre tidsfristen fuldstændig uopnåelig.

Så må jeg bede om en udtalelse fra Kommissionen, hvori der insisteres på, at udviklere, der ansøger om EU-støtte, begynder at ansøge om anlægstilladelse nu. Lad dem følge deres udtalelser op med penge.

Konrad Szymański (ECR). – (PL) Fru formand! Den fremlagte beslutning viser meget godt, hvordan klimapolitikken har forrang frem for energisikkerheden i EU. Den viser også klart en del af dette parlaments forudindtagede antinukleare holdning. Sagen er, at nuklear energi er den eneste kommercielt dokumenterede energikilde med lav kulstofudledning, men til trods herfor kritiseres den meget kraftigt i beslutningen. EU's

begrænsede finansielle ressourcer skal investeres i udvalgte energikilder, blot fordi de er bæredygtige, og dette er en kraftig markedsintervention. Denne politik vil helt sikkert begrænse udgifterne til store, strategiske infrastrukturprojekter, som der allerede er behov for i dag, og til støtte til samkøringslinjer. Der vil ganske enkelt ikke være penge nok til energisikkerhed. Derfor kan vi ikke tilslutte os denne beslutning her i dag.

Arturs Krišjānis Kariņš (PPE). – (LV) Fru formand, hr. minister, hr. kommissær! Vi ved alle, at narkomaner er meget farlige, for de går ikke af vejen for noget for at få deres næste fix. Vi ved faktisk, at enhver form for afhængighed er et uvelkomment fænomen, der må udryddes. I EU er vores økonomi afhængig, og denne afhængighed fremmes af importeret olie og gas. Det er den situation, vi må ændre. Vi må øge investeringerne i teknologier, som direkte vil øge udnyttelsen af sol, vind, vand og biomasse i EU. Ydermere er der adskillige stærke argumenter, hvorfor det netop skal være disse teknologier. For det første, hvis vi ikke investerer i disse teknologier, vil vores afhængighed af olie og gas blot vokse, og situationen vil forværres, for disse ressourcer vil blive en stadig større mangelvare i hele verden, og priserne vil stige mere og mere. For det andet vil vi, når vi foretager disse investeringer, samtidig kunne tilskynde navnlig SMV'erne, hvis vi giver dem visse fordele, når de skal ansøge om finansielle ressourcer og midler. For det tredje vil vi ved at investere i nye teknologier, overvinde de nuværende hindringer for afbalancering af elnetterne med de forskellige mængder elektricitet, der frembringes af sol og vind. Tiden er inde til handling. Vi må mindske vores afhængighed af importeret olie og gas, og vi må støtte investering i netop de teknologier, der vil øge og fremme en større udnyttelse af energikilder fra sol, vind, vand og biomasse.

Britta Thomsen (S&D). – (DA) Fru formand! Der er grund til at glæde sig over SET-planen. Uden de 59 milliarder euro, som der nu bliver investeret i gode energiprojekter, så når vi ikke vores mål om 20 % vedvarende energi i 2020. To tredjedele af midlerne i SET-planen er investeringer i reel og bæredygtig vedvarende energi. Det gælder f.eks. solceller, vindmøller og biomasse. Men SET-planen er ikke kun vigtig og rigtig, fordi den sikrer os renere energi. SET-planen er også afgørende i vores forsøg på at lægge den sociale og økonomiske krise bag os. Med disse massive investeringer i moderne energiteknologi vil vi kunne skabe hundredetusinder af nye grønne jobs. Vi vil også kunne gøre EU til et videncentrum, når det gælder grøn og bæredygtig teknologi. Men vi skal også huske, at der følger et ansvar med disse investeringer. Et ansvar for at sikre, at de mange mennesker, der i dag arbejder inden for energisektoren, får mulighed for omskoling og opkvalificering. Derfor skal investeringerne i teknologi gå hånd i hånd med investeringer i mennesker.

Liam Aylward (ALDE). – (EN) Fru formand! Jeg vil gerne fremføre to korte punkter. Det første vedrører betydningen af investering i kulstoffattige teknologier, og det andet vedrører kulstofopsamling i landbruget.

For det første er det realistisk set vigtigt, at EU retter sin opmærksomhed og sit budget mod den strategiske energiteknologiplan for EU. Hvis EU skal nå sine mål for 2020, er der ingen tvivl om, at en øget målrettet investering i kulstoffattige teknologier er vigtig.

For det andet må forskningen og investeringerne i kulstofopsamling og -lagring øges som en praktisk metode til at bekæmpe klimaændringer. Her kan landbruget spille en nøglerolle i kulstofopsamlingen, og det kan bidrage til målene for 2020.

Jordbiomasse og naturligt kulstofdræn – kulstof i jorden – kan medføre en ekstra fordel for landmændene ved at begrænse erosion og anvendelse af kunstgødning. Der er behov for yderligere forskning og investering for fuldt ud at udnytte landbruget og landbrugsjorden til at opsamle kulstof og bidrage til at nå målene for 2020.

Hvis vi skal opnå målbare resultater, skal innovation og forskning i kulstoffattige teknologier støttes effektivt og på passende vis.

Vicky Ford (ECR). – (EN) Fru formand! Jeg glæder mig over initiativet om at tale om investeringer i kulstoffattige teknologier, men mere specifikt om energibesparelse og levering af en mere sikker og diversificeret energiforsyning. Jeg vil gerne se specifikt på anvendelsen af EU-midler.

Den region, jeg repræsenterer, har allerede en EU-fond på over 250 mio. EUR til økonomisk vækst baseret på kulstoffattige teknologier. Dens ambitioner er værdige, men denne fonds resultater med hensyn til gennemførelse af betydningsfulde investeringer lever langt fra op til forventningerne.

East of England, herunder Cambridge University, er også hjemsted for førende forskningsfaciliteter, og der er underskrevet over 250 kontrakter i min region om tilskud fra syvende rammeprogram. Jeg har set megen fremragende innovativ forskning, men der er store problemer med kompleksitet, navnlig for SMV'er,

bureaukrati og manglende fleksibilitet, når man skal tilpasse sig udviklingen og videnskaben. I nogle tilfælde er der forfærdende historier om, at EU selv har foretaget betalinger for sent.

Når vi overvejer, hvordan skatteydernes penge skal investeres i fremtiden, bør vi se på erfaringer med, hvad der allerede er sket, og sikre os, at vi bruger dem bedre i fremtiden.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Fru formand! Hvis EU skal nå de klimamål, det har sat sig, skal der udarbejdes en strategi, der støtter en gradvis overgang til en kulstoffattig industri og brugen af bæredygtig energi.

Anvendelsen af nye teknologier kan nedskære energiforbruget i bygninger med op til 17 % og kulstofemissionerne fra transport med op til 27 %, men indførelse af intelligent forbrugsmåling vil kunne nedbringe energiforbruget med op til 10 %. Der kræves en standardmetode til måling af energiforbrug og kulstofemissioner for at opnå et optimalt offentligt og privat energiforbrug. Med dette in mente må vi fastsætte fælles funktionelle minimumsspecifikationer og interoperable intelligente netværk på europæisk plan.

Kommissionen må medfinansiere så mange store projekter som muligt for at lette anvendelsen af intelligent måling og intelligente netværk som standard, herunder i medlemsstater, der stadig ikke har disse teknologier.

Jeg vil gerne spørge, om Kommissionen i øjeblikket agter at stille ekstra ressourcer til rådighed fra EU-budgettet for at tilskynde SMV'er til at udvikle teknologier til bæredygtig kulstoffattig energi.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Fru formand! Vi har behov for en ambitiøs og intelligent industripolitik, der sætter EU i stand til bevare både sin globale konkurrenceevne og job og produktion inden for EU. Investeringerne i udviklingen af kulstoffattig teknologi vil hjælpe EU til at overvinde den økonomiske krise og kan skabe i omegnen af 2,7 mio. job i 2020.

EU må investere i europæiske initiativer, der fremmer vedvarende energikilder og deres indførelse i det europæiske elnet, samt biobrændstoffer og grøn transport. Der kan opnås hurtige resultater gennem investeringer i intelligente byer og energieffektivitet i bygninger, særlig boliger.

Jeg opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at øge budgetterne til energieffektivitet i boliger og til i forbindelse med midtvejsevalueringen af anvendelsen af strukturfondene at vedtage de nødvendige foranstaltninger til at sikre en bedre absorption af EFRU-satsen på 4 % til energieffektivitet i boliger. Dette vil gøre det muligt at øge denne sats i perioden 2014-2020.

Zbigniew Ziobro (ECR). – (PL) Fru formand! Forhandlingen om investering i kulstoffattige teknologier er en forhandling om metoder til tilpasning af medlemsstaternes økonomier til kravene om begrænsning af drivhusgasemissionerne. Uanset at klima- og vejrforholdene på vores kontinent i de seneste få måneder har givet argumenter til de videnskabsfolk, som sætter spørgsmålstegn ved menneskets indflydelse på klimaet gennem CO₂-emissioner, bør vi dog alligevel, når vi taler lavemissionsteknologier i denne sammenhæng, stille følgende spørgsmål: Hvordan kan de nødvendige midler til udvikling af rene teknologier sikres for at opnå de størst mulige virkninger på kortest mulige tid?

Jeg mener, at den ordning, der indføres til støtte for forskning og udvikling, bør være så fleksibel som muligt for at gøre det muligt at forvalte ressourcerne på en måde, der passer til den videnskabelige forsknings dynamik. Spørgsmålet er, om og på hvilken måde det er planen at skabe passende støttemekanismer til investering i lavemissionsteknologier?

Endelig vil jeg også gerne tilføje, at uanset hvilke argumenter der måtte findes for at investere i udvikling af lavemissionsteknologier, så bør dette ikke ske på bekostning af samhørighedspolitikken.

Bogdan Kazimierz Marcinkiewicz (PPE). – (PL) Fru formand! I Kommissionens meddelelse af 23. januar 2008 "Støtte til hurtig demonstration af bæredygtig elproduktion fra fossile brændstoffer", som udgør en del af klima- og energipakken, fremgår det, at EU vil støtte opførelsen af 10-12 demonstrationsanlæg til opsamling og lagring af CO₂. I slutningen af 2008 tog Europa-Parlamentet også dette spørgsmål op i en beslutning. I punkt 11 i dette dokument anførtes det, at de foranstaltninger, som Kommissionen havde afsløret, ikke var tilstrækkelige til at skabe de ønskede incitamenter til opførelse af mindst 12 demonstrationsanlæg i 2015, mens det i punkt 18 blev anset for at være absolut nødvendigt, at i det mindste de 12 demonstrationsanlæg øremærket til bistand skulle dække alle tænkelige kombinationer af teknologier til kulstofopsamling og lagring.

De finansielle midler skal dog komme fra salget af 300 mio. tilladelser til CO₂-emissioner i reservebeholdningen til nytillkomne, kendt som NER300. Det beløb, der skal anvendes til støtte for opførelsen af demonstrationsanlæggene, vil altså komme til at afhænge af markedsprisen på tilladelser. Det anslås, at dette vil være mellem 7 og 12 mia. EUR. Det kan udledes af Kommissionens beslutninger i forslaget, at støtte under NER300 vil omfatte seks projekter vedrørende kulstofopsamling og -lagring i kraftværker og to i industrien.

Ønsker Rådet i samarbejde med Kommissionen at støtte opførelsen af yderligere to til fire anlæg og i bekræftende fald hvordan?

Roger Helmer (ECR). – (EN) Fru formand! Vi har hørt en masse nonsens i dag om grønne job. Faktum er, at vores besættelse af bæredygtige energikilder allerede øger omkostningerne til elektricitet og tvinger europæiske borgere ud i brændstoffattigdom. Højere energipriser betyder, at energiintensive virksomheder i Europa ganske enkelt vil give op og flytte til mere gunstige områder. Højere energipriser betyder lavere vækst og højere arbejdsløshed, og de koster job. Jeg har kun set en enkelt formel undersøgelse af spørgsmålet om grønne job. Det var i Spanien, og den viste, at der for hvert eneste job, der blev skabt i den grønne sektor, gik 2,2 job tabt andre steder.

Hvis vi virkelig seriøst ønsker kulstoffattig elektricitet, er der kun en løsning, og det er atomkraft. I hele Europa begynder man at tale om ny nuklear kapacitet, og det er godt. Hvis vi ønsker fortsat at have lys i lamperne, har vi brug for en renæssance for atomkraft, og det skal ske hurtigt.

Maria Da Graça Carvalho (PPE). – (PT) Fru formand! Forskning og teknologi spiller en afgørende rolle i udvikling af et kulstoffattigt samfund. Det er absolut nødvendigt at investere i radikale sociale ændringer baseret på byers bæredygtighed, decentraliseret energiproduktion og industriens konkurrencedygtighed. Det er en vigtig politik for et fremgangsrigt og bæredygtigt samfund, som er forberedt på de udfordringer, som klimaændringer, energisikkerhed og globalisering medfører, og som er førende i verden inden for rene teknologier.

Den strategiske energiteknologiplan for EU sigter mod at bidrage til netop dette mål. Jeg glæder mig over de grundlæggende retningslinjer, der præsenteres i meddelelsen om, hvordan interventionerne skal tilrettelægges mellem den offentlige og den private sektor, mellem fællesskabsfinansiering, national og regional finansiering.

Det er dog vigtigt at øge den offentlige finansiering til videnskabelig forskning i rene teknologier. Europa skal også skabe betingelser, der fremmer større private investeringer på dette område. Det er nødvendigt hurtigt at gå fra ord til handling.

Prioriteterne i EU's fremtidige finansielle overslag og ottende rammeprogram for forskning og udvikling skal være energisikkerhed, bekæmpelse af klimaændringer og miljø. Kun på denne måde kan vi opretholde vores industris konkurrenceevne, fremme økonomisk vækst og skabe job.

Patrizia Toia (S&D). – (IT) Fru formand, mine damer og herrer! Dette er ikke blot en rutinemæssig forhandling, det er derimod meningen, at den skal være meget specifik og stille klare og præcise spørgsmål – hvilke ressourcer er der, og hvor får vi dem fra – og jeg håber, at Parlamentet forventer lige så klare og præcise svar her i dag og på de kommende rådsmøder den 12. og den 25. marts.

Vi ønsker at fortælle Kommissionen og Rådet, at EU, som har svunget flaget for kampen mod atmosfæriske emissioner og klimaændringer foran verden, nu må være konsekvent, hvis det ikke ønsker at miste troværdighed. Det må gøre alt, hvad det kan, for at nå disse mål. Vi må være helt klar over, at det at tale om en lavemissionsøkonomi betyder en form for kopernikansk revolution for produktionssystemet. Det betyder ændring af mange ting, klare prioriteter og politisk vilje, men først og fremmest tilstrækkelige ressourcer og instrumenter.

Vi ved også, at denne kopernikanske revolution er afgørende for, at vores produktionssystem, den europæiske industri, kan forblive konkurrencedygtig. I mange lande, i mange forskningscentre og på mange universiteter er de intellektuelle ressourcer parate, færdighederne er der, og viljen er der. Tiden er nu inde til at sætte tingene i gang. Alle må gøre det, som kommissæren og Rådet har sagt. Medlemsstaterne, virksomhedslederne og den private sektor må gøre det. Jeg mener dog, at den vigtige opgave med at samle dette komplekse partnerskab ligger hos EU.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Fru formand! Vi er alle enige om, at større energieffektivitet er det første skridt på vejen, men jeg vil gerne i mit bidrag henlede opmærksomheden på den politiske forvirring og uro, der omgiver bioenergi.

Jeg tror, at især Parlamentet og Kommissionen og Europa generelt gik bort fra en del af bioenergien, da vi oplevede fødevarerprisstigningerne i 2007 og 2008. Få af os taler om virkeligheden for de fleste landmænd i Europa nu, som befinder sig i en tillidskrise, fordi priserne er kollapsede. Alligevel sendes der ikke noget sammenhængende politisk budskab til dem om arealudnyttelse og anvendelse af deres jord til dyrkning af energiafgrøder.

Især i Irland løber regeringen væk fra dette område. Hør her, det industrien har brug for, er politisk vished. Politikerne leverer ikke denne vished, og vi har høstet belønningen herfor.

Når vi taler om investering i forskning, og forskningen ikke gennemføres, fordi vi ikke vil træffe de rigtige politiske beslutninger, så spilder vi vores tid.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Fru formand, hr. kommissær! Finansiering af omstillingen til grønne kulstoffattige teknologier vil være særlig vanskelig i de nye medlemsstater. En potentiel og meget vigtig kilde for de centraleuropæiske og de baltiske lande ville være anvendelse af de emissionskreditter, de har optjent under Kyotoprotokollens emissionshandelsordning, hvorved der drages fordel af disse landes klimaressourcer. Betingelsen herfor ville naturligvis være, at der indføres en post-Kyoto-ordning eller støtte fra Det Europæiske Råd og Kommissionen til vores bestræbelser på at opnå en ordentlig betaling for vores resterende klimaressourcer. Som ordfører for biogas er jeg helt bekendt med omkostningerne til nye teknologier, og jeg er klar over, at den teknologiske udvikling vil være meget stor. Det er meget vigtigt at forfølge dette punkt inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik f.eks. ved at ændre sammensætningen af husdyrfoder, ved at indføre andre pløjemetoder end dybdepløjning og ved at indføre nye, innovative teknologier.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Fru formand! En af de vigtigste prioriteter i strategien for EU på længere sigt bør være at skabe en innovativ økonomi, f.eks. ved at omlægge det nuværende energisystem ved hjælp af en model baseret på lave emissionsmængder, navnlig rene kulstofteknologier. Omkring 80 % af den primære energi, som forbruges i EU, kommer fra fossile brændstoffer. I de seneste årtier har vi udviklet vores netværk og forsyningskæder til perfektion i forhold til at forsyne samfundet med energi fra netop disse kilder. Vi har baseret vores økonomiske vækst og fremgang på olie, kul og gas, og det er vanskeligt at ændre dette fra den ene dag til den anden.

Den strategiske energiteknologiplan for EU, som udgør en hjørnesten i Unionens energi- og klimapolitik, er et fornuftigt skridt i retning af at gøre EU til en innovativ økonomi, naturligvis under den forudsætning, at Unionen tager hensyn til finansieringen af rene kulstofteknologier. Hvis Europa ønsker at nå ambitiøse reduktionsmål på et rimeligt omkostningsniveau, er det afgørende, at vi øger bevillingerne til forskning inden for rene, bæredygtige og effektive energiteknologier og koordinerer indsatsen med hensyn til at kombinere kræfter, potentiale og ressourcer i både den offentlige og den private sektor.

Tidligere tiders industrielle revolutioner har vist, at ny teknologi kan ændre vores levevis for altid. I dag står vi med en unik realistisk mulighed for at vælge en ny model for energiproduktion. Investeringer i udvikling og fremme af nye kilder til ren og vedvarende energi kan dog kun gennemføres, hvis Fællesskabet sikrer tilstrækkelig finansiering og medtager disse investeringer på listen med EU's strategiske målsætninger.

Fiorello Provera, for EFD-Gruppen. – (IT) Fru formand, mine damer og herrer! I forhandlingerne om EU's valg på energiområdet ligger én ting fast, nemlig at den vigtigste, billigste og mest bæredygtige energikilde, som vi har til rådighed, er den energi, som vi sparer. Af naturlige, historiske, kulturelle og økonomiske årsager er bjergområderne et forbillede, hvad angår nedbringelse af energiforbruget i takt med vores moderne livsstils ændrede behov, og de er velegnede til storskalaforsøg med vedvarende energikilder med lave kulstofemissioner.

Bjergområderne frembringer næsten al Europas hydroelektriske energi. F.eks. producerer alene den provins i Italien, som jeg stammer fra, 12 % af hele landets hydroelektriske energi. Desuden har man stor erfaring med at opføre særligt energieffektive bygninger i bjergområderne. Vi har opført beboelsesejendomme, som takket være avancerede teknologier er helt selvforsynende med både el og varme, og som endda leverer mere energi, end de forbruger. Bjergområderne bruges ofte til eksperimenter, og de er således ideelle til forsøg med bedre udnyttelse af biomasseenergi, solenergi, geotermisk energi og varmepumper. Og de er navnlig ideelle til forsøg med helt nye systemer til energidistribution.

Bjergene er fulde af energi, ren energi, som ligger lige for vores fødder. Derfor anmoder vi Kommissionen om at inddrage bjergområderne i dens strategi, granske erfaringerne fra områderne og anerkende deres ret til rimelig kompensation for al den vedvarende energi, som de allerede har leveret. I artikel 174 i Lissabontraktaten anerkender man bjergområdernes betydning, og derfor afventer vi med spænding initiativer

fra Kommissionen rettet mod gennemførelse af denne artikel og rettet mod en europæisk politik vedrørende bjergområder, som også omfatter energiområdet.

Jeg opfordrer derfor Kommissionen til at følge anbefalingerne i Durnwalder-rapporten i Regionsudvalget. Ligeledes opfordrer jeg Kommissionen til at medtage bjergområdernes energispørgsmål og produktionskapacitet inden for vedvarende energi og passiv konstruktion i vurderingen af de europæiske områder.

Bjergområderne udgør 40 % af det europæiske landområde, og der bor 90 mio. mennesker i disse områder. De er hidtil blevet betragtet som ugunstigt stillede områder. Men hvis vi gennemfører en nyskabende og sammenhængende energipolitik, kan områderne overvinde dette handicap og yde et afgørende bidrag til at opnå målsætningerne i den integrerede energi- og klimaændringsstrategi som bevis på, at energimæssig selvforsyning til en rimelig pris er mulig, hvis den politiske vilje er til stede.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Fru formand! Europæisk landbrug beskyldes ofte for at være en væsentlig kilde til global opvarmning. Dette er naturligvis ikke helt korrekt. På den anden side kan vi heller ikke se bort fra det bidrag, som landbruget kan yde i forhold til at nedbringe kuldioxidemissionerne.

Dette emne er jo allerede blevet behandlet af andre talere. Kulstofoplagring, biomasse og investeringer i at nedbringe forbruget af kunstgødning er blot eksempler på, hvordan landbruget påvirkes af dette problem. I forhold til drøftelserne om investeringer i teknologier med lav CO₂-emission mener jeg derfor, at landbruget skal prioriteres højt og ikke ignoreres, således som det bl.a. var tilfældet i en anden strategi på europæisk plan, nemlig EU 2020-strategien.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Fru formand, hr. kommissær, hr. formand for Rådet! Jeg taler på egne vegne og vil gerne sige til mine kolleger, at nuklear teknologi efter min mening ikke er løsningen og heller ikke en vedvarende energikilde.

Vores opgave består i at træffe foranstaltninger, som gavner vores børn og vores fremtid på længere sigt. Det er derfor meget vigtigt for os at nedbringe CO₂-emissionerne, men denne nedbringelse må ikke ske på bekostning af miljøet. Med andre ord skal vi være meget opmærksomme på, hvilke foranstaltninger vi yder støtte til, og hvilke foranstaltninger vi investerer i. Det nytter ikke at skære ned på CO₂-udledningen, hvis vi derved ødelægger miljøet.

2010 er biodiversitetens år, og det er særdeles vigtigt, at vi også her fører til referat, at alle investeringer og foranstaltninger også skal ses i lyset af et ønske om at beskytte miljøet af hensyn til vores børn, vores fremtid og biodiversiteten.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Fru formand, hr. kommissær! I forhandlingen om overgangen til en kulstoffattig økonomi må vi ikke glemme, at denne overgang næppe vil være gnidningsløs. Om få år vil vi blive konfronteret med konsekvenserne af den gradvise udtømmning af og mangel på den primære energikilde, som vi er afhængige af, nemlig fossile brændstoffer. Disse brændstoffer udgør også råmaterialet for mange særdeles vigtige industrier, f.eks. den kemiske og den farmaceutiske industri.

Det er bydende nødvendigt for menneskeheden, at vi forvalter klodens tilbageværende oliereserver med megen omtanke, dvs. først og fremmest med måde.

Vedtagelsen af protokollen vedrørende udtømmning af olieressourcerne, som blev fremlagt i Uppsala i 2002 og i Lissabon i 2005 af en gruppe videnskabsfolk og specialister fra flere lande, der indgår i Association for the Study of Peak Oil and Gas, er på denne baggrund afgørende med hensyn til at introducere en plan med fokus på fornuftig forvaltning af disse ressourcer, afhjælpning af manglen på dem og en kontrolleret overgang til andre primære energikilder.

Alajos Mészáros (PPE). – (HU) Fru formand! Efter min mening har kerneenergi ikke fået den opmærksomhed i denne betænkning, som teknologien fortjener. Løsningerne, hvor man sigter mod at udvikle alternativ energi, herunder bio-, vind- og solenergi, har alle lange udsigter, og det er slet ikke sikkert, at de giver gevinst i sidste ende. I lyset af sidste års gaskrise og den trussel, som klimaændringerne udgør, er vi imidlertid nødt til at handle hurtigt i vores energistrategi. Kernekraft er den største CO₂-frie energikilde i EU, og den dækker i øjeblikket en tredjedel af vores elektricitetsbehov. Det er ganske enkelt uundgåeligt, at vi må videreudvikle denne energikilde på forsvarlig vis. Det ville være hensigtsmæssigt, hvis vi alle indså dette.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Fru formand! Jeg har lyttet til forhandlingen, som jeg finder meget spændende, og jeg har læst alt, hvad jeg kan, om dette emne.

Jeg vil blot fremdrage to punkter. For det første spørgsmålet om, hvor finansieringen skal komme fra, og for det andet spørgsmålet om, hvordan forskningen og udviklingen skal koordineres.

I mine øjne er der her mulighed for, at eksperter fra Parlamentet, Rådet og Kommissionen samles i en styregruppe. Formålet skal være dels at tilvejebringe den finansiering, der er nødvendig i de offentlig-private partnerskaber, eventuelt med mål for hvert land, og dels at føre tilsyn med og koordinere forskningen. Der skal være tale om forskning, udvikling og demonstration, og en del af finansieringen skal afhænge af vellykkede resultater. Ellers vil hver enkelt professor i Europa kaste sig ud i forskningsaktiviteter, som i sidste ende ikke vil være koordinerede.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Fru formand! Vi har hørt mange smukke ord om kulstoffattige teknologier fra repræsentanterne for Rådet og Kommissionen, som imidlertid ikke berørte det helt centrale spørgsmål om, hvor finansieringen skal komme fra. Der findes en gruppe af medlemsstater, som har en kilde klar, nemlig de tidligere socialistiske lande, som klart har overgået deres Kyotoforpligtelser og i høj grad bidraget til, at EU kunne holde hovedet højt ved konferencen i København. Disse lande er berettigede til at nyde godt af deres CO₂-kvoter, og alligevel ønsker Kommissionen og de 15 oprindelige medlemsstater at forhindre dette. I Ungarns tilfælde drejer det sig om flere hundrede milliarder forint. Ved konferencen i København enedes Ungarn og Polen om at bruge tilsvarende summer på grøn infrastruktur. Disse midler udgør altså kilden. Indtil nu har forslaget mødt døve øren, og dette tyder på, at det virkelig er sandt, at de nye medlemsstater faktisk kun er andenrangsmedlemmer af EU.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Fru formand! En af EU's hovedmålsætninger er at udvikle en kulstoffattig økonomi. Hensigten er, at 20 % af den samlede energiproduktion skal baseres på vedvarende energikilder inden 2020.

Rumænien har opstillet et mere ambitiøst mål på 24 %. Undersøgelser viser, at Dobrogearegionen i det sydøstlige Rumænien ligger nummer to på listen over områder i Europa, hvad angår potentiale for vindenergi. Regionen overgås kun af det nordlige Tyskland. I regionen er man netop nu ved at udvikle den største landbaserede vindmøllepark i Europa, som vil bestå af 240 møller og frembringe 600 MW vedvarende energi. Projektets første fase gennemføres i løbet af i år, når de 139 installationer sættes i drift. Hele projektet færdiggøres i 2011 i områderne Fântânele og Cogălnicele i provinsen Constanța.

Gennemførelsen af dette projekt er vigtig for Rumæniens energiforsyningssikkerhed, da det vil bidrage til at begrænse energiimporten.

Antonio Cancian (PPE). – (IT) Fru formand, mine damer og herrer! På baggrund af det, som jeg har hørt her til formiddag, mener jeg, at vi kan enes om et par punkter, nemlig effektivitet, besparelser, vedvarende energikilder og nye teknologier. Dette er dog ikke tilstrækkeligt, medmindre vi tager afgørende fat på to andre områder.

Det første er området for kerneenergi. Alene ordet og det at berøre emnet skræmmer os. Lad os gennemføre forskning og forsøge at være ansvarlige i denne forskning. Det andet område vedrører finansiering. Som jeg har kunnet fornemme her til formiddag, er vi bange for at tale om offentlig-private partnerskaber. Alene den tanke, at den private sektor kan spille en rolle i et initiativ sammen med den offentlige sektor, betragtes næsten som noget fremmed, skamfuldt og mistænkeligt.

Partnerskaber af denne art er uundgåelige i betragtning af de økonomiske ressourcer, som vi har at gøre godt med. Desuden er det vigtigt, at den offentlige sektor indgår i et samspil med den private, da den offentlige skal lære at agere som en virksomhed og i overensstemmelse med en bæredygtig politik.

Christian Ehler (PPE). – (DE) Fru formand! Jeg skal gøre mit indlæg kort. I grupperne har vi ført meget langvarige, men berettigede forhandlinger om ideologiske spørgsmål vedrørende nye teknologier. Lad os dog for en gangs skyld sammen stille et spørgsmål, som Rådet og Kommissionen skal besvare. Vi har drøftet Set-planen i lang tid. Hvilke midler findes der til at gennemføre den? Hvilke tidsrammer arbejder vi med? Hvilke foretagender deltager fra medlemsstaterne?

Claude Turmes (Verts/ALE). – (DE) Fru formand! Jeg vil ikke tale om ideologi i denne forbindelse. Det kan vi gøre en anden gang. Men jeg mener, at ideologerne i virkeligheden befinder sig på den anden side her i Parlamentet.

Kommissionen vil have to håndgribelige instrumenter til rådighed i de kommende uger. Det første er finansieringsfaciliteten for risikodeling, hvor der stadig findes midler. Disse midler kunne nu bruges på en fornyet indsats for vedvarende energikilder og energieffektivitet. Jeg har ladet mig fortælle, at Kommissionens generaldirektorat for forskning blokerer for udbetaling af midlerne. Direktoratet ønsker ikke at bruge dem på energiområdet, men hellere på it og andre områder. Måske har kommissæren noget at berette i denne henseende?

Det andet instrument består af de mindst 15 % af de midler, som åbenbart stadig findes i den økonomiske genopretningsplan, og vi har i Parlamentet fastslået, at disse midler skal bruges på energieffektivitet, navnlig på intelligente byer. Kan De også fortælle mig noget om dette, hr. kommissær?

Iosif Matula (PPE). – (RO) Fru formand! Når vi i dag her i Parlamentet forhandler om investeringer i kulstoffattig teknologi, understreger det, at EU ønsker at stadfæste sin førende rolle, ikke kun med hensyn til at nedbringe energiforbruget og gøre det mere effektivt, men også med hensyn til at sikre et sundt miljø. Jeg mener, at vores rolle nu består i at fremme områder som forskning og innovation for at udpege de løsninger, som kan danne grundlag for et bæredygtigt europæisk energisystem. Vi må derfor fastlægge finansieringskravene på dette område med det mål at øge EU's konkurrenceevne på verdensplan.

Jeg mener, at det er afgørende at vi fokuserer på det potentiale, der ligger i grøn energi på regionalt og lokalt plan. Den region i Rumænien, som jeg stammer fra, rummer et stort potentiale for geotermisk energi, som ikke udnyttes tilstrækkeligt i øjeblikket. Dette er der flere årsager til, men jeg mener, at vi må tildele de lokale myndigheder en vigtig rolle i denne sammenhæng for at opmuntre dem til at udvikle offentlig-private partnerskaber.

Pedro Luis Marín Uribe, *formand for Rådet.* – (ES) Fru formand! Jeg har med interesse fulgt formiddagens forhandlinger, og jeg kan med glæde bekræfte, at Rådet deler mange af de synspunkter, som kommer til udtryk i Parlamentet. Jeg har tillid til, at de konklusioner, som vi vedtager i morgen, vil sætte os i stand til at skabe et solidt fundament, som imødekommer de ytre bekymringer og gør det muligt for os at opnå umiddelbare fremskridt i lanceringen af industriinitiativer.

I mine øje er vi tydeligvis enige om, at disse initiativer er afgørende, hvis vi skal mindske vores energifafhængighed, øge vores effektivitet, fortsat gøre teknologiske fremskridt og derved give europæisk teknologi et yderligere boost samt naturligvis tage hånd om de udfordringer, der ligger i klimaændringerne.

Initiativerne er også nødvendige for at fastholde Europas konkurrenceevne og skabe arbejdspladser. Jeg mener at kunne berolige hr. Helmer med, at der findes andre undersøgelser end den, som han har læst. Disse undersøgelser, hvoraf nogle er gennemført af Kommissionen selv, viser den positive indvirkning på beskæftigelsen – en indvirkning, som vil blive endnu større på længere sigt.

Vi foreslår derfor, at vi gør brug af en række fælles principper og fremgangsmåder som rettesnor for nuværende industriinitiativer. Dette vil naturligvis bl.a. kræve, at vi etablerer de finansielle redskaber og fastsætter de kriterier for offentlig intervention, som kræves for at understøtte udviklingen af disse teknologier.

Der er lagt megen vægt på de finansielle aspekter, og Rådet har også fokus på dette område. Rådet kan dog ikke forpligte sig til at omfordele midler uden at respektere Kommissionens initiativret og Parlamentets bemyndigelser på dette område. I mellemtiden vil de gældende finansieringsaftaler derfor skulle anvendes.

Ikke desto mindre må vi insistere på vigtigheden af at øge vores budgetter for at kunne udvikle disse nye teknologier, ligesom vi må stå fast på, at prioritering af disse forøgelse skal være et grundlæggende element i de kommende drøftelser i de europæiske institutioner, navnlig her i Parlamentet.

Jeg kan også forsikre, at Rådet har gjort og fortsat vil gøre alt, hvad der står i dets magt, for at garantere, at den strategiske energiteknologiplan finansieres tilstrækkeligt inden for både de nuværende og de kommende finansielle rammer.

Kommissæren har allerede påpeget det, men jeg vil gerne minde om, at private initiativer og finansieringskilder generelt også spiller en vigtig rolle. Dette er et område, hvor vi skal arbejde hånd i hånd for at sikre, at de offentlige økonomiske ressourcer får maksimal effekt. Vi er nødt til at opnå en multiplikatoreffekt i stor skala, som sætter os i stand til at gennemføre disse initiativer, som er afgørende for Europas fremtid.

Janez Potočnik, *medlem af Kommissionen.* – (EN) Fru formand! Først vil jeg gerne takke for, at denne forhandling afholdes. Jeg har fulgt den meget tæt, og der er mange elementer, som vi bestemt vil tage hensyn til i vores fremtidige virke.

Lad mig indlede med en kort historie. Efter oliekrisen i 1970'erne oplevede vi en hidtil uset begejstring for innovation, som gav os konkurrencefordele, selv under hensyntagen til miljøet, men denne begejstring var kun kortvarig. Efter at olieprisen var blevet ved med at falde tilstrækkeligt længe, valgte vi at droppe investeringer i forskning, udvikling og anvendelse, se bort fra nye teknologiers markedsmæssige berettigelse og ændre vores forbrugsmønstre. Vi blev lullet ind i en periode med falsk tryghed, hvor vi var afhængige af billig, udenlandsk energi. Det var en periode præget af illusionen om bæredygtighed.

I øvrigt var investeringerne i forskning og udvikling på energiområdet umiddelbart efter oliekrisen omkring fire gange højere, end de har været i de senere år.

Hvor står vi så i dag efter denne periode med tilbageholdende og uansvarlig udvikling uden proaktive indfaldsvinkler? Som reaktion på de trusler, der ligger i klimaændringerne, og i forsøget på at løse problemerne med energisikkerhed og -afhængighed mener jeg også, at en proaktiv vision er en realistisk og nødvendig indgangsvinkel og ikke en dagdrøm.

På baggrund af dette og de forhold, der fremhæves i den EU 2020-strategi, som vi vedtog for et par dage siden, ser vi intet alternativ til grøn vækst. Vi har behov for flere rene industrivirksomheder, ikke flere virksomheder inden for oprensning. Vi har behov for incitamenter, hvad angår priser og omkostninger, og vi skal sende de rette signaler. Vi skal fokusere på energieffektivitet eller, om De vil, ressourceeffektivitet, som er et af hovedelementerne i EU 2020-strategien.

Jeg vil nu vende mig mod et andet emne, nemlig den Set-plan, som vi drøfter. Alle skøn vedrørende den nødvendige finansiering, der fremlægges i Set-planen, er baseret på teknologiske køreplaner. Der er her gjort et meget grundigt stykke arbejde. Hvis vi ser på forslagene, hvad vi har på tegnebrættet, og hvordan vi anslår den krævede finansiering i fremtiden, kommer vi frem til følgende tal: 6 for vindenergi, 16 for solenergi, 19 for bioenergi, 13 for kulstofopsamling og -lagring, 7 for kerneenergi, 2 for intelligente net, 5 for brændselsceller og brint, 11 for intelligente byer, 5 for den europæiske energiforskningsalliance og 1 for grundforskning. Sammenlagt giver det 75.

Hvad angår tallet 7 for kerneenergi, må jeg være fair og sige, at fusionsenergi ikke er medregnet, og at denne energiform er et vigtigt element, som bør medtages. Men hvis vi ser på tallene, mener jeg, at Kommissionen sender et ret tydeligt signal om, hvor vi skal lægge hovedparten af vores investeringer.

Det næste emne, jeg vil berøre, er finansieringskilderne og køreplanerne. Som jeg sagde i indledningen, skal finansieringen primært findes dér, hvor de største kilder er, nemlig i industrien og medlemsstaterne. Der er altså tale om EU's budget, nuværende og kommende finansielle overslag, det europæiske genopretningsprogram for energiområdet, EU's emissionshandelsordning og naturligvis de øvrige instrumenter, der findes. Navnlig bør Den Europæiske Investeringsbank tages med i overvejelserne i denne henseende.

Der melder sig et vigtigt spørgsmål om investeringernes opbygning i forhold til de forskellige initiativer, der foreslås. I mine øje er det indlysende, at offentlige og private investeringer vil være opbygget forskelligt på grund af forskelle med hensyn til tætheden til markedet og de markedssvigt, som man risikerer inden for de forskellige slags teknologier, og som der skal tages hånd om. Jeg mener, at De har at gøre med en vigtig sag, navnlig når De begynder at drøfte de næste finansielle overslag. Ligeledes mener jeg, at vi må genoverveje vores prioriteringer og revurdere, hvordan vi skal investere i fremtiden.

Jeg vil gerne nævne, at vi i løbet af 2010 vil iværksætte alle initiativer bortset fra initiativet "intelligente byer", som kom til senere på Deres foranledning, og som hovedsageligt handler om ressourceeffektivitet. Men tro endelig ikke, at de aktiviteter, som vi taler om her, ikke er i gang endnu. Det er de, navnlig inden for forskning. Den europæiske energiforskningsalliance har allerede arbejdet med dette område i nogle år.

Endelig vil jeg gerne nævne, at vi med Set-planen faktisk iværksætter noget meget specifikt på EU-plan. De ved sikkert, at jeg under mit tidligere mandat kæmpede meget hårdt for at få et europæisk forskningsrum. På europæisk plan administrerer vi omkring 5 % af de samlede forskningsmidler, så medmindre vi forener vores kræfter på EU-plan – dvs. på europæisk plan – og undgår dobbeltarbejde, kan vi ikke regne med at opnå reel succes. Vi skal ikke kun se på det europæiske budget. Vi skal slå midlerne sammen for at øge vores forskningskapacitet.

Set-planen er i øjeblikket det bedste eksempel på fælles programudformning på EU-plan. Der kommer også andre aktiviteter, og det med rette, men efter min mening må vi ikke undervurdere det, der foregår her. Her taler vi om offentlig-private partnerskaber, som er bydende nødvendige, og som er et af de emner, jeg vil

rette Deres opmærksomhed mod i fremtiden. I øvrigt har vi jo også finansforordningen, hvor De vil drøfte emnet. Her skal der være mulighed for at løbe risici, hvis vi virkelig ønsker at tage hånd om disse spørgsmål.

Jeg mener, at vi står over for en af de vigtigste nye udviklingstendenser i Europa, når vi taler om Set-planen og den fælles programudformning, som ligger bag. Vi har den europæiske energiforskningsalliance – de bedste forskningsorganisationer samlet i et åbent miljø – som allerede i dag samarbejder om alle disse vigtige emner.

Til slut vil jeg gerne sige, at det i mine øjne er vores altoverskyggende pligt at lægge vores politiske vægt bag dette program.

Formanden. – Som afslutning på forhandlingen har jeg modtaget to beslutningsforslag⁽¹⁾, jf. forretningsordenens artikel 115, stk. 5.

– Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted på torsdag den 11. marts 2010 kl. 12.00.

Skriftlige erklæringer (artikel 149)

Luís Paulo Alves (S&D), skriftlig. – (PT) Jeg anerkender, at målet med denne meddelelse fra Kommissionen er at fremskynde udviklingen af nye teknologier med et større potentiale med hensyn til lavere kulstofemissioner i kraft af øget energieffektivitet og brug af vedvarende energi. Men jeg beklager, at de europæiske regioner stadig savner en mere veldefineret rolle i denne strategi.

Det er nødvendigt at garantere de regionale myndigheder den fornødne finansiering, f.eks. ved at sikre finansiering under testfasen i forbindelse med pilotprojekter eller investeringer under forsknings- og testfasen ved projekter om vedvarende energi.

Jeg mener, at det er vigtigt at medtage f.eks. geotermisk energi. Denne vedvarende energikilde har et stort ekspansionspotentiale i områder med vulkaner. Den er særlig vigtig for fjerntliggende regioner og øregioner i Unionen, og der er ikke opstillet mål for den.

I denne sammenhæng skal de offentlige og private investeringer øges, så vi kan udvikle energiteknologier og nå de ønskede mål med hensyn til en kulstoffattig økonomi og desuden bidrage til at overvinde de markedssvigt, der refereres til i klima- og energipakken.

András Gyürk (PPE), skriftlig. – (HU) Efter min mening er det væsentligt, at Kommissionen ved udarbejdelsen af den strategiske energiteknologiplan tog hensyn til den støtte, der kræves til forskning i og udvikling af grønne teknologier. Dette er så meget desto vigtigere, fordi solenergi, bioenergi og brintteknologi i de fleste tilfælde endnu ikke er kommercielt rentable teknologier på nuværende tidspunkt. Som USA's energiminister Steven Chu ganske korrekt påpeger, er der behov for forskningsresultater i Nobelprisklassen for at gøre grønne teknologier konkurrencedygtige i forhold til traditionelle fossile brændstofteknologier. En alvorlig mangel ved planen for grøn teknologi er dog, at vi ikke har nogen anelse om, hvor mange EU-midler der vil blive afsat til at gennemføre den. I betragtning af de 16 mia. EUR, der skønnes nødvendige til forskning i solenergi, eller de anslåede 5 mia. EUR til brintrelateret teknologi, er dette et vigtigt element. På nuværende tidspunkt er der ingen tegn på, at den næste finansielle ramme over en periode på syv år vil sikre øgede ressourcer til forskning i grønne teknologier. Vi er udmærket klar over, at støtte i form af offentlige midler ikke kan erstatte indsatsen fra private investorer. Ikke desto mindre skal EU og medlemsstaterne øge de midler, der afsættes til forskning i grøn teknologi, væsentligt. Eventuelle indtægter fra en ordning for handel med emissioner kan udgøre et godt grundlag for dette. Der står meget på spil. Vi kan ikke lade planerne vedrørende energipolitik og klimabeskyttelse lide samme skæbne som Lissabonstrategien med dens selvmodsigende resultater.

Jim Higgins (PPE), skriftlig. – (EN) For at omsætte kulstoffattige teknologier i praksis må vi tage hånd om problemet med mangel på ingeniører og andet højtuddannet personale, som skal konstruere og producere disse avancerede teknologier. Dette kan vi gøre ved at etablere eller styrke uddannelses- og stipendieordninger for at sikre, at arbejdstagernes færdigheder opgraderes i tide i forhold til den økonomiske genopretning. Vi skal sikre et udbud af højt kvalificerede og veluddannede arbejdstagere med den rette kombination af teoretiske og praktiske færdigheder. Derudover skal vi tackle de fortsatte hindringer for mobilitet i EU, navnlig for

⁽¹⁾ Se protokollen.

forskere og højtuddannede, og behandle spørgsmålet om gensidig anerkendelse af ingeniørers kvalifikationer på tværs af EU. De finansielle markeder og institutioner er generelt forsigtige med at investere, navnlig i forhold til SMV'er. Der findes en række EU-ordninger til støtte for innovation, som dog skal synkroniseres og koordineres bedre, hvad angår både udbud og efterspørgsel. Vi skal lette samarbejdet mellem SMV'er og forskningsinstitutter, idet vi fremmer intellektuel ejendomsret og teknologioverførsel. Virksomhederne i elektronindustrien skal selv være mere proaktive, hvad angår støtte til klyngeinitiativer og deltagelse i klynger. Endelig skal vi fremme forskning og innovation gennem skatteincitamenter eller innovationskuponer og ved at forbedre betingelserne for investering af risikovillig kapital, f.eks. for private investorer og venturekapital på tværs af grænserne.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), skriftlig. – (PL) Det er en kendsgerning, at den globale opvarmning skyldes menneskelig aktivitet, og det er bydende nødvendigt at bekæmpe denne proces og dens negative følger. Problemerne kan bl.a. bekæmpes ved at bruge rene og vedvarende energikilder. Men hvis disse energikilder skal spille en afgørende rolle i det europæiske energisystem, skal to betingelser være opfyldt. For det første er der behov for en forøgelse af den finansiering, der er til rådighed for forskning i udvikling af disse energikilder. For det andet behøver vi øget finansiering til investeringer i indførelse af de seneste lavemissionsteknologier. Investeringer i udvikling af de lavemissionsteknologier, der omhandles i den strategiske energiteknologiplan for EU, er vigtige for hele EU. De er dog særligt vigtige for de lande, hvis energiindustrier af historiske årsager udleder store mængder CO₂. Dette gælder bl.a. Polen. Udvikling og forbedring af teknologier til opsamling og lagring af kulstof (CCS) har afgørende betydning for hele den polske økonomi.

3. Følgerne af stormen Xynthia i Europa (forhandling)

Formanden. – Det næste punkt er Kommissionens redegørelse om følgerne af stormen Xynthia i Europa.

Janez Potočnik, medlem af Kommissionen. – (EN) Fru formand! Blot to uger efter den frygtelige katastrofe på Madeira blev Kommissionen endnu en gang rystet og bedrøvet af den død og ødelæggelse, som stormen Xynthia har forårsaget i Frankrig og andre europæiske lande.

Jeg vil gerne udtrykke min personlige medfølelse over for alle, der er berørt af katastrofen. Kommissionens tanker går især til de omkomnes familier og venner.

Gennem monitorerings- og informationscentret vedrørende civilbeskyttelse har Kommissionen på tæt hold fulgt konsekvenserne af stormen Xynthia og tilbudt at iværksætte mekanismen for EU-bistand. Heldigvis formåede den franske redningstjeneste at imødegå katastrofen med egne midler, og tjenesten anmodede ikke om aktivering af mekanismen.

I samarbejde med de relevante myndigheder i medlemsstaterne er Kommissionen nu i færd med at udforske alle muligheder og redskaber, der måtte være til rådighed på EU-plan for at yde økonomisk bistand til at overvinde katastrofen og hjælpe befolkningen tilbage til normale leveforhold så hurtigt som muligt.

For to dage siden mødtes kommissionsformand Barroso og den franske præsident Sarkozy for at drøfte situationen. I går mødtes kommissionsformanden desuden med en række af Parlamentets medlemmer fra forskellige lande. For en uge siden besøgte min kollega, Johannes Hahn, som er kommissær med ansvar for regionalpolitik og Den Europæiske Unions Solidaritetsfond, de værst berørte områder i Frankrig – La Rochelle og L'Aiguillon-sur-Mer – hvor han mødtes med de nationale og regionale myndigheder.

På Madeira, hvor katastrofen indtraf to uger før, har myndighederne og redningstjenesten gjort meget store fremskridt i kampen mod følgerne af oversvømmelsen. Kommissær Hahn besøgte i weekenden Madeira for at få et førstehåndsindtryk og tale med de lokale myndigheder om, hvordan øsamfundet kommer videre.

Den Europæiske Unions Solidaritetsfond, som blev oprettet i 2002, er det instrument på EU-plan, der anvendes til at yde økonomisk bistand til EU-medlemsstater, som berøres af større naturkatastrofer, hvis visse betingelser er opfyldt. Frankrig har allerede erklæret, at landet agter at ansøge om bistand fra Solidaritetsfonden. Jeg vil gerne understrege, at Solidaritetsfonden i henhold til forordningen om fonden normalt kun må anvendes ved "større katastrofer", hvor skaderne på nationalt plan overstiger 0,6 % af bruttonationalindkomsten svarende til 3 mia. EUR i 2002-priser. I Frankrigs tilfælde skal skadesbeløbet overstige ca. 3,4747 mia. EUR i løbende priser.

I helt særlige tilfælde, hvor bestemte kriterier er opfyldt, kan fonden dog også anvendes til mindre, men udsædvanlige regionale katastrofer, navnlig hvis disse berører regioner i den yderste periferi såsom Madeira.

De franske myndigheder er i færd med at foretage en vurdering af skaderne og deres konsekvenser for befolkningens økonomi og levevilkår.

Dette er de væsentlige elementer ved ansøgningen, som skal være Kommissionen i hænde inden for 10 uger efter katastrofen, altså før den 9. maj. Efter modtagelsen vil Kommissionen gennemgå den så hurtigt som muligt. Kommissionens tjenestegrene, navnlig Generaldirektoratet for Regionalpolitik, yder i videst muligt omfang bistand og rådgivning ved udarbejdelsen af ansøgningen. Der er etableret kontakter med de franske myndigheder på ekspertplan for at sikre effektive fremskridt.

Jeg skal dog henlede opmærksomheden på, at hjælpen fra Solidaritetsfonden ikke kan udbetales med det samme. Fonden må ikke opfattes som et nødhjælpsinstrument. Den er et finansielt instrument, der skal bidrage til at bære den økonomiske byrde ved nødhjælpstiltag. Som sådan kunne et eventuelt støttebeløb anvendes med tilbagevirkende kraft til nødhjælpstiltag fra og med den første dag efter katastrofen.

Midlerne til Solidaritetsfonden rejses gennem ekstra bidrag fra medlemsstaterne, som ligger uden for EU's normale budget. Finansieringen skal godkendes af Parlamentet og Rådet gennem et ændringsbudget.

Som De ved, tager hele proceduren flere måneder fra det øjeblik, hvor ansøgningen indgives, til udbetalingen af støtten. Kommissionen bestræber sig dog så vidt muligt på at gøre forløbet så kort som muligt.

Strukturfondene, navnlig EFRU, kan naturligvis ikke anvendes til umiddelbare nødhjælpstiltag. Frankrig og Kommissionen har dog indledt drøftelser vedrørende løsningsmodeller og eventuelle nødvendige programændringer, som kan være medvirkende til genopbygning på længere sigt og til investeringer i virksomheder, der er berørt af oversvømmelserne.

Til slut vil jeg gerne berøre et emne, som medlemmer af Parlamentet allerede rejste under forhandlingerne om Madeira for to uger siden. Kommissionen vil bruge den aktuelle politiske fremdrift til at forsøge at fjerne blokeringen af forslaget om en ændring af forordningen om Solidaritetsfonden i Rådet. Parlamentet har udvist bred opbakning til dette forslag, og jeg føler, at tiden er inde til i fællesskab at henvende sig til Rådet endnu en gang.

Elisabeth Morin-Chartier, for PPE-Gruppen. – (FR) Fru formand, hr. kommissær! Om aftenen og natten mellem den 27. og 28. februar ramte stormen Xynthia kysten ved Charente-Maritime og Vendée i min region særligt hårdt. 53 mennesker omkom, et dusin mennesker savnes fortsat, hundredvis har mistet deres hjem.

Der er tale om meget store tab, og de forværres af alvorlige infrastrukturproblemer. Her tænker jeg navnlig på dæmninger, jernbanelinjer, kloaksystemer, elnet, telekommunikationsnet og hele spektret af små og mellemstore virksomheder, navnlig i den maritime sektor, akvakultursektoren og landbrugssektoren, idet 45 000 hektar er oversvømmet af saltholdigt havvand.

Der er tale om meget store skader, og konsekvenserne heraf vil kunne mærkes i lang tid, da noget af landbrugsjorden vil være uegnet til jordbrug i mange år.

Jeg opfordrer derfor til, at EU viser solidaritet, og at Den Europæiske Unions Solidaritetsfond naturligvis så hurtigt som muligt stilles til rådighed på de bedst mulige vilkår. Vi kan ikke sige til vores medborgere, at støtten må vente, og at problemerne ikke kan løses her og nu. Jeg vil gerne takke kommissæren, fordi han rejste over og så katastrofens omfang med egne øjne, og jeg ved, at også han er dybt berørt af den. På baggrund af kommissærens besøg må vi stå sammen i bestræbelserne på at forbedre anvendelsen af denne fond, så vi hurtigere kan gøre fremskridt. Vi beklager os altid over, at EU befinder sig alt for fjernt fra borgerne. Lad os vise dem her i dag, at vi er i stand til at reagere hurtigt. Jeg beklager, at Rådet ikke er til stede og kan hjælpe os med denne ændring af bestemmelserne. Under alle omstændigheder kan De være forvisset om, at vi har behov for den, og at vores medborgere forventer den.

FORSÆDE: Libor ROUČEK

Næstformand

Edite Estrela, for S&D-Gruppen. – (PT) Hr. formand! På vegne af Gruppen for Det Progressive Forbund af Socialdemokrater i Europa-Parlamentet vil jeg gerne udtrykke vores dybeste medfølelse med familierne til ofrene for de naturkatastrofer, som har ramt Portugal, Madeira, Frankrig og Spanien.

I sidste uge rejste en delegation fra min gruppe til Madeira, hvor de besøgte de områder, der er hårdest ramt af katastrofen, og mødtes med de regionale og lokale myndigheder samt erhvervs- og brancheorganisationer, industrielle sammenslutninger og landbrugsorganisationer.

Vi sidder tilbage med stærke indtryk fra det, som vi så og hørte. Vi hørte om hele familier, som omkom i deres eget hjem. Vi hørte dramatiske vidnesbyrd om mennesker, som blev trukket ned under vandet og aldrig blev set igen. Hele huse blev flyttet fra den ene side af gaden til den anden, og biler med passagerer blev skyllet af vejen og ud i havet.

Vi fik imidlertid et lige så stærkt indtryk af Madeiras befolknings mod til at overvinde modgangen. Jeg vil aldrig glemme beslutsomheden blandt dem, der nægtede at give op trods det, at de havde mistet deres virksomheder, deres hjem og alle deres ejendele. Tværtimod var de klar til at starte forfra igen, og de gik straks i gang med arbejdet. Inden for blot få dage blev tonsvis af sten, jord, murbrokker og andet materiale fjernet fra centrum i byen Funchal.

De nationale, regionale og lokale myndigheder arbejdede sammen i bestræbelserne på at sikre, at livet på øen kunne vende tilbage til mere normale tilstande. Derfor er det også vigtigt at oplyse, at turister roligt kan vende tilbage til Madeira. Øens naturlige skønhed og befolkningens hjertevarme venter os.

Madeiras befolkning venter nu også på solidaritet blandt de europæiske institutioner for at kunne genopbygge de veje, broer og offentlige bygninger, som blev ødelagt. De handlende, industrivirksomhederne og landmændene har også behov for hjælp til at genopbygge deres liv og bidrage til den økonomiske udvikling i regionen.

Jeg vil gerne understrege over for kommissæren, at det glæder mig meget at høre, at såvel Kommissionen som Parlamentet og Rådet er fast besluttet på at løse op i forhold til Samhørighedsfonden – det nye forslag, som allerede er vedtaget af Parlamentet – så der kan gennemføres nye bestemmelser, der er bedre tilpasset i forhold til befolkningens reelle behov.

Som De ved, er det ligeledes nødvendigt, at de øvrige strukturfonde omlægges og anvendes på de hårdest ramte områder, da særlige omstændigheder kræver særlige løsninger.

Giommaria Uggias, for ALDE-Gruppen. – (IT) Hr. formand, mine damer og herrer! Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa bakker op om sympatierklæringerne rettet mod ofrene for stormen Xynthia, som har berørt flere områder i Europa. Vi må skride til handling, og i den forbindelse bifalder jeg de velovervejede erklæringer, som kommissær Potočnik har fremsat i dag. Jeg værdsætter kommissærens ekspertise og anerkender hans engagement. I den aktuelle situation opfordrer jeg ham til at foretage de nødvendige ændringer af Solidaritetsfonden, idet jeg minder ham om, at Parlamentet allerede i 2006 vedtog initiativet med et stort flertal. I betragtning af omstændighederne og de mange dødsfald kan vi kun gentage, hvor afgørende det er at vedtage denne form for foranstaltninger.

Samtidig må vi dog handle på flere fronter, idet vi først og fremmest må gennemgå alle udviklingsprogrammer og regionale planlægningsprogrammer og ajourføre dem i lyset af deres miljømæssige indvirkning, herunder vurdere deres indvirkning i praksis. Derudover skal vi investere betragtelige summer i at sikre handling på længere sigt med det formål at gennemføre en strategi til forebyggelse af katastrofer. Dette er ikke noget, som vi frit kan vælge, men derimod en nødvendig foranstaltning, hvis vi vil forhindre, at katastrofer som dem, vi taler om i dag, får så tragiske konsekvenser.

Hvis vi blot ser på det rent økonomiske aspekt, er der dog også økonomiske forhold, der tvinger institutionerne til at skride til handling i forhold til forebyggelse. I vores beslutning på området anfører vi, at det er nødvendigt at afsætte betragtelige beløb til udbedring af skaderne, men vi må også rette opmærksomheden mod investeringer og initiativer vedrørende miljøbeskyttelse, genplantning af skove og beskyttelse af vegetationen, da disse vil mindske omkostningerne til udbedring af miljøskader.

Denne slags katastrofer må lære os, at vi ikke kan kontrollere alt, men at følgerne af dem kan begrænses, hvis vi træffer de fornødne foranstaltninger. Dette må vi også gøre til minde for ofre som dem, der i de seneste dage og uger desværre har præget virkelighedens verden i flere af vores regioner.

Raül Romeva i Rueda, for Verts/ALE-Gruppen. – (IT) Hr. formand! På vegne af min gruppe vil jeg også gerne udtrykke min dybeste medfølelse og solidaritet med de berørte områder. Vi beklager de alvorlige økonomiske konsekvenser af disse katastrofer og føler inderligt med de pårørende til ofrene. Det er desuden vigtigt at understrege behovet for, at de nationale, regionale og lokale myndigheder nu fokuserer på effektive

forebyggelsespolitikker og bliver mere opmærksomme på hensigtsmæssig praksis og lovgivning vedrørende arealanvendelsen.

Det er netop derfor, at vi som gruppe har stillet to ændringsforslag, da de efter vores mening mangler i den fælles beslutning. I det første anfører vi, at man i Frankrig har tilladt bebyggelse på flodsletter og i naturlige vådområder, og at byggespekulation har fremmet opførelsen af bygninger i sårbare områder. For os er dette et meget vigtigt område, hvor vi må gøre fremskridt.

I det andet ændringsforslag efterlyser vi, at medfinansiering ved hjælp af fællesskabsmidler af gennemførelsen af disse planer, navnlig fra strukturfondene, ELFUL, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Solidaritetsfond, skal være betinget af foranstaltninger vedrørende bæredygtighed. For os er dette afgørende, når vi i sidste ende skal beslutte, om vi vil stemme for beslutningsforslaget.

João Ferreira, for GUE/NGL-Gruppen. – (PT) Hr. formand! Først vil vi naturligvis udtrykke vores medfølelse og solidaritet med de pårørende til ofrene for denne katastrofe. Vi bifalder EU's solidaritet over for de berørte områder og byer. Nu er det vigtigt at gøre denne solidaritet håndgribelig ved hurtigt at mobilisere de midler og ressourcer, som er nødvendige for at afhjælpe de skader, der er forvoldt af det voldsomme vejr.

I de senere år er medlemsstaterne blevet ramt af et betragteligt antal katastrofer, hvilket bevidnes af de 62 anmodninger om anvendelse af Solidaritetsfonden, som i alt 21 lande har fremsat i de kun seks år, hvor fonden har eksisteret.

Det er vanskeligt at sætte tal på omfanget af de skader, der er forårsaget af disse katastrofer, navnlig i lyset af de tabte menneskeliv. I alle tilfælde er de økonomiske og sociale omkostninger stort set altid meget betragtelige.

Det er på denne baggrund, at forebyggelse skal spille en større social rolle og udgøre en stadig vigtigere fase i katastrofehåndteringen. Det er vigtigt at udvikle samarbejdet og solidariteten på dette område inden for EU, først og fremmest ved at skabe økonomiske rammer, der egner sig til forebyggelse, og som understøtter de foranstaltninger til beskyttelse af offentligheden, miljøet og klimaet, som medlemsstaterne gennemfører.

Der skal bl.a. ydes særlig støtte til afværgelse af potentielt farlige situationer, beskyttelse af de mest udsatte områder, effektivisering af systemer til hurtig varsling i medlemsstaterne samt etablering af forbindelser mellem de forskellige systemer til hurtig varsling og styrkelse af de eksisterende forbindelser.

Som allerede nævnt her i salen er fornuftig udnyttelse af jorden, økonomisk og social udvikling i harmoni med naturen og øget samhørighed i EU også afgørende faktorer ved forebyggelse af katastrofer.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Hr. formand, mine damer og herrer! Flere europæiske regioner er blevet ramt af usædvanlige vejrfænomener, som har forårsaget enorme materielle, økonomiske, landbrugsmæssige og miljømæssige skader og desværre kostet alt for mange menneskeliv.

Hr. kommissær! I tillæg til Deres behørigte kondolencer tør jeg håbe på, at Den Europæiske Solidaritetsfond, som er et nyttigt instrument i denne situation, vil kunne anvendes hurtigt og fleksibelt både i Frankrig og på Madeira, ligesom den – som tidligere nævnt – er blevet anvendt i andre europæiske lande. Jeg håber, at fonden kan hjælpe mine landsmænd i Vendée og Charente-Maritime med at genoprette deres vitale infrastruktur og tjenester.

Ud fra det, som De har sagt, kan jeg forstå, at den franske regering endnu ikke har henvist denne sag til Dem, og det er jeg meget overrasket over. Jeg må dog sige, at der er aspekter ved den måde, hvorpå visse mennesker udnytter disse hændelser, som jeg finder helt utålelige.

For det første er der et åbenbart tvingende behov for at kæde de naturkatastrofer, som vi lider under, sammen med såkaldt global opvarmning. Uanset hvilke politiske og pseudovidenskabelige påstande vi udsættes for, vil de hverken kunne diktere vejret eller tidevandet eller forebygge jordskælv.

For det andet er der den systematiske søgen efter skyldige og lette syndebukke. Xynthia-katastrofen i det vestlige Frankrig skyldtes den meget sjældne kombination af to hændelser, nemlig selve stormen og et usædvanligt højvande, som førte til nedbrudte dæmninger.

Der er udbrudt uenighed om de byggetilladelser, som borgmestrene i områderne har givet, og borgmestrene er blevet gjort personligt ansvarlige for dødsfaldene i deres kommuner. Men ingen – hverken departementet, regionen, de offentlige institutioner, byplanlæggerne eller arkitekterne – har gjort indsigelser mod disse byggetilladelser, som enkeltpersoner har anmodet om.

De folkevalgte repræsentanter i regionen, og navnlig i de små kommuner, nyder med rette høj anseelse blandt deres medborgere. De påtager sig et stort ansvar, men får næsten intet til gengæld. De har en bemærkelsesværdig fornemmelse for almenvellet, de tumler med stadig mere komplicerede arbejdsopgaver, som Europa til dels har ansvaret for, og de er blevet overladt helt til sig selv af de offentlige myndigheder. Det er mig meget magtpåliggende at påpege dette her i salen.

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Hr. formand! Det Europæiske Folkepartis Gruppe (Kristelige Demokrater) støtter beslutningen og slår til lyd for, at vi på passende vis giver udtryk for vores medfølelse og solidaritet og træffer foranstaltninger med det samme. Desuden vil jeg gerne knytte et par bemærkninger hertil. For det første mener jeg, at det er fremragende, at Kommissionen er gået i brechen for sagen, og at kommissær Hahn også overvejer, hvordan han kan ændre sine operationelle programmer. Det varsler også godt for den nærmeste fremtid.

Det reelle problem ligger dog i Solidaritetsfonden. Hvordan har Rådet i flere år kunnet sinke Parlamentets bestræbelser på at gøre Solidaritetsfonden mere fleksibel? Efter min mening er det virkelig positivt, at kommissær Potočnik har udtrykt sig så utvetydigt i forhold til, at Kommissionen nu tager initiativet. Det spanske formandskab burde virkelig være til stede her i dag og bekræfte dette. Tiden er inde til at handle, og Parlamentets medlemmer er meget utilfredse med denne forsinkelse.

Der er dog også et andet aspekt ved denne sag. Jeg kommer fra Nederlandene, som for størstedelens vedkommende ligger under havniveau. Oversvømmelserne i foråret 1953 står stadig meget klart i vores hukommelse, og vi ved, at det er afgørende at se fremad. Vi ved, at sikkerhed og forebyggende foranstaltninger skal gå hånd i hånd med udviklingen af disse områder, nærmere betegnet udvikling af aktiviteter, der har indvirkning på kystlinjen. Og det er bestemt muligt at nå dette mål. I Nederlandene har vi nu fostret en såkaldt deltaplan, som skal styrke vores kystbeskyttelse, og vi ser også nærmere på andre områder, hvor det er afgørende, at vi skaber forbindelse mellem sikkerhed og økonomisk udvikling.

Lad mig afslutningsvis tilføje, at man i den franske kystby Saint Malo i 2008 traf initiativ til at samle alle kystområder i FN-regi i samarbejde med OECD. De Forenede Nationer har nu en katastrofeforebyggelsesplan for kystområderne, og det er dette globale perspektiv, der er så umådelig vigtigt. Europa-Parlamentet gennemfører et pilotprojekt for perioden 2009-2010, og vi har støttet vores regioners deltagelse i projektet, bl.a. gennem finansiering. Den globale dimension er et punkt, som vi skal have på dagsordenen her i den kommende periode.

Bernadette Vergnaud (S&D). – (FR) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Jeg vil først udtrykke min dybeste medfølelse og solidaritet med ofre for oversvømmelserne på Madeira og for stormen Xynthia.

Vi er nødt til at stille de nødvendige spørgsmål om den foruroligende stigning i disse ødelæggende meteorologiske fænomener og om den rolle, som klimaforandringerne spiller, samt det presserende behov for at finde løsninger. Lige nu handler det om at finde omgående løsninger for de befolkninger, som er blevet ramt af disse katastrofer. Offentlige og private forsikringsselskaber skal selvfølgelig reagere, men når det gælder den ødelagte infrastruktur og genopbygningen af de berørte områder, skal Europa udtrykke sin solidaritet.

Derfor har den franske regering anmodet om bistand fra EU's Solidaritetsfond, som blev oprettet i 2002, og jeg håber, at denne bistand tildeles hurtigt og på en meningsfuld måde. Dette er hovedindholdet i de to skrivelser, som jeg siden den 1. marts har sendt til Kommissionen som valgt repræsentant for den vestlige region i Frankrig, og som jeg sidste torsdag fik lejlighed til at drøfte i La Rochelle med kommissær Hahn, som jeg gerne vil takke for at være så lydhør.

Kommissær Hahn var enig i, at mekanismen var kompleks og svær at gennemføre. Vi må konkludere, at den kunne have været mere fleksibel, hvis Rådet ikke helt uforståeligt havde blokeret for evalueringen af denne fonds funktion som vedtaget af et meget stort flertal af parlamentsmedlemmerne i maj 2006. Jeg håber derfor, at det spanske formandskab vil løse den hårdknude, der er opstået omkring denne tekst, så systemet kan gøres mere effektivt.

På kortere sigt opfordrer jeg Kommissionen til at godkende en enkeltstående forøgelse af samfinansieringen af projekter i de berørte regioner via ERDF- og ESF-regionalfondene inden for en tidsramme, der gør det muligt at genoprette deres økonomier i løbet af sommeren.

Endelig skal denne bistand ikke anvendes til en genopbygning, som fører til de samme tragiske miljø- og byplanlægningsmæssige fejl. Den skal derimod anvendes velovervejet for så vidt muligt at forhindre en gentagelse af sådanne tragedier.

François Alfonsi (Verts/ALE). – (FR) Hr. formand! Efter den katastrofe, der ramte den franske kyst blot nogle få uger efter Madeira, har vores gruppe fremsat en række ændringsforslag med henblik på, at Parlamentet samtidig med at udtrykke sin solidaritet skal fordømme de ansvarlige. For det skyldes ikke blot elementernes rasen, at europæiske borgere er døde og har mistet alt i disse katastrofer. Dette er også sket, fordi der blev begået meget alvorlige fejl, da man tillod opførelsen af bygninger langs kystlinjer og flodbredder. Disse fejl skyldes medlemsstaterne, deres love, som er ganske utilstrækkelige, deres myndigheder, som er for slappe, og deres regeringer, som er for uansvarlige.

Det er ikke mindre alvorligt at have tilladt byggeri i områder, der er udsat for oversvømmelser, end det er gennem årene at have tilladt og opfordret til forbrug af tobak eller asbest, selv om folk døde af det, og det var meget tydeligt, at årsagen lå heri. Før Xynthia var der Madeira, og før Madeira var der Sicilien. I morgen vil der være andre katastrofer. Hvis Europa-Parlamentet ikke hæver stemmen, vil det være ansvarligt for fremtidens katastrofer. EU skal vise sin solidaritet, men det skal også vise ansvarsfølelse.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL). – (FR) Hr. formand, hr. kommissær! Vores tanker går ligesom alle andres her først og fremmest til befolkningerne, de sørgende familier og dem, der har mistet alt som følge af stormen Xynthia.

En af de ting, man kan lære af denne katastrofe, er endnu en gang, hvor anvendelige tjenesterne i medlemsstaterne, kommunerne, departementerne og regionerne er, herunder de offentlige tjenester og civilbeskyttelsestjenesterne, som har vist, hvor effektive de er. Vi kan alle blive enige om, at vi i dag skal skynde os at hjælpe familierne med at reparere og genopbygge, men vi skal genopbygge på en anden måde og tage hensyn til natur og mennesker. For at gøre det skal vi opfordre forsikringsselskaberne, som svømmer i penge, til at udbetale godtgørelse til folk for skaderne.

På den anden side skal EU i lyset af den usædvanlige karakter af den katastrofe, der har ramt disse regioner, i samarbejde med medlemsstaterne handle i et langt større omfang og meget hurtigere, ikke mindst ved at udnytte EU's Solidaritetsfond, og det skal ske på en mere fleksibel måde end den, De lige har beskrevet, hr. kommissær. Det er sandsynligvis umuligt at kvantificere ødelæggelsen af privatboliger og virksomheder og steriliseringen af landbrugsjord ved hjælp af traditionelle kriterier.

På den anden side skal vi også kombinere regionalfondene og ESF-fonden for at hjælpe regionerne med at komme tilbage på fode. Derudover er det vigtigt at tage ved lære af det, der lige er sket, og at træffe foranstaltninger til at forhindre sådanne katastrofer eller begrænse de skader, som den slags klimafænomener medfører. Spørgsmålet om byggeri i områder, der er udsat for oversvømmelser, og om bekæmpelse af ejendomsspekulation langs kystlinjer skal tages op igen i forbindelse med balancen mellem natur, landbrug, akvakultur, østersfiskeri og fiskeri, som alt for ofte ødelægges på grund af de europæiske politikker.

Derfor foreslår jeg, at EU i samarbejde med medlemsstaterne og regionerne etablerer en konsekvent og bæredygtig genopbygnings- og udviklingsplan, der tager højde for geografi, miljø, biodiversitet og aktiviteter langs kystlinjerne.

Endelig skal der være mulighed for at etablere et fælles forebyggelses-, overvågnings- og advarselssystem, som kan bidrage til hurtig, solidaritetsbaseret hjælp til befolkningerne.

Maurice Ponga (PPE). – (FR) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Som min kollega, fru Morin-Chartier, og de andre medlemmer har sagt, ramte den voldsomme storm Xynthia den 27. og 28. februar flere franske regioner, tog 53 liv og medførte enorme materielle skader.

Stormen var overordentlig intens og skabte katastrofale oversvømmelser langs den franske kyst. Efter Madeira er Europa nu igen blevet ramt. Bretagne, min kollega og ven hr. Cadecs region, er meget alvorligt ramt. Der er således erklæret katastrofetilstand i tre franske regioner, Bretagne, Poitou-Charentes og Pays de la Loire.

Stillet over for disse katastrofer skal EU vise sin lydhørhed og udtrykke sin solidaritet. Ord og en beslutning alene vil ikke gøre os i stand til at hjælpe ofrene for disse katastrofer, vi skal frem for alt yde økonomisk støtte.

Derfor opfordrer jeg Kommissionen – og min kollega, hr. Béchu, støtter min opfordring – til hurtigt at bringe EU's Solidaritetsfond i anvendelse for at hjælpe katastrofeområderne med at håndtere skaderne.

Denne katastrofe viser, at hr. Barniers forslag om at oprette en europæisk civilbeskyttelsesstyrke er relevant. Europæerne skal handle i fællesskab, eftersom der sker flere og flere katastrofer, og de påvirker vores europæiske territorier og særlig vores mest isolerede og sårbare regioner såsom øerne i Det Indiske Ocean og de caribiske øer.

Ricardo Cortés Lastra (S&D). – (ES) Hr. formand, mine damer og herrer! Først og fremmest vil jeg udtrykke min solidaritet med familierne til ofrene for stormen Xynthia.

I sidste uge fik jeg lejlighed til at besøge Madeira med en delegation fra Regionaludviklingsudvalget bestående af medlemmer af Gruppen for Det Progressive Forbund af Socialdemokrater i Europa-Parlamentet. Det var første gang, en europæisk delegation fik lejlighed til at være på stedet og møde myndighederne og befolkningen på øen.

De storme, der ramte Madeira, dræbte over 40 personer og sårede eller fordrev flere hundrede derudover. De økonomiske tab estimeres til 100 mio. EUR. 900 virksomheder og over 3 500 arbejdstagere er direkte påvirket.

Det vigtigste er nu at genopbygge infrastrukturen, sikre, at situationen vender tilbage til det normale, og frem for alt at genopbygge Madeiras image i udlandet og genvinde folks tillid til turistbranchen her for at stimulere økonomien og udviklingen.

En række negative vejrforhold, særlig stormen Xynthia, har også påvirket Spanien, særlig områderne Andalusien og De Kanariske Øer, samt Vestfrankrig og andre lande.

Disse store katastrofer har forårsaget enorme økonomiske skader og kræver en hurtig og effektiv reaktion fra EU. Derfor skal vi mobilisere de nødvendige værktøjer for at håndtere denne type katastrofe.

Dette er en ekstraordinær situation, som kræver ekstraordinære tiltag, hr. kommissær.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Hr. formand! Udbredelsen og omfanget af de ulykker og naturkatastrofer, som vi har set i den senere tid, er foruroligende. Det er på tide, at det forslag, som Michel Barnier fremsatte i 2006 om oprettelse af en europæisk civil beskyttelsesstyrke, bliver omsat til praksis.

Der er også et presserende behov for at finde en løsning, så revisionen af forordningen om EU's Solidaritetsfond kan blive kickstartet. På baggrund af sin holdning i 2006 har Parlamentet godkendt en ændring af forordningen med det formål at skabe mulighed for en hurtig, effektiv reaktion, når medlemsstaterne fremsætter en anmodning. Nedsættelse af tærskelen for mobilisering af fonden og mulighed for hurtig tilvejebringelse af midler baseret på en foreløbig vurdering er overordentlig vigtige foranstaltninger, som er omtalt i den reviderede udgave af forordningen.

Derfor beder jeg Rådet om at åbne for en revision af forordningen om EU's Solidaritetsfond, anmode om en omgående revision heraf og ikke afvise den nye forordning.

Karin Kadenbach (S&D). – (DE) Hr. formand, hr. kommissær! I oktober sidste år fik jeg som en del af delegationen fra Regionaludviklingsudvalget lejlighed til at se alle de vidunderlige ting, som EU's midler bruges til på Madeira, og derfor føler jeg mig også personligt meget berørt af denne katastrofe. Lad mig udtrykke min medfølelse med de berørte familiemedlemmer, men også med dem, som på blot nogle få timer mistede alt det, som de havde brugt hele deres liv på at opbygge.

Særlig på et tidspunkt som dette er EU sat under lup, og Solidaritetsfonden blev etableret lige præcis med henblik på en svær situation som denne, idet befolkningerne på Madeira og Frankrig ikke blot har brug for vores medfølelse, men også frem for alt vores økonomiske støtte.

Katastrofen i Frankrig og på Madeira er også blevet forværret af, at folk måske har været for ambitiøse i deres forsøg på at kontrollere naturen og har forsøgt at leve deres liv ved at tilsidesætte naturlovene. At det ikke er muligt på lang sigt, har vi nu igen set på smertelig vis.

Det betyder, at alle midler skal anvendes på en sådan måde, at de garanterer sikkerhed, forebyggelse og bæredygtighed, og det skal der lægges særlig vægt på.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Hr. formand! Først vil jeg gerne udtrykke min solidaritet og medfølelse med Frankrig og Portugal, særlig La Rochelle og Madeira. Dernæst vil jeg gerne udtrykke min solidaritet med mit eget land, særlig Andalusien og De Kanariske Øer, som er blevet berørt af disse store storme. Jeg må dog rette en alvorlig kritik mod EU's Solidaritetsfond.

Solidaritetsfonden er forældet og har ikke taget højde for Parlamentets beslutning fra 2006. Den har overhovedet ikke nogen værdi længere. De anførte tal – 0,6 % af BNP og 3 mia. EUR – svarer ikke til det, som denne situation kræver, for der er ikke længere blot tale om nødforanstaltninger, men også genopbygningsforanstaltninger. Vi har tillid til det spanske formandskab og opfordrer det derfor til at sørge for den nødvendige reform af Solidaritetsfonden.

Nuno Teixeira (PPE). - (PT) Hr. formand! Lad mig begynde med at udtrykke min dybe medfølelse med alle familierne til ofrene for Xynthia, særlig i Frankrig og Spanien. Ingen kunne have forudset, at denne storm blot en uge efter det, der skete på Madeira, ville ramme Frankrigs, Spaniens og De Kanariske Øers kyster med en sådan styrke.

Sidste lørdag havde jeg lejlighed til at ledsage hr. Hahn, som var på Madeira for at besøge de værst ramte områder og med sine egne øjne kunne se omfanget af ødelæggelserne på stedet. I morgen vil kommissionsformanden, hr. Barroso, gøre det samme. At de gør dette og personligt ser ødelæggelsernes omfang, gør dem til privilegerede vidner til det, som er sket, og leder folks opmærksomhed hen på det, der er vigtigst lige nu, nemlig omgående støtte.

Det er afgørende, at Parlamentet forpligter sig til at arbejde hurtigt på at revidere Solidaritetsfondens struktur, forenkle den og yde hurtigere støtte, så vi hurtigt kan hjælpe de mennesker, som vi ikke kan bede om mere tid.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Hr. formand! Jeg hilser initiativet til støtte for Europa-Parlamentets beslutning om de store naturkatastrofer i den selvstyrende region Madeira og følgerne af stormen Xynthia i Europa velkommen. Lad mig udtrykke min medfølelse med dem, der er blevet ramt, og min taknemmelighed over for alle dem, som har hjulpet med at gribe ind efter disse katastrofer.

Jeg mener, at Europas regioner skal modtage langt mere økonomisk støtte med henblik på at gennemføre foranstaltninger til forebyggelse af den slags katastrofer. EU kan foretage forbedringer og udvikle komplekse systemer til analyse af årsagerne til katastrofer for at træffe de mest effektive foranstaltninger med henblik på at undgå dem. Jeg mener, at foranstaltninger, der specifikt har dette formål, kan medtages for hver enkelt makroregion i Europa. Jeg tænker lige nu, selv om der ikke henvises specifikt hertil i denne beslutning, på EU's Donaustراتيجية, i lyset af at denne flod har været en kilde til naturkatastrofer i den senere tid, i 2002 og 2004.

En supplerende anvendelse af alle de tilgængelige ressourcer på den bedst mulige måde vil skabe økonomisk, social og territorial samhørighed og sikre en platform for solidaritetshandlinger i tilfælde af sådanne katastrofer.

Janez Potočnik, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Jeg kommer fra en lille landsby med ca. 500 indbyggere, som blev alvorlig ramt af oversvømmelser for blot to år siden. Det var faktisk et rent mirakel – eller heldigt, om man vil – at der ikke skete nogen personskader. Dengang nød vi godt af den samme Solidaritetsfond, som vi taler om nu. Jeg forstår fuldt ud, hvad folk på stedet føler. De søger også solidaritet fra hele EU – solidaritet, som er hurtig og effektiv.

Derfor mener jeg, at det er af afgørende betydning, at vi fokuserer på forordningen om Solidaritetsfonden. Som De ved, stammer Kommissionens forslag om en ændring af forordningen om EU's Solidaritetsfond fra 2005. Dette forslag vedrører hovedsagelig fondens anvendelse til andre katastrofer end naturkatastrofer. Det omfatter dog også elementer, som også kunne have været relevante med hensyn til Xynthia – et forslag om at nedsætte tærsklerne og muligheden for at betale forskud på den forventede støtte.

En række medlemsstater – herunder Frankrig – har på det seneste signaleret, at de måske vil genoverveje deres negative holdning. Kommissionen har sammen med Parlamentet til hensigt inden for meget kort tid at løse op for sagen i forhold til Rådet og dets spanske formandskab.

Jeg er også enig i bemærkningen om, at vi må gøre vores yderste for at være bedre forberedt. Hyppigheden og intensiteten af katastrofale begivenheder er klart stigende, og det er bekymrende. Så jeg mener, at det er yderst vigtigt at være bedre forberedt. I den forbindelse spiller også struktur- og samhørighedsfondene en rolle. Der findes også andre muligheder, som kan udforskes. Jeg har allerede nævnt struktur- og samhørighedsfondene. Landbrugsfonden for Udvikling af Landdistrikterne kan også omorganiseres, men selvfølgelig kun efter anmodning fra medlemsstaten.

Jeg vil gerne takke Dem for Deres støtte, og jeg vil også gerne takke Dem på vegne af min kollega, Johannes Hahn, som er ansvarlig for dette område.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Skriftlige erklæringer (artikel 149)

Alain Cadec (PPE), skriftlig. – (FR) Den 27. og 28. februar ramte den voldsomme storm Xynthia flere franske regioner. Den tog 53 liv og medførte enorme materielle skader, herunder særlig alvorlige oversvømmelser. Efter katastrofen på Madeira blev Europa ramt endnu en gang. Min region, Bretagne, er blevet alvorlig ramt, og der er erklæret katastrofetilstand i tre departementer samt i regionerne Poitou-Charentes og Pays de la Loire. Jeg vil gerne udtrykke min fulde solidaritet med de berørte familier og med ofrene for katastrofen. EU som helhed må vise sin lydhørhed og sin solidaritet i form af en økonomisk hjælpepakke og støtteforanstaltninger rettet mod genopbygning. Hr. Béchu og jeg anmoder om nødhjælp. I dag synes det svært at aktivere de økonomiske ressourcer i Solidaritetsfonden. Det skal anerkendes, at Parlamentet siden 2005 har opfordret til en mere effektiv og hurtig anvendelse af EU's Solidaritetsfond. Kommissionen og Rådet skal muliggøre en hurtig frigivelse af disse midler til de berørte regioner. Katastrofen viser, at Barnier-betænkningen om oprettelse af en europæisk civilbeskyttelsesstyrke – EuropeAid – giver perfekt mening og ville sætte os i stand til at udvikle en mere effektiv reaktion på katastrofer.

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) I de seneste uger har to tragiske naturkatastrofer ramt Europa og EU's medlemsstater og efterladt et spor af død og ødelæggelse og medført skader for titusinder af euro.

Vi glemmer ikke de dramatiske billeder fra Madeira i slutningen af februar – som jeg betragtede med særlig sorg, da tragedien ramte en ø, som jeg kender godt – eller de dramatiske rapporter om Xynthias færd gennem flere områder i Europa.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til, udover at udtrykke min dybe medfølelse med alle dem, der blev berørt af disse tragedier, at opfordre Kommissionen til at handle hurtigt i forbindelse med dens hjælpeindsats i de hårdest ramte regioner. Dette skal ikke blot ske ved at mobilisere EU's Solidaritetsfond så hurtigt og fleksibelt som muligt og med flest mulige midler, men også ved at anvende alle de instrumenter og mekanismer, som står til rådighed via Samhørighedsfonden, til at hjælpe de ramte regioner med at overvinde denne forfærdelige tragedie.

Jeg vil også gerne benytte lejligheden til at udtrykke min solidaritet med den indsats, som de lokale myndigheder og befolkningen på Madeira gør.

Veronica Lope Fontagné (PPE), skriftlig. – (ES) Desværre skal vi endnu en gang behandle denne sørgelige og nu almindelige sag. Jeg vil gerne udtrykke min respekt og taknemmelighed over for alle de fagfolk og frivillige, som har hjulpet med rednings- og genopbygningsindsatsen i de berørte områder, og jeg vil gerne udtrykke min dybeste medfølelse med familierne til ofrene. Vi skal hjælpe ofrene og bane vejen, så de ramte områder hurtigt kan komme på fode igen. Vi skal også fortsat arbejde intensivt på forebyggelsesområdet. Endelig og vigtigst af alt vil jeg opfordre den spanske regering til at anvende sit nuværende formandskab for EU til at sørge for den nødvendige reform af den aktuelle forordning om EU's Solidaritetsfond – en opfordring, som Europa-Parlamentet allerede ved flere lejligheder har fremsat – med henblik på at opnå en hurtigere, mere fleksibel og mere effektiv adgang til den.

Iosif Matula (PPE), skriftlig. – (RO) Udbredelsen af globale naturkatastrofer er foruroligende. Vi kan i dag se konsekvenserne af vores uansvarlige handlinger i fortiden, når vi står over for en ny udfordring, nemlig bekæmpelse af virkningerne af klimaændringer.

Det siger sig selv, at omkostningerne til de aktioner, som er forbundet med genopbygning af de områder, der er ramt af naturkatastrofer, uden sammenligning er højere end den nødvendige indsats i forbindelse med forebyggelse. På EU-niveau har vi instrumenter til at håndtere sådanne situationer, som supplerer de projekter, der iværksættes af regionerne. For eksempel iværksættes der i den vestlige del af Rumænien, som jeg repræsenterer, et projekt til forbedring af kapaciteten og kvaliteten af den interventionsordning, der anvendes i nødsituationer. De tilgængelige finansielle instrumenter, herunder struktur- og samhørighedsfondene samt Landbrugsfonden for Udvikling af Landdistrikterne, skal revideres, så de giver mulighed for mere fleksibilitet i nødsituationer.

Hvad angår Solidaritetsfonden, ville en nedsættelse af tærskelen for mobilisering af fonden og muligheden for at give forskud på de relevante beløb sætte skub i interventions- og genopbygningsindsatsen og gøre den mere effektiv.

Sidst, men ikke mindst, skal vi være meget opmærksomme på et ældre initiativ, nemlig den hurtige udrykningsstyrke, som dækker hele EU's territorium, for naturfænomener påvirker naboregionerne, og det skaber forudsætningerne for solidaritet og grænseoverskridende tiltag.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), skriftlig. – (PT) Jeg vil gerne tilslutte mig de mange erklæringer om sympati med ofrene for den voldsomme storm, der ramte Madeira den 20. februar, samt erklæringerne om solidaritet med alle dem, der sørger over mistede familiemedlemmer, venner og ejendele. Jeg vil også gerne understrege det vedvarende behov for at konsolidere EU's evne til at yde støtte til de befolkninger, der rammes af naturkatastrofer. Når de mister personlige ejendele såsom deres hjem, deres levebrød og deres job, kan disse befolkninger havne i en desperat situation. I disse tilfælde opnås der kun social retfærdighed gennem solidaritet, og vi må ikke glemme, at hele samfundet drager nytte af, at alle dets borgere har anstændige levevilkår. Derfor er det ikke for meget at insistere på behovet for at udvide EU's Solidaritetsfond og gøre den mere fleksibel. I den sammenhæng vil jeg gerne erklære min fulde støtte til beslutningen om Madeira, som blev vedtaget i dag af Parlamentet.

Richard Seeber (PPE), skriftlig. – (DE) De seneste storme på Madeira samt dele af Spanien og Frankrig var en enorm belastning med over 40 dødsfald på Madeira, yderligere 60 i Frankrig, utallige savnede personer og omfattende materielle skader. Via håndtering af naturkatastrofer får Europa en chance for at bevise sin merværdi. Der er behov for et hurtigt og ukompliceret samarbejde mellem de europæiske partnere for at bekæmpe de dramatiske konsekvenser af stormen Xynthia og de katastrofalt voldsomme regnskyl. Solidaritetsfonden og andre af EU's finansielle instrumenter kan i det mindste gøre det muligt at håndtere de økonomiske skader fra katastrofen hurtigere. Tilrettelæggelse af katastrofeforebyggelse skal dog altid høre ind under medlemsstaternes område, da de har de bedste forudsætninger for at håndtere deres nationale forhold og på den måde reagere hurtigst i nødsituationer. For at forhindre fremtidige uvejrsskader skal Kommissionen støtte medlemsstaterne i deres indsats for at udarbejde effektive nødplaner og risikotabeller. Med klimaændringernes fremmarch og den forvridning af vandcyklussen, som de medfører, vil det i fremtiden ikke være muligt fuldt ud at afværge endnu voldsommere storme. De skader, som sådanne storme medfører, kan dog ganske givet reduceres gennem bedre planlægning.

Dominique Vlasto (PPE), skriftlig. – (FR) Stormen Xynthia er endnu et tragisk og smerteligt eksempel på de klimaforstyrrelser, der øger voldsomheden og hyppigheden af det, som ikke desto mindre er naturfænomener. Nu om dage konfronteres EU alt for ofte med sådanne naturkatastrofer til at klare sig med sine eksisterende politikker, og jeg mener, at der er tre interventionsområder, som skal styrkes for at sikre en bedre beskyttelse af EU's borgere, nemlig forebyggelse, som behandles i hvidbogen fra 2009 om tilpasning til klimaforandringerne, hvor jeg var ordfører for udtalelsen, og som specifikt understreger sårbarheden af kyst- og bjergområder, hurtig indgriben ved endelig at oprette denne europæiske civilbeskyttelsesstyrke, som vi ikke har gjort noget ved bortset fra at tale om den, og som kun kræver et forslag for at blive en realitet, og reparation ved at tillade nødmobilisering af strukturfondene – om nødvendigt uden for de regionale rammer for de planlagte interventionsområder – og af Solidaritetsfonden, idet forordningen herom skal ændres for at sætte skub på og forenkle mobiliseringen af denne. Så det er klart, at jeg tilslutter mig denne beslutning, men jeg beklager, at Parlamentet endnu en gang er forpligtet til at iværksætte foranstaltninger, der kunne have været foreslået efter en af de alt for mange naturkatastrofer, som har udløst sorg i Europa i de senere år.

4. Stor naturkatastrofe i den selvstyrende region Madeira og følgerne af stormen Xynthia i Europa (indgivne beslutningsforslag): se protokollen

5. Situationen i Chile og EU's strategi for humanitær bistand (forhandling)

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er Kommissionens redegørelse om situationen i Chile og EU's strategi for humanitær bistand.

Janez Potočnik, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Jeg fremsætter denne redegørelse på vegne af min kollega, Kristalina Georgieva, kommissær for internationalt samarbejde, humanitær bistand og krisestyring. Hvorfor i stedet for hende? Det er ret klart og tydeligt. Kommissær Georgieva ankom til Chile i går, den 10. marts, for at besøge de områder, der er blevet ramt af det seneste jordskælv, og for at følge europæiske humanitære og civilbeskyttelseseksperter arbejde på stedet.

Umiddelbart efter sin ankomst til Chiles hovedstad, Santiago, rejste kommissær Georgieva til det område, der er hårdest ramt af jordskælvet og tsunamien, herunder kystområdet omkring Constitución, Talca og Concepción.

Under sit besøg på stedet mødtes hun med repræsentanter for ECHO-partnere, der arbejder i området, besøgte overvågnings- og informationscentrets base i Penco og havde bilateral kontakt med de chilenske myndigheder i regionen.

Kommissær Georgieva repræsenterer også kommissionsformand Barroso under indsættelsen af præsident Sebastián Piñera i Valparaíso senere i dag.

Det voldsomme jordskælv og den efterfølgende tsunami, der ramte Chile i de tidlige morgentimer lørdag den 27. februar, er en forfærdelig tragedie. De seneste officielle tal indikerer, at mindst 528 personer er blevet dræbt, og tallet forventes at stige. Over to mio. er blevet ramt. Skaderne på infrastrukturen har været enorme, og en halv mio. hjem er blevet alvorlig beskadiget.

Den højtstående repræsentant for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og næstformand i Kommissionen, Cathy Ashton, ringede til Chiles udenrigsminister, Mariano Fernández, den samme dag for at udtrykke vores medfølelse med familierne til ofrene og vise, at vi er klar til at hjælpe og yde støtte.

Så snart nyheden om jordskælvet kom frem, blev ECHO's nødhjælpsberedskabssystem mobiliseret. EU's civilbeskyttelsesmekanisme udsendte omgående en advarselsmeddelelse til de deltagende stater. Der var gang i kriserummet i overvågnings- og informationscentret (MIC) hele den første weekend, hvor der blev indhentet rapporter om omfanget og følgerne af jordskælvet og identificeret civilbeskyttelsesforanstaltninger, som kunne gennemføres i en fart. Kommissær Georgieva besøgte kriserummet i løbet af dagen for at styre aktionerne.

En række af EU's medlemsstater har underrettet MIC om hjælp, der er blevet ydet eller tilbudt. Denne hjælp omfatter personale og udstyr, der allerede er sendt til Concepción fra Spanien, Tyskland, Frankrig og Det Forenede Kongerige, tilsagn om finansiel støtte fra Finland, Det Forenede Kongerige og Nederlandene, og tilbud om broer, telte, feltkøkkener og generatorer fra Bulgarien, Slovakiet, Sverige og Østrig.

De chilenske myndigheder har givet udtryk for, at de gerne vil tage imod tilbuddene om hjælp fra EU's medlemsstater.

Kommissionens beredskabssystem til humanitær nødhjælp blev iværksat på samme tid i Bruxelles og i ECHO's regionalkontor for Latinamerika.

Potentielle partnere for hurtig finansiering, som kunne yde omgående nødhjælp, blev kontaktet, og ECHO's eksperter i marken blev opfordret til at rejse til jordskælvsområdet ved førstkommende lejlighed. Tidligt søndag morgen blev der taget en beslutning om primær nødhjælp til tre millioner. Der er nu indgået aftaler om humanitær bistand med fire partnerorganisationer, nemlig Telecom Sans Frontières fra Frankrig, som tilvejebringer alarmcentraler, Den Panamerikanske Sundhedsorganisation og Spansk Røde Kors, som hjælper med at genoprette sundhedstjenesterne, og Tysk Røde Kors, som skaffer husly, rent vand og nødvendige husholdningsartikler.

ECHO indsatte et team på to nødhjælpseksperter, der ankom til Chile om morgenen mandag den 1. marts for at foretage behovsvurderinger og for at mødes med myndighederne og potentielle gennemførelsespartnere. To øvrige medlemmer af teamet ankom den følgende dag, og et femte medlem sluttede sig til dem nogle dage senere.

Der befinder sig altså nu i Chile en EU-civilbeskyttelsesmekanisme, et team på seks eksperter. Fire af dem arbejder i jordskælvsområdet i nærheden af Concepción, mens to af dem lige nu har base i Santiago for at knytte kontakter til myndighederne og koordinere reaktionen fra EU's medlemsstater.

ECHO's nødhjælpseksperter og EU's civilbeskyttelsesteam foretager fælles vurderinger med OCHA og en række FN-agenturer i de hårdest ramte områder.

Michèle Striffler, for PPE-Gruppen. – (FR) Hr. formand, hr. kommissær, mine damer og herrer! Som tidligere nævnt var jordskælvet i Chile, der var meget mere intenst end det, som ramte haitianerne, og som også blev efterfulgt af en tsunami, ikke desto mindre meget mindre dødeligt takket være et velfungerende tidligt advarselssystem, befolkninger, der var bedre forberedt på katastrofer, og en robust stat, som var i stand til at reagere.

Jeg glæder mig over Kommissionens og medlemsstaternes hurtige reaktion. Kommissionens overvågnings- og informationscenter blev aktiveret med det samme, der blev taget en beslutning om at yde 3 mio. EUR i nødhjælp for at opfylde de umiddelbare behov, og eksperter fra Generaldirektoratet for Humanitær Bistand (ECHO) blev indsat i katastrofeområderne for at foretage en behovsvurdering.

Jeg vil især gerne rose kommissær Georgieva, der ankom til Santiago i går for at besøge de ramte områder, for hendes umiddelbare offentlige reaktion.

De fleste naturkatastrofer er uventede hændelser. For at beskytte liv i områder, der er sårbare over for naturkatastrofer, er det meget vigtigt at reducere risiciene ved at være bedre forberedt og have bygninger, der er egnede til formålet. Det er også vigtigt at sikre, at udviklingssamarbejdet omfatter katastroferisikoreduktion, dvs. forberedelse på katastrofer, begrænsning af deres følger og frem for alt forebyggelse heraf.

María Muñiz De Urquiza, for S&D-Gruppen. – (ES) Hr. formand! For det første vil jeg gerne på vegne af delegationen til Det Blandede Parlamentariske Udvalg EU-Chile udtrykke vores medfølelse med Chiles befolkning, parlament og regering efter det forfærdelige jordskælv den 27. februar og de over to hundrede efterskælv, der har fundet sted indtil nu.

Mindst 500 mennesker, herunder to europæere, er blevet dræbt, og 2 mio. chilenerne er blevet berørt af jordskælvene. Mapuchefolket er blevet hårdest ramt, for deres landområder ligger i tre af de fire sydlige regioner i landet.

Jeg vil også gerne udtrykke vores taknemmelighed over for alle de mennesker, som har ydet et uselvisk arbejde, og alle de fagfolk, som hjalp ofrene. Chiles befolkning har vist sig at være i stand til at kunne klare udfordringerne i en meget kompleks situation. Jeg vil gerne lykønske præsident Bachelet med den umiddelbare hjælpeindsats, som hendes regering iværksatte for at kontrollere den situation, som det forfærdelige jordskælv, der har ødelagt huse og infrastruktur, har medført.

Den chilenske regering handlede hurtigt og viste seriøsitet og ansvarlighed ved identifikationen af de specifikke områder, hvor der var brug for støtte. Det internationale samfund har også vist sin solidaritet, hvilket er et vidnesbyrd om Chiles glimrende forbindelser med sine naboer og strategiske partnere.

Jeg vil også gerne lykønske Sebastián Piñeras nye regering, som tiltræder i dag, og bakke ham op i genopbygningsindsatsen, og jeg håber, at han vil kunne regne med EU's fulde støtte.

Chile er udover at være EU's ven og partner et udviklet land og medlem af Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling. Alligevel er omkostningerne i forbindelse med genopbygningsindsatsen meget store. Det vurderes, at de vil være helt op til 20 mio. USD, hvilket svarer til 15 % af Chiles BNP. Derfor opfordrer jeg EU til at stille alle midler til rådighed for de chilenske myndigheder for at hjælpe med genopbygningsopgaven. Chile får brug for internationale lån, og Den Europæiske Investeringsbank, som Chile lige har indgået en aftale med, bør hjælpe med finansieringen af genopbygningsprojekterne.

EU har under det spanske formandskab indført en mekanisme til koordinering af hjælp med FN og en katastrofetaskforce. Kommissæren for internationalt samarbejde, humanitær bistand og krisestyring forventes også at ankomme til stedet i løbet af de næste dage. Vi håber, at Kommissionen uden at overse andre lige så presserende forpligtelser såsom situationen i Haiti også vil leve op til den chilenske befolknings forventninger.

Izaskun Bilbao Barandica, for ALDE-Gruppen. – (ES) Hr. formand! Vi skal bruge andet end blot ord for at vise vores solidaritet med et land, der er blevet ramt af en katastrofe, sådan som Chile er det, og det har vi hørt i dag fra Kommissionens repræsentant.

Chile har hidtil været en kilde til beskyttelse og asyl for os. Der bor f.eks. en stor baskisk befolkningsgruppe dér, som af økonomiske årsager emigrerede til området i det 19. århundrede og af politiske årsager i det 20. århundrede.

Derfor skal ordene i dette tilfælde følges op af handlinger, og jeg er tilfreds med, at EU handlede hurtigt og omgående sendte bistand på 3 mio. EUR for at finansiere operationerne. Jeg glæder mig også over den højtstående repræsentant, fru Ashton, reaktion, og jeg lykønsker kommissær Georgieva, der handlede hurtigt og siden i går har været i Chile for at yde sin støtte og fastlægge, hvad der er behov for på stedet.

Jeg er tilfreds med den måde, som Kommissionens civilbeskyttelsessystem for nødhjælp fungerer på, med den hjælp, som de europæiske institutioner yder, og med det samarbejde, der er blevet etableret mellem de forskellige agenturer.

I tider som disse har Europa haft og har fortsat en chance for at konsolidere sin førende rolle på den internationale scene, arbejde direkte sammen med de ramte og hjælpe med at koordinere den hjælp, der foranstaltet i medlemsstaterne og regionerne.

Jeg vil gerne fremhæve præsident Bachelets handlinger, for hun har endnu en gang vist, hvordan politik skal føres, idet hun udviser stor menneskelighed og arbejder tæt sammen med hr. Piñera, der indtræder som præsident i dag. Jeg vil også gerne lykønske ham med den eksemplariske måde, han har skubbet politik til side for at tage den udfordring op, som hans land har behov for.

På vegne af Gruppen Alliancen af Liberale og Demokrater for Europa vil jeg gerne udtrykke min solidaritet, min støtte til alle de operationer, der gennemføres, og min medfølelse med familierne til de 528 mennesker, som blev dræbt, og dem, der er savnet, og med de mennesker, som er blevet hjemløse.

Vi besøgte området for nylig under en valgobservatørrmission for delegationen til Det Blandede Parlamentariske Udvalg EU-Chile. Vi fik lejlighed til at observere de projekter, der er under udvikling dér, og vi så, at Chile er en model for økonomisk og social udvikling i Fællesmarkedet for Sydkeglen.

Vi skal sørge for, at dette jordskælv ikke afbryder fremskridtet hen imod økonomisk og social udvikling.

Raül Romeva i Rueda, for Verts/ALE-Gruppen. – (ES) Hr. formand! Jeg vil gerne starte med at gentage det, som fru Muñoz og fru Bilbao har sagt, for jeg mener, at det første, vi skal gøre, er at vise EU's solidaritet med Chiles befolkning og institutioner, som er yderst velrepræsenterede ved præsident Bachelet og den valgte præsident Piñera.

Desuden mener jeg, at det også er vigtigt at huske på, at naturkatastrofer – ligesom sædvanligt i den slags situationer – er vilkårlige og fuldstændig uafhængige af, om folk er rige eller fattige. De straffer alle på samme måde. Det står dog også klart, at de fattige lider mest, og det er især svært at genopbygge fattige områder.

Derfor mener jeg, at det er vigtigt at tage højde for ikke blot de nødvendige genoprettelses- og genopbygningsforanstaltninger, efter at en katastrofe er indtruffet, men også i mange tilfælde at genoverveje visse strukturelle elementer, og mit spørgsmål vedrører dette punkt. Hvis kommissæren tillader det, vil jeg gerne stille et spørgsmål om en meget specifik sag vedrørende det landestrategidokument, som EU har med Chile.

Ud af de 41 mio. EUR, der er øremærket til perioden 2007-2013, hvor meget skal der så bruges specifikt til at styrke infrastruktur som f.eks. veje og transport? Hvor meget skal der bruges til at forbedre boligbyggeriet for at sikre, at folk i tilfælde af potentielle uvelkomne katastrofer i fremtiden er bedre forberedt på en situation af denne art? Og endelig, hvor stor en del af disse ressourcer eller allerede sat til side til disse formål?

Tomasz Piotr Poręba, for ECR-Gruppen. – (PL) Hr. formand! Jordskælvet i Chile har krævet flere hundrede ofre, og over halvdelen million mennesker har mistet deres hjem. Lad os imidlertid sammen vise vores solidaritet med Chile i dag og huske på, at befolkningen dér stadig lider under mangel på hygiejneartikler og mangel på adgang til drikkevand samt mangel på fødevarer, medicin og tæpper. Derudover chikaneres befolkningen af kriminelle grupper, der plyndrer forladte butikker og huse.

Vi i EU skal gøre alt, hvad vi kan, for at forhindre, at folk, som har mistet alle deres ejendele og i mange tilfælde deres familiemedlemmer, bliver ofre for tyveknegte, der driver rovdrift på deres lidelser.

Det er godt, at vi har besluttet os for at sende 3 mio. EUR til de mest umiddelbare behov. Vi skal dog huske på, at der stadig er steder i Chile, hvor hjælpen ikke er nået frem på grund af skaderne på veje og broer. De seneste begivenheder i Chile og Haiti viser, at der ud over den finansielle støtte fra EU stadig er brug for forbedringer af mekanismerne for nødhjælp til lande, der er ramt af katastrofer.

Solidaritet med Chile er en meget smuk ting, og det er godt, at EU viser den solidaritet. Lad os dog huske på ikke at lade det blive ved solidariteten, men også fremover at støtte Chile.

Fiorello Provera, for EFD-Gruppen. – (IT) Hr. formand! Lad mig ønske Dem god bedring. For det første vil jeg gerne udtrykke min solidaritet med alle dem, der er blevet ramt af denne naturkatastrofe. Der bliver desværre ved med at ske katastrofer på grund af store jordskælv. I situationer som disse med udbredt ødelæggelse af bygninger og infrastruktur, og hvor tusinder bliver dræbt, er det vigtigt hele tiden at forbedre

koordineringen af civilbeskyttelse og nødhjælpsmyndigheder for at undgå overlappende foranstaltninger og spildte ressourcer. EU greb omgående ind i Chile, men er nødt til at samarbejde med de lokale myndigheder om at identificere behov og koordinere hjælpen effektivt.

Pressen bragte her til morgen nyheden om, at halvdelen af den bistand, som FN har ydet til Somalia, er blevet stjålet af lokale partnere, af nogle FN-embedsmænd og af islamiske aktivister. Et aspekt, der skal tages i betragtning, er således gennemsigtighed i indsamlingen af offentlige og private donationer og effektivitet i fordelingen af bistand til befolkningerne. Generøsitet må ikke forrådes, og der skal indføres et strengt kontrolsystem for at forhindre, at penge bliver ødslet væk eller stjålet, særlig når bistanden sendes til meget fjerntliggende lande, hvis institutioner kan være svækket på grund af kriser.

Diane Dodds (NI). – (EN) Hr. formand! Vores befolkninger vil blive opmuntrede, når de hører, at der er truffet positive foranstaltninger for at hjælpe Chiles befolkning. Vi er alle blevet berørt af deres problemer.

I dag vil jeg dog rette mine bemærkninger mod mere generelle spørgsmål vedrørende strategien for humanitær bistand. Kommissionen er meget stolt af at udråbe sig selv som en af verdens største donorer af humanitær bistand. Den erklærer, at dens mandat er at redde og bevare liv, at finde tilflugtssteder til de fordrevne og at hjælpe verden med at være forberedt på naturkatastrofer. Det er virkelig værdige ambitioner. Men det er ikke Kommissionens penge, der doneres. Det er Det Forenede Kongeriges, Tysklands, Frankrigs – det er faktisk penge fra 27 nationalstater. I en tid med økonomisk krise skal hver eneste af disse nationer anerkendes for deres værdige indsats. Kommissionen skulle måske lade dette skinne igennem i sine dokumenter og anerkende den indsats, som de, der faktisk bringer ofrene, gør. Det er ikke den politiske elite og partipamperne i Berlemont-bygningen, men almindelige mennesker fra almindelige samfund.

Selv om udviklingslandene rigtigt nok har brug for bistand, har de også brug for vores støtte til at etablere og vedligeholde troværdige demokratiske strukturer. De har brug for vores hjælp til at opbygge et stærkt og frit civilsamfund. De har også brug for vores hjælp – og frem for alt vores ærlighed – til at pege på de fejltagelser, der er blevet begået af politiske regimer, som sikrer, at almindelige mennesker fortsat lever i fattigdom og nød.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Hr. formand! Det seneste enorme, katastrofale jordskælv i Chile kort tid efter katastrofen i Haiti kostede hundredvis af menneskers liv og medførte ødelæggelser af landets strukturer, særlig i området omkring Concepción.

Vi skal støtte ofrene og deres familier og fremsætte en åbenhjertig erklæring om solidaritet. Vi skal støtte dette land, som vi har et tæt og venskabeligt bånd til, og som er en af de stærkeste økonomier i regionen og et symbol på udvikling for nabolandene. Det er blevet fastlagt inden for rammerne af Det Blandede Parlamentariske Udvalg.

Jeg vil gerne minde Dem om, at EU og Chile har indgået en associeringsaftale, som trådte i kraft i 2005, og som åbner for politisk og økonomisk samarbejde og en fælles indsats på globalt plan. Derudover har Kommissionen, som det allerede er blevet sagt, vedtaget en seksårig strategisk udviklingsplan for Chile for 2007-2013, der indeholder bestemmelser om dette latinamerikanske lands udnyttelse af Fællesskabets ressourcer til regionale programmer og sektorprogrammer, som iværksættes af landets nyvalgte regering.

Den umiddelbare bekendtgørelse om økonomisk støtte og alle de andre ting, som Kommissionen har nævnt i dag, er opmuntrende. Jeg vil dog understrege, at vi skal lette frigivelsen af de ressourcer, der er øremærket i henhold til førnævnte strategiske rammer for EU-Chile, så hurtigt som muligt, så det seneste jordskælvs konsekvenser for landets infrastruktur og for en yderligere udvikling af landet kan blive behandlet hurtigt.

Enrique Guerrero Salom (S&D). – (ES) Hr. formand! Jeg vil gerne starte med at udtrykke min solidaritet med Chiles befolkning, og den solidaritet er også blevet udtrykt over for befolkningerne i Haiti, Tyrkiet og Peru, som også er blevet ramt af naturkatastrofer for nylig.

Solidaritet er et af EU's særlige kendetegn, og vi skal styrke denne solidaritet, for så vidt angår fremtiden.

Chile er heldigvis et land med en vidtrækkende evne til i tider som disse at reagere på naturkatastrofer. Store dele af verden har dog ikke den samme evne.

Derfor vil jeg gerne nævne den europæiske strategi for humanitær bistand. Vores reaktion kunne være endnu mere effektiv. Den kunne være hurtigere og mere effektiv, så længe vi bevæger os i den rigtige retning. Hvilken retning er den rigtige? For det første har vi efter min mening brug for en større grad af koordinering mellem medlemsstaterne, deres respektive humanitære organisationer og EU's institutioner.

For det andet har vi brug for bedre koordinering mellem EU og de humanitære hjælpeorganisationer, særlig FN.

For det tredje har vi brug for en større grad af koordinering mellem militære og humanitære aktører. Vi er nødt til at opretholde sikkerheden for den civile befolkning og de humanitære grupper, samtidig med at uafhængigheden, neutraliteten og upartiskheden af den humanitære bistand og respekten for den internationale lovgivning bevares.

For så vidt angår EU, har vi, for at humanitær bistand og krisestyring kan være en grundlæggende bestanddel i vores eksterne aktioner, brug for flere menneskelige og økonomiske ressourcer.

Vi kan udnytte Barnier-betænkningen til at oprette et europæisk korps af frivillige og, vil jeg tilføje, da kommissær Piebalgs er til stede, til at styrke og koordinere forbindelsen mellem humanitær bistand og genopbygnings- og udviklingspolitikker bedre.

Jim Higgins (PPE). - (EN) Hr. formand! Jeg er enig med hr. Guerrero Salom i alt, hvad han har sagt om vores reaktion. Jeg må sige, at jeg i starten blev chokeret, da jeg hørte, at EU ville donere i omegnen af 3 mio. EUR, Baroness Ashton. 3 mio. EUR er ingenting sammenlignet med konsekvenserne, krisen og ødelæggelserne.

Sidste gang, vi var her – for fire uger siden – drøftede vi Haiti. Her til morgen drøfter vi stormen Xynthia i Europa, og vi drøfter også ødelæggelserne efter det katastrofale jordskælv i Chile, som fandt sted for lige godt to uger siden. Og så er der efterskælvet på 6,6, som i sig selv var helt forfærdeligt.

Ødelæggelserne er der. Konsekvenserne er der. Statistikkerne er der. Vi taler om ca. 500 000 – en halv million – ødelagte huse. De skal genopbygges, og det er der, vi kommer ind i billedet med praktisk bistand. Ca. 540 mennesker er døde, og der graves stadig døde ud af ruinerne. Det er naturkatastrofen i sig selv. Men vi taler om en samlet regning på 22 mia. EUR. Vi er virkelig nødt til at hæve vores særlige bidrag i den henseende.

Et af salgsargumenterne i forbindelse med Lissabontraktaten – og vi ved, at vi i Irland afviste Lissabontraktaten – var, at vi skulle have en umiddelbar humanitær reaktion på naturkatastrofer. Jeg må sige, at uanset om der er tale om Haiti, Sydeuropa, eller det er set i forhold til situationen i Chile, så har vi ikke reageret. Jeg ved godt, at det er tidligt, men vi skal virkelig tage os sammen. Vi har frem for alt brug for praktisk bistand, nemlig (a) penge, (b) rent vand, (c) genoprettelse af elforsyningen og (d) en genopbygning af økonomien så hurtigt som muligt.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). - (ES) Hr. formand! I går talte jeg med senator Pizarro, som blev formand for senatet i Chile for nogle få timer siden. I dag overrækker hr. Pizarro præsident Piñera præsidentskærfet. Jeg håber, at præsident Piñera udfører genopbygningsopgaven effektivt, og jeg vil gerne lykønske præsident Bachelet med hendes håndtering af denne krise.

Lad mig udtrykke min solidaritet med og broderkærlighed til befolkningen i Chile efter de forfærdelige jordskælv og den tsunami, de oplevede i Concepción, Biobío, Temuco og Valparaíso. Jeg er sikker på, at den modige befolkning i Chile vil være i stand til at overkomme denne katastrofale situation, sådan som de har gjort det tidligere. Lad mig igen udtrykke min medfølelse og dybeste solidaritet med Chile.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Hr. formand! I betragtning af de katastrofale konsekvenser af jordskælvet i Chile, der målte 8,8 på richterskalaen, må De indrømme over for borgmesteren i Concepción, at 24 timer er en evighed at ligge begravet under murbrokker. Selv om myndighederne og redningstjenesterne i dette latinamerikanske land uden tvivl er godt rustet til eventuelle jordskælv, nåede hjælpen til de over 2 mio. berørte mennesker ikke frem til alle dele af det ramte område tidligt nok på grund af logistiske problemer. Tropper, som i forvejen var nået sent frem, blev overvældet af kaosset. Befolkningen var tvunget til at flygte op på hustagene og opsætte vejspærringer, ikke blot på grund af frygt for efterskælv, men også på grund af frygt for kriminelle. Chile er muligvis velstående nok til selv at tage hånd om dem, som blev ramt af jordskælvet, men gudskelov bed landet sin stolthed i sig og bad om hjælp, også fra EU.

Også vi skal imidlertid tage ved lære heraf, nemlig at civilisationens fernis i nødstilfælde hurtigt skaller af, og at 24 timer kan være for lang tid. I denne ånd skal nødplaner og koordineringen af nødhjælpsindsatser gøres mere effektive, også inden for EU.

Janez Potočnik, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Vi var alle chokerede over omfanget af naturkatastrofen og den humanitære katastrofe. Via den hurtige mobilisering af ECHO's beredskabssystem og EU's civilbeskyttelsesmekanisme var vi i stand til at tilbyde koordineret og praktisk hjælp lige efter, at jordskælvet ramte.

Som jeg allerede har nævnt, var den bistand, som en række EU-medlemsstater ydede eller tilbød, også vigtig.

Ud over de humanitære og andre aktioner, jeg har beskrevet, er det værd at nævne, at Den Europæiske Investeringsbank og Chile – det blev nævnt af et af medlemmerne – i tirsdags i Luxembourg indgik en rammeaftale for at gøre banken i stand til at operere i Chile.

Denne udvikling understreger det fremragende forhold mellem EU og Chile og vores fælles forpligtelse til fortsat at udvide og uddybe vores partnerskab. Den er også utrolig godt timet, for Den Europæiske Investeringsbank kan være et supplerende redskab for EU's samarbejde med Chile i den mellemlangsigtede til langsigtede genopbygningsindsats, som allerede er i gang.

Hvad angår det konkrete spørgsmål om landestrategien for Chile og det forpligtede beløb på 41 mio. EUR, blev der brugt 25 mio. EUR i første tranche. Der er 15,6 mio. tilbage til den anden. Normalt skulle dette beløb opdeles med 50 % til social samhørighed og 50 % til innovation og konkurrence. Vi har tilbudt at ændre dette til genopbygning under opsyn. De chilenske myndigheder har endnu ikke fremsat nogen anmodninger, men pengene kan naturligvis anvendes til genopbygning under begge overskrifter.

De chilenske myndigheder har endnu ikke fremsat nogen specifikke anmodninger over for EU om hjælp med genopbygningen. Som jeg nævnte, tiltræder præsident Piñera i dag. Det vil uden tvivl være hans førsteprioritet at vurdere og sætte tal på skaderne samt planlægge den massive indsats, der er brug for.

Kommissionen er klar til at tage enhver eventuel kommende anmodning i betragtning. Som jeg nævnte tidligere, er den kendsgerning, at Den Europæiske Investeringsbank nu kan operere i Chile, et supplerende instrument, som kan vælges blandt dem, vi allerede har til rådighed.

Det er også værd at huske på, hvilket nogle af Dem også nævnte, at Chile er et godt eksempel på udvikling. Landet er faktisk nettokreditor, til forskel fra de fleste latinamerikanske lande. Den afgående finansminister påpegede sidste fredag, at til forskel fra under andre tragedier, der har ramt den chilenske befolkning, har den og den chilenske stat denne gang også deres egne ressourcer.

Så afslutningsvis står EU – befolkningen, regionerne og landene i EU – skulder ved skulder med Chile over for denne katastrofe, og sådan skal det være i en civiliseret og human verden.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Skriftlige erklæringer (artikel 149)

António Fernando Correia De Campos (S&D), skriftlig. – (PT) Efter jordskælvet på Haiti konfronteres vi igen med en forfærdelig katastrofe, med 800 bekræftede ofre og skader, der beløber sig til ca. 15 % af Chiles BNP. Ifølge Chiles præsident, fru Bachelet, blev 80 % af befolkningen berørt, og landets infrastruktur er blevet alvorlig beskadiget.

Endnu en gang har EU påtaget sig sin forpligtelse som en privilegeret handelspartner for landet, som den primære handelspartner og det primære marked for Chiles eksport. EU's reaktion var at give 3 mio. EUR i nødhjælp, mens europæiske civilbeskyttelsesekspertes er på stedet og vurderer de mest umiddelbare behov.

De naturkatastrofer, der har ramt verden, såsom de jordskælv og dødbringende uvejr, som vi har været vidne til i EU for nylig, får os til at genoverveje paradigmet om humanitær bistand og nødsituationer, der kræver en hurtig, fleksibel og samordnet reaktion.

EU har vist sin effektivitet og evne til at reagere. Ud over at udtrykke sin dybe medfølelse med Chile viser Parlamentet med denne forhandling også sit engagement i at hjælpe med genopbygningen af det land, der blev så alvorlig beskadiget af jordskælvet den 27. februar.

(Mødet udsat kl. 11.40 og genoptaget kl. 12.00)

FORSÆDE: Gianni PITTELLA

Næstformand

6. Erklæring fra formanden

Formanden. – Mine damer og herrer, før vi går videre til afstemningen, vil jeg gerne komme med en kort bekendtgørelse, for i dag fejrer vi den sjette europæiske dag til minde om terrorofre.

I dag mindes vi de over 5 000 ofre i Europa, og vi udtrykker vores solidaritet med de utallige sårede, som har lidt under terrorismens barbari.

Bombeangrebene, der fandt sted i Madrid for seks år siden den 11. marts 2004, hvor 191 mennesker fra 17 lande blev dræbt, og bomberne, som sprang i London den 7. juli 2005, kan regnes som nogle af de værste terrorhandlinger, der nogensinde er blevet begået på europæisk grund.

Terrorisme er et angreb på os alle. Det er et angreb på selve strukturen i vores demokratiske samfund.

Derfor vil Europa altid stå sammen i kampen mod terrorisme, uanset om den er separatistisk, religiøs eller politisk.

Terrorisme kan aldrig på nogen måde og af nogen årsag retfærdiggøres. Denne europæiske dag giver os mulighed for at vise, at ingen terrorist eller terrorhandling nogensinde vil kunne svække eller ødelægge vores tro på de centrale værdier: grundlæggende menneskerettigheder og demokrati.

(Bifald)

7. Kalender over mødeperioder: se protokollen

8. Afstemningstid

Formanden. – Vi går nu over til afstemning.

(Detaljer om afstemningsresultatet: se protokollen)

Robert Goebbels (S&D). – (FR) Hr. formand! Jeg vil gerne bede Dem om at vente et kort øjeblik længere, for mange af medlemmerne sidder stadig fast i elevatorerne. Der er nogen, som har fået den fantastiske idé at reparere elevatorerne i løbet af den ene uge om måneden, hvor vi er i Strasbourg, når det kunne være sket i de andre tre.

Formanden. – Hr. Goebbels, klokken er allerede over 12.00. Vi har allerede ventet i fem minutter. Jeg tror godt, vi kan gå over til afstemning.

(Bifald)

8.1. Cuba (B7-0169/2010) (afstemning)

8.2. Investering i teknologi med lav CO2-udledning (afstemning)

8.3. Stor naturkatastrofe i den selvstyrende region Madeira og følgerne af stormen Xynthia i Europa (B7-0139/2010) (afstemning)

9. Stemmeforklaringer

Mundtlige stemmeforklaringer

orslag til beslutning RC-B7-0169/2010

Miroslav Mikolášik (PPE). – (SK) Hr. formand! Ifølge regeringsarkiverne og den tilgængelige litteratur dømte det kommunistiske styre i Slovakiet i årene 1948-1989 71 168 mennesker for påståede politiske forbrydelser.

Der findes ikke nogen bedre måde at ære disse politiske fangers og samvittighedsfangers minde på end ved at arbejde aktivt på at fremme udbredelsen af frihed og demokrati der, hvor det anses for at være en uopnåelig luksus. Der har indtil videre ikke været nogen reaktion på EU's indsigelser. Jeg er imidlertid dybt bekymret over situationen for politiske fanger i Cuba, og derfor opfordrer jeg Rådet og Kommissionen til at træffe de effektive foranstaltninger, der er nødvendige for en frigivelse af politiske fanger, og at støtte og sikre deres arbejde som beskyttere af menneskerettighederne. Til borgerne i Cuba...

(Formanden afbrød taleren)

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Hr. formand! Jeg stemte for vedtagelsen af forslaget til beslutning om Cuba. Helt ærligt så forstår jeg ikke, hvorfor Fidel Castros europæiske venner forsvarer idéen om en konkursramt og demoraliseret revolution så indædt. Behøver det være sådan, at det kun er de skæbnesvangre ofre i det, der anser sig selv for at være et progressivt regime, som gør befolkningen bevidst om behovet for ændringer i Cuba? Nogle gange bidrager individuelle ofre til historiske ændringer. Jeg håber, at det også vil ske denne gang. Samtidig håber jeg ikke, at der bliver flere ofre som følge af myndighedernes dogmatisme eller deres manglende evne til at analysere deres egen position og ændring.

Jeg kan heller ikke acceptere, at mange af AVS-landene har en fuldstændig ukritisk holdning til karakteren og betydningen af det sociale og politiske system, der er blevet opbygget i Cuba. Jeg er fuldstændig overbevist om, at dette er en fejlagtig opfattelse af solidaritet. Det ville være mere ærligt at anerkende det, der er opnået i Cuba, men samtidig fordømme det, som ikke har været en succes, og som er antisocialt, umenneskeligt og ødelæggende.

Ramón Jáuregui Atondo (S&D). – (ES) Hr. formand! Jeg vil gerne tale på vegne af fru Muñiz for at forklare, hvorfor den spanske delegation til Gruppen for Det Progressive Forbund af Socialdemokrater i Europa-Parlamentet stemte imod ændringsforslag 2, som blev fremlagt af Den Europæiske Venstrefløjs Fællesgruppe/Nordisk Grønne Venstre, selv om der i ændringsforslaget blev anmodet om støtte til det spanske formandskab i dets drøftelser med Cuba.

For det første vil jeg gerne minde om, at vi ikke kan støtte ændringsforslag, som fremlægges af en gruppe, der har forsøgt at distancere sig selv fra beslutningen som helhed, og at vores forpligtelse over for alle de politiske grupper, som har underskrevet beslutningen, ikke lader os støtte en delvis ændring af dokumentet.

For det andet er ændringsforslag 2, som blev fremsat af GUE/NGL-Gruppen, ikke i overensstemmelse med det spanske formandskabs holdning. Formandskabet søger at opnå enighed i EU for at forny vores rammer for forbindelser med Cuba, men ikke for at bryde fuldstændig med den fælles holdning, hvilket der blev opfordret til i ændringsforslaget.

Det er grunden til, at vi ikke stemmer for ændringsforslaget.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Hr. formand! Det var en ære for mig i dag at støtte beslutningen om samvittighedsfanger i Cuba, ikke blot som medlem fra en tidligere totalitær kommuniststat, men også fordi jeg tidligere personligt har mødt cubanske systemkritikere, særlig fysikeren dr. Darsí Ferrer, der sammen med andre har været fængslet siden juli sidste år.

Efter min hjemkomst informerede jeg Parlamentet om den sørgelige situation i sundhedssektoren, og jeg vil gerne endnu en gang understrege, at folk, som ikke er medlemmer af kommunistpartiet, og som ikke har dollars, ikke har nogen adgang til medicin. Dr. Darsí Ferrer var en betydningsfuld person i Havana, der hjalp systemkritikere med at få medicin. Nu sidder han bag tremmer.

Det glæder mig, at vi har vedtaget denne beslutning, som er en meget stærk beslutning, og som også helt klart udfordrer de europæiske myndigheder til at fortsætte deres indsats for demokratiske ændringer i Cuba.

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Hr. formand! Hvem skulle for 20 år siden, da luften i Europa var tyk af støv fra faldende mure og råb om frihed, have troet, at det røde flag også i dag ville vaje over Havanna, og at Fidel Castro ville dø fredeligt i sin seng på den lummervarme caribiske ø.

Sola mors tyrannicida est, siger min landsmand, Sir Thomas More: Tyranner kan kun fjernes ved at dræbe dem.

Der er to ting, som har fastholdt det kommunistiske styre i Cuba. For det første den fejlagtige amerikanske blokade, som har givet Castro og hans styre mulighed for at give udenlandsk imperialisme snarere end den dårlige økonomiske forvaltning under kommunismen skylden for alle deres landsmænds afsavn. For det andet overbærenhed hos nogle i Europa, også her i Parlamentet, som er afskyeligt dobbeltmoraliske, idet de tillader krænkelser af menneskerettighederne og fornægtelse af demokratiet i Cuba, af den grund at landet producerer gode læger og ballerinaer.

Jeg håber, at Parlamentet vil blive voksent, og at nogle her i Parlamentet vil se ud over deres dage som studenter i Che Guevara-T-shirts. Tiden er inde til et konstruktivt engagement med de demokratiske styrker i Cuba. Historien vil frikende os.

Philip Claeys (NI). – (NL) Hr. formand! Jeg stemte for beslutningen om Cuba, fordi den generelt er ret kritisk over for det totalitære styre i Havanna. Samtidig vil jeg gerne benytte lejligheden til at opfordre Rådet til at afslutte dets forsøg på at normalisere dets forbindelser med Cuba, så længe vi stadig har at gøre med et kommunistisk diktatur, der skamløst overtræder menneskerettighederne.

Jeg vil også gerne opfordre den nye højststående repræsentant til ikke at følge den linje, som Kommissionen har fulgt i den hidtidige lovgivning. Her tænker jeg f.eks. på Louis Michel, som ved flere lejligheder har besøgt Cuba uden på nogen måde at give udtryk for kritik af menneskerettighedssituationen og demokratiets tilstand der. Det er fuldstændig uacceptabelt, at EU lefler for det kommunistiske styre i Cuba.

Forslag til beslutning B7-0148/2010

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Hr. formand! Ved at stemme for beslutningsforslaget ville jeg udtrykke min støtte til investeringer i udviklingen af lavemissionsteknologier. SET-planen kan kun være effektiv og troværdig, hvis den finansieres ordentligt, og det omfatter finansiering fra private kilder. Argumenter til støtte for nødvendigheden af sådanne foranstaltninger er i princippet den økonomiske situation, som Europa befinder sig i, farlige klimaændringer og trusler mod energisikkerheden. Takket være den nyeste forskning og de nyeste teknologier er der opstået en mulighed for at overvinde krisen, som samtidig støtter foranstaltninger vedrørende klimaændringer. Det er også en chance for det europæiske landbrug, en mulighed for at skabe nye job i landdistrikter i ikkelandbrugssektoren, særlig i forbindelse med skabelsen af vedvarende energikilder.

Jan Březina (PPE). – (CS) Hr. formand! Jeg har ligeledes stemt for forslaget til beslutning om investering i udvikling af teknologi med lav CO₂-udledning (SET-planen), fordi den efter min mening er et vigtigt instrument for omdannelsen af EU til en innovativ økonomi, der er i stand til at nå krævende mål. I den henseende anser jeg det for væsentligt, at Kommissionen i tæt samarbejde med Den Europæiske Investeringsbank fremsætter et generelt forslag til et instrument til investering i energi fra vedvarende energikilder, energieffektivitetsprojekter og udvikling af intelligente netværk senest i 2011. I overensstemmelse hermed skal Den Europæiske Investeringsbanks rolle i forbindelse med finansieringen af projekter på energiområdet styrkes, og særlig projekter med højere risikoniveauer.

Jeg afviser kategorisk, at medlemmerne fra venstrefløjen i deres præsentationer udnytter emnet teknologi med lav CO₂-udledning til at komme med angreb på atomenergi, der er under bæltestedet. Jeg fastholder, at atomenergi er en ren energikilde, som bidrager til bæredygtig udvikling.

Marek Józef Gróbarczyk (ECR). – (PL) Hr. formand! Jeg kunne ikke støtte beslutningen, selv om den er ekstremt vigtig for den europæiske økonomi. Det er værd at bemærke, at der i beslutningen er forudsat en enorm koncentration af penge, men kun på nogle bestemte områder, kun i visse grene af energiindustrien – de "grønne" områder. Det er i strid med forestillingen om energisolidaritet med lande, som primært er afhængige af kul. Polens energibehov er baseret på kul, så det er yderst vigtigt for os med en jævn overgang til en grøn økonomi. Som følge af sådanne foranstaltninger ville vi i Polen være nødt til at nedlægge job i stedet for at skabe dem. Under en krise er det yderst vanskeligt, og det ville skade Polen.

Forslag til beslutning RC-B7-0139/2010

Sophie Auconie (PPE). – (FR) Hr. formand, mine damer og herrer! Den 27. og 28. februar angreb stormen Xynthia Frankrig. Næsten 60 mennesker døde, og hundredtusindvis af mennesker blev påført store skader.

EU skal gå foran med et godt eksempel i lyset af denne tragedie. Derfor var jeg personligt med til at udarbejde denne beslutning og opfordre Kommissionen til at vise meget stor imødekommethed. Vi forventer, at den yder økonomisk nødhjælp til katastrofeområderne ved hjælp af EU's Solidaritetsfond.

Hvis regionerne Poitou-Charentes, Charente-Maritime, Pays de la Loire og Bretagne som følge af denne tragedie anmoder om en ændring af deres tildeling af midler, som er finansieret af Den Europæiske Fond for Regional Udvikling og Den Europæiske Socialfond, skal Kommissionens undersøgelse af disse anmodninger være yderst fordelagtig og meget hurtig.

Rent bortset fra denne beslutning er jeg, ligesom mine kolleger fra Unionen for et Præsidentielt Flertal, overbevist om, at det er på tide at oprette en reel europæisk civilbeskyttelsesstyrke. Den vil i sig selv kunne yde afgørende supplerende hjælp i forbindelse med en katastrofe som denne.

Formanden. – Hr. Kelly, selv om De ikke har registreret, at De vil tale før den første stemmeforklaring, kan De undtagelsesvis få lov til dette. Husk at registrere det næste gang.

Forslag til beslutning B7-0148/2010

Seán Kelly (PPE). – (EN) Hr. formand! Jeg vil blot sige, at jeg mener, det er på tide, at vi får et entydigt dokument om atomenergi, der skitserer de fremskridt og sikkerhedsforanstaltninger, som gør sig gældende i forbindelse hermed, og hvordan det i fremtiden vil blive omsat til forskning, der iværksættes, så borgerne kan tage en beslutning.

Der er udbredt skepsis over for det – udbredt tvivl – og det skal afklares, hvilket vil fjerne en masse af problemerne fra denne forhandling om teknologi med lav CO₂-udledning.

Endelig, hvis jeg må sige sådan, vil jeg i dag, hvor det er årsdagen for Litauens og Estlands uafhængighedserklæring, lykønske disse lande med 20 års uafhængighed.

Skriftlige stemmeforklaringer

orslag til beslutning RC-B7-0169/2010

John Stuart Agnew, Marta Andreassen, Gerard Batten, John Bufton og Mike Nattrass (EFD), skriftlig. – (EN) Selv om vi anerkender, at Cuba er et kommunistisk tyranni, og selv om vi ønsker at se Cuba omdannet til en fredelig demokratisk stat, anerkender vi ikke EU i denne proces.

Charalampos Angourakis (GUE/NGL), skriftlig. – (EL) Europa-Parlamentets beslutning, der er udarbejdet under påskud af den cubanske fange Orlando Zapata Tamayo, som døde efter en sultestrejke på trods af den cubanske sundhedstjenestes forsøg på at genoprette hans helbred, er et provokerende og uacceptabelt angreb på den socialistiske regering og befolkning i Cuba og udgør en del af den antikommunistiske strategi, som EU står i spidsen for, og som føres an af Europa-Parlamentet i et forsøg på at vælte det socialistiske styre. Vi fordømmer hykleriet og det provokerende forsøg fra centrum-højre, centrum-venstre og kapitalens grønne repræsentanter i Europa-Parlamentet på at udnytte denne begivenhed.

Det græske kommunistiske parti fordømmer og stemte imod Europa-Parlamentets beslutning. Det opfordrer befolkningerne til at udtrykke deres solidaritet med regeringen og befolkningen i Cuba. Til at opfordre til, at den fælles holdning mod Cuba ophæves. Til at fordømme EU's forsøg på at anvende menneskerettigheder som påskud for at udøve imperialistisk pres og tvang mod Cubas befolkning og regering. Til at kræve, at USA's ulovlige embargo mod Cuba ophæves omgående. Til at kræve, at de fem cubanere, der sidder fængslet i USA, løslades omgående. Til at forsvare det socialistiske Cuba.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), skriftlig. – (RO) EU er den mest demokratiske organisation i verden, og den grundlæggende værdi, som det bygger på, har været respekt for menneskerettighederne. Derfor finder jeg det prisværdigt og opmuntrende, at alle grupperne i Parlamentet har været enige i deres fordømmelse af de cubanske myndigheders krænkelser af menneskerettighederne, for ikke at nævne den konstruktive tilgang og modtagelighed over for dialog, som EU har besluttet sig for at udvise over for Cuba.

Vi lever i det 21. århundrede, og meningsforbrydelser og samvittighedsforbrydelser skal slettes som værdier i enhver stat i verden, uanset hvor lang en historie den har med totalitarisme og diktatur. International dialog frem for sanktioner kan anvendes til en holdningsændring, så alle, der er uenige med deres egne myndigheder, ikke udsættes for det misbrug og de uretfærdigheder, som er typiske for regimer, der ikke har nogen respekt for mennesker.

Tragedier som den, der overgik den cubanske systemkritiker Orlando Zapata Tamayo, som var "skyldig" i en samvittighedsforbrydelse, må aldrig gentage sig. Der findes nu også andre politiske fanger i Cuba, som er i fare. EU skal som garant for respekten for menneskerettigheder involvere sig og træffe umiddelbare diplomatiske foranstaltninger, så Zapatas tragedie aldrig gentages i Cuba, eller nogen andre steder i verden for den sags skyld.

Andrew Henry William Brons (NI), skriftlig. – (EN) Jeg fordømmer uden forbehold mishandlingen af befolkningen i Cuba (og alle andre steder). Jeg afholdt mig dog fra at stemme om beslutningen om Cuba. En årsag var, at beslutningen foregav at give EU og dets funktionærer beføjelser til at tale og handle på vegne af medlemsstaterne. Den anden årsag var, at mange af EU's medlemsstater anklager og fængsler folk for på ikkevoldelig måde at udøve deres ytringsfrihed, have kætterske holdninger eller deltage i systemkritiske

aktiviteter. Det er dybt hyklerisk, at partier, der er for politisk undertrykkelse i Europa, peger fingre ad stater som Cuba, der deler deres undertrykkende og antidemokratiske holdninger og aktiviteter.

Edite Estrela (S&D), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for forslaget til beslutning om situationen for politiske fanger og samvittighedsfanger i Cuba. Vi gentager behovet for en omgående løsladelse af alle politiske fanger og samvittighedsfanger. Vi mener, at tilbageholdelsen af cubanske systemkritikere på grund af deres idealer og deres fredelige politiske aktiviteter er en overtrædelse af Verdenserklæringen om Menneskerettigheder.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulyskog og Åsa Westlund (S&D), skriftlig. – (SV) Vi svenske socialdemokrater er enige i ændringsforslaget om, at blokaden mod Cuba skal ophæves. Vi mener dog ikke, at erklæringen hører til i dette beslutningsforslag, da det vedrører samvittighedsfanger.

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) Orlando Zapata Tamayo døde af sult, fordi han forlangte at blive behandlet som det, han var, nemlig en politisk fange, der blev forfulgt af et regime, som på trods af ændringerne i sit lederskab fortsat styrer sine borgere med jernhånd og forhindrer deres forenings- og ytringsfrihed.

De tragiske omstændigheder ved dette dødsfald bringer skam over os alle. Særlig de politiske beslutningstagere, som ved at følge hr. Zapatero og ambassadør Moratinos har ændret den europæiske politik over for Cuba.

Alt, hvad EU har opnået med sit foreløbige forsøg på eftergivenhed, er at øge følelsen af straffrihed og at få demokraterne – der har fortjent mere fra os – til at føle sig mere isolerede.

Jeg håber på en tilbagevenden til den faste demokratiske politik, der først for nylig blev svækket. Jeg ønsker, at EU langt om længe anerkender, at denne ændrede politik har været en total fiasko. Jeg ønsker også, at Oswaldo Payá og kvinderne i hvidt frit kan rejse til Europa for at afsløre omstændighederne omkring de begivenheder, der har fundet sted i Cuba.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Vi stemte imod denne beslutning på grund af, at et flertal i Parlamentet politisk udnytter Zapata Tamayos død efter en sultestrejke i et cubansk fængsel på trods af, at han havde fået medicinsk behandling. De vil modarbejde det spanske formandskabs offentligt udtrykte holdninger om at ophæve den fælles holdning til Cuba. Endnu en gang angriber de Cuba og Cubas befolkning ved at forsøge at blande sig i landets uafhængighed og suverænitæt, dets økonomiske og sociale succeser og dets eksemplariske internationalistiske solidaritet.

Kapitalisme er ikke menneskehedens fremtid. Cuba er fortsat et eksempel på, at det er muligt at opbygge et samfund uden udbytttere og udbyttede, et socialistisk samfund. Kapitalismens repræsentanter i Europa-Parlamentet accepterer ikke den kendsgerning. De forsøger at forhindre en omfattende politisk dialog med den cubanske regering på baggrund af de samme kriterier, som EU anvender på alle lande, som det har forbindelser med.

De fordømmer ikke USA's embargo mod Cuba, som FN's Generalforsamling ved 18 lejligheder har søgt ophævet. De siger intet om situationen for de fem cubanske statsborgere, der siden 1998 har været fængslet i USA uden en retfærdig retssag, og de ignorerer, at USA fortsat beskytter en cubansk statsborger, der stod bag bombeangrebet på et rutefly, hvor 76 personer omkom.

Jacek Olgierd Kurski (ECR), skriftlig. – (PL) Under afstemningen i dag stemte jeg for beslutningen om situationen for politiske fanger og samvittighedsfanger i Cuba. Vi her i Europa-Parlamentet må utvetydigt fordømme den praksis, som styret i Havanna udøver, og tale for de uafhængige journalisters, de fredelige systemkritikeres og menneskerettighedsforkæmpernes rettigheder. I den beslutning, der er blevet vedtaget, har vi udtrykt vores dybfølte solidaritet med alle cubanere og støttet deres indsats for at opnå demokrati samt respekt for og beskyttelse af de grundlæggende rettigheder. Jeg kommer fra et land, hvor en populær bevægelse opstod som opposition til det kommunistiske styre – Solidaritetsbevægelsen. Selv om Polen og andre lande i Central- og Østeuropa, der i dag er en del af EU, nu har lagt deres smertefulde erfaringer med kommunistiske regimer bag sig, må vi så meget desto mere ikke glemme dem, der bliver fængslet og forfulgt, fordi de i så høj grad ønsker demokrati, frihed og ytringsfrihed.

Nuno Melo (PPE), skriftlig. – (PT) EU må ikke have et romantisk billede af det politiske styre i Cuba, som er et ægte kommunistisk diktatur, der er baseret på logikken bag et enkelt parti, som overtræder menneskerettighederne, undertrykker borgerne, forfølger og eliminerer politiske modstandere og fængsler utallige mennesker blot for at have begået den forbrydelse af have en mening.

Orlando Zapatas død var blot endnu et chok for verden, som Europa-Parlamentet uden tøven og falske begrundelser skal fordømme. Derfor forkaster jeg de forsøg, som nogle af medlemmerne fra venstrefløjen

gør på at pynte på denne forfærdelige forbrydelse i politiske vendinger, som kun er beregnet på at legitimere et styre, der hverken kan tolereres eller accepteres.

Willy Meyer (GUE/NGL), skriftlig. – (ES) Jeg stemte imod beslutning RC-B7-0169/2010 om Cuba, fordi jeg mener, at der er tale om en indblanding, som er i strid med folkeretten. Med min stemme har jeg udtrykt min fordømmelse af denne form for politisk manipulation, hvis eneste formål er at udtrykke misbilligelse af Cubas regering. De medlemmer, der har stemt for denne tekst, er dem, som igen og igen nægtede at fremsætte et beslutningsforslag her i Parlamentet om fordømmelse af det kup, der fandt sted i Honduras. I denne beslutning opfordres EU til at vise sin uforbeholdne støtte til ændringen af det politiske styre i Cuba, og det foreslås også at anvende europæiske samarbejdsmekanismer for at nå dette mål, hvilket er en uacceptabel indblanding, som er i strid med folkeretten. I over 50 år har USA opretholdt en økonomisk, kommerciel og finansiel embargo mod Cuba, hvilket er en skamløs overtrædelse af folkeretten, som har alvorlige eftervirkninger for cubanernes økonomi og leveforhold. På trods heraf er den cubanske regering vedblevet at garantere sine borgere universel adgang til sundhedspleje og uddannelse.

Andreas Mölzer (NI), skriftlig. – (DE) Jeg stemte for det fælles beslutningsforslag om Cuba, da det også er vigtigt for EU klart at give udtryk for idéen om, at der er et presserende behov for demokratisering i landet, som stadig er styret af kommunister. Fængsling af systemkritikere og politiske modstandere er almindelig praksis i kommunistiske stater, men det er overordentlig udbredt i Cuba. At myndighederne ikke engang tillader familien til en fange, der er død som følge af en sultestrejke, at arrangere en begravelse, er særlig en skandale.

Man kan håbe på, at der så hurtigt som muligt opnås en ændring af det politiske system på øen. Uanset dette er det dog vigtigt for EU og også USA at anvende de samme standarder overalt. Det er ikke acceptabelt, at USA giver cubanere, som er involveret i bombeangreb, "politisk asyl". Man kan kun udtrykke effektiv kritik, hvis man selv lever op til de fastsatte kriterier.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), skriftlig. – (ES) Jeg stemte for det fælles beslutningsforslag om Cuba (RC-B7-0169/2010), fordi Orlando Zapata Tamayos død, som jeg sagde under forhandlingerne i går, uanset vores respektive holdninger med hensyn til Cuba, er en beklagelig begivenhed i sig selv.

Jeg insisterer også på, at vi skal kræve, at alle politiske fanger og samvittighedsfanger i Cuba og resten af verden løslades, men jeg vil dog ikke desto mindre fraråde, at der træffes foranstaltninger, som allerede har vist sig at være en fiasko, for så vidt angår Cubas fremskridt mod demokrati og liberalisering, som f.eks. embargoen og blokaden. Det er tydeligt, at der er et presserende behov for ændringer på øen, og EU skal overvåge disse, så overgangen til demokrati bliver til gavn for den cubanske befolkning.

Alf Svensson (PPE), skriftlig. – (SV) USA har haft en handelsembargo mod Cuba i 48 år. Embargoen påvirker den cubanske befolkning og er en konstant og vedvarende undskyldning for manglerne ved Castros regime. Den amerikanske embargo får skylden for alting, og derfor kan Cubas befolkning ikke utvetydigt skyde skylden på det kommunistiske regime og distancere sig selv fra det. Den demokratiske opposition i Cuba ønsker en ophævelse af embargoen. Den 29. oktober 2009 stemte 187 af FN's medlemsstater for en ophævelse af embargoen. Tre stemte for en opretholdelse af denne, og to afholdt sig fra at stemme. Ingen af EU's medlemsstater stemte for at bevare embargoen. Tidligere har Europa-Parlamentet fordømt embargoen mod Cuba og opfordret til en omgående ophævelse heraf, i overensstemmelse med de krav, som FN's Generalforsamling ved flere lejligheder har stillet (P5_TA(2003)0374). Europa-Parlamentet har også erklæret, at embargoen forpurrer sit eget formål (P6_TA(2004)0061). Den aktuelle beslutning RC-B7-0169/2010 henviser til situationen for politiske fanger og samvittighedsfanger i Cuba. Under forhandlingen før afstemningen fremsatte jeg et forslag om, at Cuba skulle stilles over for et ultimatum. Embargoen skal ophæves, og inden for seks måneder skal alle samvittighedsfanger løslades, og der skal indføres reformer. Hvis regimet ikke opfylder disse betingelser, pålægger USA, EU og Canada nye og mere intelligente sanktioner, der er rettet mod Cubas ledere, som f.eks. et forbud mod at rejse til landet og en fastfrysning af Cubas aktiver og udenlandske investeringer.

Forslag til beslutning B7-0148/2010

Sebastian Valentin Bodu (PPE), skriftlig. – (RO) EU har forpligtet sig til at reducere drivhusgasudledninger med 20 % og energiforbruget med 20 % samt til at producere mindst 20 % af energiforbruget fra vedvarende energi senest i 2020. Desuden sigter EU mod at sætte et eksempel på globalt plan med hensyn til ressourcebesparelser og miljøbeskyttelse.

Disse ambitiøse mål kan kun nås, hvis hele EU og hver enkelt medlemsstat giver et klart tilsagn om at overholde fristerne. Investeringer i teknologi med lav CO₂-udledning er centrale, hvis vi skal nå de foreslåede mål for 2020, hvilket ikke er om så længe, som det ser ud til. At nå disse mål kræver mange penge, 58 mia. EUR ifølge nogle meget omhyggelige beregninger fra både offentlige og private kilder.

Men denne finansielle, logistiske og administrative indsats vil gøre EU til en global leder inden for innovation og påvirke økonomien i positiv retning, fordi der derved vil blive skabt job og åbnet nye perspektiver inden for forskning, som helt uretfærdigt slet ikke har fået midler nok i de sidste årtier. Investeringer i udvikling af energi med lav CO₂-udledning vil give resultater på mellemlang og lang sigt og få en positiv indvirkning i hele EU.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), skriftlig. – (PT) Det er absolut nødvendigt at insistere på en radikal ændring i samfundet baseret på bæredygtighed, decentraliseret energiproduktion og en konkurrencedygtig industri. Det er en vigtig politik for et fremgangsrigt og bæredygtigt samfund, der er forberedt på de udfordringer, som klimaændringer, energisikkerhed og globalisering medfører, og som er førende i verden inden for ren teknologi. SET-planen skal specifikt bidrage til udviklingen af ren teknologi. Jeg glæder mig over de grundlæggende retningslinjer, der præsenteres i meddelelsen for, hvordan aktiviteterne skal tilrettelægges mellem den offentlige og den private sektor, mellem fællesskabsfinansiering, national og regional finansiering. Det er dog vigtigt at øge den offentlige finansiering til videnskabelig forskning i ren teknologi. Europa har endnu ikke skabt betingelserne for private investeringer i videnskabelig forskning, teknologisk udvikling og demonstration på energiområdet. Tiden er inde til at sætte handling bag ordene. Prioriteringerne i EU's næste finansielle overslag og ottende rammeprogram for forskning og udvikling skal være energisikkerhed, bekæmpelse af klimaændringer og miljø. Kun på denne måde kan vi opretholde vores industris konkurrenceevne, fremme økonomisk vækst og skabe job.

Edite Estrela (S&D), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for Parlamentets forslag til beslutning om investeringer i udviklingen af teknologi med lav CO₂-udledning (SET-planen), fordi investeringer i disse nye teknologier, der har det største jobskabespotentiale, bør prioriteres højt, hvis vi skal håndtere den økonomiske krise effektivt. Jeg mener, at disse investeringer kan skabe nye muligheder for udvikling af EU's økonomi og konkurrenceevne.

Diogo Feio (PPE), skriftlig. – (PT) I SET-planen foreslår Kommissionen at investere i F&U for at udvikle effektive, bæredygtige og rene energiteknologier med lav CO₂-udledning og dermed sikre den nødvendige reduktion af udledninger uden samtidig at skade europæisk industri. Kommissionen giver dermed et tilsagn, som vi opfatter som seriøst, til at sikre bæredygtig udvikling.

I nye energipolitikker skal der, især i denne generelle krise, tages hensyn til økonomisk effektivitet, og de må under ingen omstændigheder skade de europæiske landes økonomiske bæredygtighed, men samtidig heller ikke betyde dårligere resultater på miljøområdet.

Derfor foreslår jeg en ny tilgang til energipolitik, som skal være baseret på ren energi, mere effektiv udnyttelse af vores naturressourcer og mere miljøvenlige teknologier, så vi kan bevare Europas konkurrenceevne og skabe job inden for rammerne af en innovativ, bæredygtig økonomi.

José Manuel Fernandes (PPE), skriftlig. – (PT) Jeg tilslutter mig målsætningerne i SET-planen (den strategiske energiteknologiplan) om udvikling af et samfund med et lavt kulstofforbrug. Målet med SET-planen er at fremskynde udviklingen og indførelsen af teknologier med lav CO₂-udledning. Planen omfatter foranstaltninger i relation til planlægning og gennemførelse af, ressourcer til og internationalt samarbejde om innovative teknologier i energisektoren. Det anslås i flere undersøgelser, at fremme af det europæiske mål med, at vedvarende energi skal dække 20 % af energiforbruget, vil skabe millioner af nye arbejdspladser fra nu og til 2020. Endvidere vil omkring to tredjedele af disse job blive skabt i små og mellemstore virksomheder. Løsningen kræver, at der udvikles grøn teknologi. Derfor har vi brug for flere midler til SET-planen, som efter min mening bør indgå i den næste revision af de finansielle overslag. Vi skal også fremme grøn teknologi og sikre kvalificeret arbejdskraft gennem investering i uddannelse og forskning. Jo hurtigere vi begynder at indføre det kulstoffattige samfund, jo hurtigere kommer vi ud af krisen.

João Ferreira (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Udviklingen og gennemførelsen af teknologier med lav CO₂-udledning er ekstremt vigtig, ikke kun af miljøsager (herunder nødvendigheden af at reducere udledningen af kuldioxid i atmosfæren), men også af energihensyn, da de fossile brændselsreserver, som mennesket er så afhængigt af, gradvist tømmes for til sidst at forsvinde.

Ikke blot er både SET-planen og den netop vedtagne beslutning desværre ikke en fuldstændig løsning på problemet, hverken henset til de teknologier og energikilder, der skal indgå i overvejelserne, eller nødvendigheden af at reducere forbruget, men her betragtes denne investering stadig bare som endnu en god forretningsmulighed (hvor enkelte udvalgte vil tjene masser af penge på de manges bekostning) snarere end en miljømæssig og energimæssig nødvendighed for at sikre vores alles fælles interesser.

Det er interessant og afslørende, at afstemningen om ændringsforslagene til beslutningen endte med at vedtage ordene "at fremme verdensomspændende handel med CO₂-kvoter" i stedet for at fremme "ambitiøse reduktionsmål" for udledning af kulstof i atmosfæren for hele verden.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), skriftlig. – (PT) Udnyttelse af teknologi med lav CO₂-udledning, som naturligt producerer mindre kuldioxid, er positiv og ønskelig.

Men vi kan ikke acceptere at høre endnu en undskyldning for at svække de nationale energipolitikker på bekostning af udgifter til teknologisk udvikling og styrkelse af den såkaldte SET-plan.

Kommissionens ord om, at "SET-planen er teknologisøjlen i EU's energi- og klimapolitik", efterlader ingen tvivl om Kommissionens reelle hensigter, nemlig at svække medlemsstaternes suverænitæt på et så vigtigt område som nationale energistrategier.

Forslaget til beslutning indeholder mere detaljerede aspekter, som vi ikke kan tilslutte os, især at fremme "verdensomspændende handel med CO₂-kvoter", da vi allerede har konstateret, at denne løsning ikke reducerer CO₂-udledningen, samt skabelse af flere offentlig-private partnerskaber, hvor man understreger en "betydelig forhøjelse af den offentlige finansieringsandel" og dermed bruger offentlige midler til at tjene private interesser og profit.

Vores gruppe stemte derfor imod.

Eija-Riitta Korhola (PPE), skriftlig. – (EN) Bæredygtige, effektive teknologier med lav CO₂-udledning står i centrum for den enorme opgave med at reducere kulstofindholdet i brændstof, vi i EU og resten af verden står over for. Det skyldes, at jeg glædede mig over den hurtige proces, hvor Parlamentet fik udarbejdet et forslag til beslutning om dette emne, der viser Kommissionen og Rådet, at SET-planen er både rettidig og vigtig. Hvis vi mener det alvorligt, er det indlysende, at vi har brug for alle former for kulstoffattig teknologi, herunder bæredygtig nuklear energi. Derfor glæder det mig, at det lykkedes os at slette ordlyden af betragtning i, som var endnu et forsøg på at sætte nuklear energi i et lys, som den ikke fortjener i dag. Denne betragtning kan have haft en negativ indvirkning på begrebet "bæredygtige, kulstoffattige teknologier" ved at antyde, at nuklear energi ikke indgår heri. Men vi i EU har ikke råd til ikke at bruge nuklear energi, hvis vi ønsker at tage klimaændringerne alvorligt. Indtil vedvarende energi kan give virkelig effektive resultater og sikre en konstant energistrøm, er det sådanne kulstoffattige teknologier, vi skal ty til.

Nuno Melo (PPE), skriftlig. – (PT) Investering i kulstoffattig teknologi skal prioriteres højt, da det er en af de effektive måder at håndtere klimaændringerne på og dermed forberede EU til en grøn økonomi. Intelligente, kulstoffattige løsninger bør derfor vies særlig opmærksomhed, ikke mindst med hensyn til EU-finansiering af dem, så vi kan nå miljømålene for EU i 2020.

Andreas Mölzer (NI), skriftlig. – (DE) Jeg stemte hverken for eller imod forslaget til beslutning om investering i teknologi med lav CO₂-udledning, selvom det indeholdt en række fornuftige tiltag, men det støtter videreudviklingen af nuklear energi, hvilket er noget, jeg tager afstand fra på grund af de store risici, der er knyttet hertil. I forslaget til beslutning påpeges det med rette, at der hidtil er afsat for få midler til forskning. Men hvis Europa fortsat skal være konkurrencedygtigt i forhold til de andre globale spillere, skal finansieringen af forskningsprojekter øges, især forskning i vedvarende energi. Udviklingen af ny, kulstoffattig teknologi i energisektoren vil forhåbentlig ikke blot sikre eksisterende job på området, men også skabe mange nye, højt kvalificerede job. Her mener jeg dog, at der bør investeres i solenergi og CO₂-opsamling og -lagring. På grund af risikoen for alvorlige følger skal investeringerne i nuklear energi tænkes om og anvendes på anden måde. Denne nye kurs på energiområdet vil også forbedre energiforsyningssikkerheden i EU og skabe en mere solid uafhængighed af udenlandske leverandører.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), skriftlig. – (ES) Lige som Gruppen De Grønne/Den Europæiske Fri Alliance stemte jeg af forskellige grunde imod forslaget til beslutning (B7-0148/2010) om investering i udvikling af teknologier med lav CO₂-udledning (SET-planen). Det skyldes især vedtagelsen af ændringsforslaget om, at betragtning I, som var centralt for os. Her blev det foreslået, at det sytten europæiske

industriinitiativ om "bæredygtig nuklear energi" skulle omdøbes, så det kun kommer til at hedde "nuklear energi". Vi mener ikke, at begrebet "bæredygtig nuklear energi" giver mening, fordi det i bedste fald er muligt at mindske truslen mod miljøet og folkesundheden og risikoen for spredning, der skyldes udvikling og brug af nuklear energi, men ikke at fjerne dem.

Forslag til beslutning RC-B7-0139/2010

Luís Paulo Alves (S&D), skriftlig. – (PT) Jeg stemte for dette forslag til beslutning for at udtrykke min sorg over dødsfaldene og min solidaritet med deres familier og venner i de to naturkatastrofer, som har haft alvorlige følger i flere medlemsstater og regioner.

Jeg vil derfor sige, at det er vigtigt, at Europa hurtigt reagerer på disse to hændelser og aktiverer Den Europæiske Socialfond og dermed viser EU's solidaritet med alle, der er ramt af ulykkerne.

Her er det vigtigt især at tage hensyn til øen og de afsidesliggende regioner, der ud over deres permanente hindringer nu står over for en ødelagt infrastruktur og tab af personlig, kommerciel og landbrugsmæssig ejendom, og som i mange tilfælde ikke kan genoptage de almindelige aktiviteter med det samme, især i regioner, som næsten udelukkende er afhængige af turisme, da mediernes beskrivelser af begivenhederne kan afholde potentielle besøgende.

Det er derfor vigtigt at opfordre Kommissionen og Rådet til at handle hurtigt, så Rådet kan omvurdere forslaget om at gøre gennemførelsen af Den Europæiske Solidaritetsfond enklere, hurtigere og mere fleksibel.

Det er også vigtigt sammen med medlemsstaterne at revidere de europæiske programmer og struktur-, landbrugs- og socialfondene for at forbedre reaktionen på de behov, der opstår i kølvandet på disse katastrofer.

Elena Băsescu (PPE), skriftlig. – (RO) Jeg stemte for forslaget til beslutning om de store naturkatastrofer i den selvstyrende region Madeira og følgerne af stormen Xynthia i Europa. EU skal udvise solidaritet med ofrene for disse naturkatastrofer. De har ramt regioner i Portugal, Vestfrankrig, forskellige regioner i Spanien, især De Kanariske Øer og Andalusien, samt Belgien, Tyskland og Nederlandene. I Vestfrankrig er omkring 60 personer omkommet ved døden på grund af stormen, og en lang række mennesker er meldt savnet, for ikke at nævne ødelæggelsen af tusindvis af hjem. Kommissionen kan yde økonomisk støtte til de ramte regioner over EU's Solidaritetsfond. Det er af største vigtighed, at medlemsstaterne udviser solidaritet med hinanden i forbindelse med store naturkatastrofer. De lokale, nationale og europæiske foranstaltninger til genopbygning af de ramte områder skal koordineres. Vi må heller ikke glemme effektive forebyggende politikker. Vi skal sikre, at de europæiske midler både i dette tilfælde og for fremtiden når frem til de ramte regioner så hurtigt som muligt for at hjælpe ofrene for naturkatastrofer.

Regina Bastos (PPE), skriftlig. – (PT) Den 20. februar indtraf et enestående meteorologisk fænomen på Madeira, som forårsagede mindst 42 dødsfald, 32 personer er meldt savnet, 370 blevet hjemløse, og omkring 70 personer er blevet såret.

Den 27.-28. februar forårsagede et andet fænomen 60 dødsfald i det vestlige Frankrig ved Atlanterhavskysten (Poitou-Charentes og Pays de la Loire), 10 personer er meldt savnet, og over 2000 er blevet hjemløse. Denne storm isolerede også flere regioner i Spanien, især på De Kanariske Øer og i Andalusien.

Ud over de menneskelige og psykiske lidelser har disse meteorologiske fænomener medført omfattende ødelæggelser med ekstremt alvorlige sociale og økonomiske følger for disse regioners økonomiske situation, da mange mennesker har mistet alt, hvad de ejede.

Jeg stemte for dette forslag til beslutning med en opfordring til Kommissionen om øjeblikkeligt at træffe de nødvendige foranstaltninger for at mobilisere den europæiske Solidaritetsfond (EUSF) så hurtigt og fleksibelt som muligt og yde så meget hjælp som muligt til ofrene.

Jeg vil gerne understrege, at der bør udarbejdes et nyt udkast til en EUSF-forordning baseret på Kommissionens forslag til en mere fleksibel og effektiv håndtering af problemer, der skyldes naturkatastrofer.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), skriftlig. – (PT) Den storm, der hærgede Madeira den 20. februar, forårsagede enorme menneskelige og materielle skader på Madeira. EU's rolle er af afgørende betydning på grund af mekanismer og instrumenter som Solidaritetsfonden, strukturfondene – Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og Den Europæiske Socialfond – og Samhørighedsfonden, som skal aktiveres og anvendes på en hurtig, fleksibel og enkel måde. Jeg tilslutter mig forslaget til beslutning, hvor Kommissionen bliver anmodet om, så snart den modtager en anmodning fra den portugisiske regering, at træffe de nødvendige

foranstaltninger for at mobilisere EU's Solidaritetsfond (EUSF) så hurtigt og fleksibelt som muligt og med den maksimale støtte. Jeg opfordrer til, at EU's institutioner udviser solidaritet og hurtigst sikrer en hurtig, fleksibel anvendelse af Samhørighedsfonden på baggrund af Madeiras særlige status som ø og en region i EU's yderperiferi. Jeg opfordrer til, at Kommissionen udviser velvilje i forhandlingen om en revision af de regionale operationelle programmer INTERVIR+ (EFRU) og RUMOS (ESF) samt afsnittet om Madeira i det tematiske operationelle program om territorial forbedring (Samhørighedsfonden).

Nessa Childers (S&D), skriftlig. – (EN) Jeg stemte for denne betænkning og blev meget glad, da den blev vedtaget. Efter lignende, om end mindre alvorlige vejrmæssige forhold i Irland, bl.a. oversvømmelser og det nylige snefald, ved jeg, hvor dybt disse tragedier rammer familier og borgere i EU, og det er vigtigt, at Parlamentet hjælper så meget, det kan.

Carlos Coelho (PPE), skriftlig. – (PT) Den naturkatastrofe, der ramte Madeira den 20. februar, har medført omfattende ødelæggelser, menneskelige lidelser og haft katastrofale følger for de økonomiske og produktionsmæssige strukturer.

En uge senere ramte en anden naturkatastrofe, stormen Xynthia, med ødelæggende kraft en region i det vestlige Frankrig og flere spanske regioner.

Også jeg vil udtrykke min medfølelse og solidaritet med alle, der både menneskeligt og materielt er ramt af denne tragedie.

Det er vigtigt at yde hjælp til befolkningerne og genopbygge infrastruktur, offentlige anlæg og vigtige ydelser.

Det er korrekt, at Solidaritetsfonden kun kan tages i brug efter færdiggørelsen af procedurerne om at mobilisere fonden og godkendelse i hhv. Rådet og Parlamentet. I den foreliggende situation er det meget vanskeligt at bede folk, der har enorme problemer med at genoptage deres almindelige liv, om at vente. Derfor beder vi om, at der udvises den største fleksibilitet og hurtighed med hensyn til at stille midlerne til rådighed og træffe særlige foranstaltninger for at hjælpe Madeira.

José Manuel Fernandes (PPE), skriftlig. – (PT) Den 20. februar i år indtraf en tragedie på Madeira i form af syndflodslignende nedbør, kraftige vindstød og enorme bølger. 42 døde, flere er meldt savnet, hundredvis er hjemløse og mange sårede. Jeg vil gerne understrege regionalregeringens og institutionernes hurtige og koordinerede reaktion på denne tragedie på Madeira. Den 27.-28. februar ramte en meget kraftig, ødelæggende storm kaldet Xynthia det vestlige Frankrig ved Atlanterhavskysten (Poitou-Charentes og Pays de la Loire). Over 60 dødsfald, mange er meldt savnet, og hundredvis er blevet hjemløse. Over for disse tragedier vil jeg gerne udtrykke min dybeste medfølelse og solidaritet med alle, der er ramt af katastrofen, kondolere ofrenes familier og takke eftersøgnings- og redningshold. Jeg opfordrer Kommissionen til, så snart de respektive medlemsstater anmoder herom, så hurtigt som muligt at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at mobilisere Den Europæiske Solidaritetsfond. I bedømmelsen af disse anmodninger skal Kommissionen tage hensyn til den enkelte regions særtræk og især isolerede, fjerntliggende regioners sårbarhed.

Sylvie Guillaume (S&D), skriftlig. – (FR) Jeg stemte ja til dette forslag til beslutning om de foranstaltninger, der skal træffes i kølvandet på stormen Xynthias ødelæggelser på vores område, for ud over at forsøge at finde årsagen hertil skal vi frem for alt udvise europæisk solidaritet for at støtte ofrene for denne katastrofe, der har ramt flere europæiske lande. Vi skal ikke kun have hjælp fra Solidaritetsfonden, men også fra Samhørighedsfonden, Den Europæiske Fond for Regional Udvikling, Den Europæiske Socialfond og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne. Sidst, men ikke mindst skal vi tilskynde forsikringselskaberne til at gribe ind så hurtigt som muligt og efterfølgende tage ved lære af sådanne hændelser i forbindelse med udstedelser af anlægstilladelser.

Filip Kaczmarek (PPE), skriftlig. – (PL) Jeg stemte for forslaget til beslutning om de store naturkatastrofer i den selvstyrende region Madeira og følgerne af stormen Xynthia i Europa. Lad os koncentrere os om Madeira, for det var der, katastrofen har haft de værste følger. Der er mange grunde til, at vi danner et stort, stærkt fællesskab, og en af dem er, at vi kan hjælpe hinanden i tider med nød. I dag er Madeira og andre regioner i nød, fordi de er hårdt ramt af stormens følger. Det er vores pligt at hjælpe dem, der har brug for hjælp. Jeg håber, at beslutningen vil bidrage til effektivt at afhjælpe følgerne af denne tragedie. Jeg vil udtrykke min dybtfølte medfølelse med alle ofrene og deres familier.

Véronique Mathieu (PPE), skriftlig. – (FR) I de seneste uger er en række EU-regioner blevet hårdt ramt af naturkatastrofer. Det drejer sig om Madeira, det vestlige Frankrig og forskellige regioner i Spanien. De menneskelige og materielle ødelæggelser, som disse voldsomme meteorologiske fænomener har haft, har

gjort et dybt indtryk på os medlemmer. Det er baggrunden for det forslag til beslutning om naturkatastrofer, som Parlamentet har vedtaget i dag. Her udtrykker vi vores "dybeste medfølelse" og "solidaritet" med ofrene i de ødelagte regioner. Europas solidaritet skal afspejles rent økonomisk i mobiliseringen af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond og andre europæiskfinansierede projekter. Med hensyn til Solidaritetsfonden må jeg dog gøre opmærksom på, at den nugældende forordning ikke giver mulighed for en tilstrækkelig fleksibel og hurtig reaktion. Der er mulighed for at ændre denne forordning, og det er nu op til Rådet at gøre fremskridt på dette område. Jeg stemte også for ændringsforslaget om at støtte hr. Barniers forslag fra 2006 om at oprette en europæisk civilbeskyttelsesstyrke. Jeg beklager, at det ikke er blevet vedtaget. Gennemførelse af dette forslag ville forbedre EU's kriseberedskabskapacitet.

Nuno Melo (PPE), *skriftlig*. – (PT) Den nylige naturkatastrofe, der ramte Madeira, har efterladt øen i en tilstand af kaos. Andre regioner i Europa er blevet lige så ødelagt af stormen Xynthias hærgen. EU skal uden forbehold deltage i en fælles indsats og som udtryk for solidaritet mobilisere Den Europæiske Unions Solidaritetsfond i denne sammenhæng. EUSF er oprettet for at yde økonomisk nødhjælp til medlemsstater, der rammes af naturkatastrofer.

Andreas Mölzer (NI), *skriftlig*. – (DE) Den 20. februar blev Madeira ramt af en alvorlig naturkatastrofe med styrtregn i hidtil uset omfang og en kraftig storm med meget høje bølger. Mindst 42 mennesker er døde, og mange er stadig meldt savnet. Desuden er hundredvis blevet hjemløse. Et par dage senere ramte stormen Xynthia den franske Atlanterhavs-kyst. Næsten 60 personer døde, især fra regionerne Poitou-Charentes, Pays de la Loire og Bretagne. Og mange mennesker er stadig meldt savnet.

Tusindvis er blevet hjemløse. Jeg støttede derfor foranstaltningerne i det fælles forslag til beslutning om, at EU skal hjælpe disse lande og regioner økonomisk, og derfor stemte jeg for forslaget til beslutning. Det skal navnlig sikres, at EU's Solidaritetsfond mobiliseres hurtigt og fleksibelt.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), *skriftlig*. – (PL) Jeg stemte for vedtagelsen af Parlamentets forslag til beslutning RC-B7-0139/2010. Økologiske katastrofer og naturkatastrofer bliver i stigende grad en del af vores fremtidige liv. De seneste årtiers klimaforandringer betyder flere og flere farer, og vi skal gøre alt, hvad vi kan, for at forebygge dem.

EU skal med sine 27 medlemsstater og en halv milliard indbyggere ikke kun håndtere klimakatastrofer og miljøændringer, men også tage hånd om sine borgere og sikre dem de bedste forhold, når de skal videre i deres liv efter en krise. Men vores indsats må ikke kun være koncentreret om at give hjælp efter hændelsen. Et grundlæggende princip for EU's eksistens er at give borgerne en følelse af sikkerhed. Derfor skal EU's institutioner tage specifikke skridt til at overvåge regionerne og deres evne til at gennemføre forebyggende foranstaltninger.

For så hurtigt som muligt at håndtere følgerne af stormen Xynthia skal vi mobilisere EU's Solidaritetsfond og hjælpe alle, der har lidt tab i forbindelse med katastrofen. Negative, smertelige hændelser, som påvirker andre, skal altid få os til at gribe effektivt ind i solidaritet med dem, der har lidt. Lad os vise dem, at det også er sådan denne gang.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), *skriftlig*. – (EN) Jeg stemte hverken ja eller nej til beslutningen om den store naturkatastrofe i den selvstyrende region Madeira og følgerne af stormen Xynthia i Europa (RC-B7-0139/2010), fordi to af vores centrale ændringsforslag blev nedstemt. Mere specifikt det ændringsforslag, hvori der henvises til, at man i Frankrig har tilladt opførelse af bygninger i flodlejer og naturlige vådområder, og at boligspekulation har betydet, at der er blevet opført bygninger i sårbare områder, og et ændringsforslag om, at alle EU-midler til gennemførelsen af sådanne planer, især fra strukturfondene, ELFUL, Samhørighedsfonden og Den Europæiske Unions Solidaritetsfond, skal gøres betinget af bæredygtighedsforanstaltninger.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), *skriftlig*. – (RO) Jeg vil gerne indledningsvis udtrykke min solidaritet med familierne til ofrene for naturkatastroferne på Madeira og for stormen Xynthia. Naturkatastrofer indtræffer stedse hyppigere i kølvandet på klimaændringerne. Det er grunden til, at vi skal sikre, at EU er beredt til at reagere så hurtigt og effektivt som muligt.

Jeg stemte for Parlamentets forslag til beslutning, hvor Kommissionen opfordres til at overveje muligheden af at øge Fællesskabets medfinansieringsandel til regionale operationelle programmer. Ingen medlemsstat kan klare sig alene over for naturkatastrofer i denne størrelsesorden. Derfor skal Kommissionen tilpasse EU's Solidaritetsfond, så vi sikrer, at medlemsstater, der rammes af katastrofer, kan få hurtigere og mere effektiv adgang til denne fond.

Nuno Teixeira (PPE), skriftlig. – (PT) I dette forslag til beslutning beskrives behovet for at yde hjælp til de europæiske regioner, der for nylig er blevet ramt af naturkatastrofer, såsom den selvstyrende region Madeira. De kraftige regnskyl på Madeira den 20. februar har ud over de alvorlige menneskelige følger med 42 dødsfald, mange sårede og mange hjemløse haft utallige andre følger og medført alvorlige materielle skader.

I denne sammenhæng er det vigtigt at mobilisere bistand til de ramte regioner, så de kan komme sig efter de økonomiske og sociale følger af disse katastrofer. Jeg vil især understrege øernes såsom Madeiras og de mest afsidesliggende regioners sårbarhed, hvor den specifikke økonomiske og sociale situation gør det så meget desto vigtigere at yde den bedst mulige hjælp.

Jeg vil gentage nødvendigheden af at opfordre Kommissionen til at mobilisere Solidaritetsfonden så fleksibelt som muligt samt at revidere de regionale programmer, der finansieres under Samhørighedsfonden, så de kan blive tilpasset de krav, der opstår i kølvandet på tragedien.

Det er lige så relevant at revidere finansieringen for 2010 af specifikke projekter i overensstemmelse med de generelle bestemmelser for strukturfondene for 2007-2013.

I lyset af omfanget af naturkatastrofen på Madeira med dens uudslettelige følger og følgerne af stormen Xynthia stemte jeg for forslaget.

10. Stemmerettelser og -intentioner: se protokollen

(Mødet udsat kl. 12.30 og genoptaget kl. 15.00)

FORSÆDE: Rainer WIELAND

Næstformand

11. Godkendelse af protokollen fra foregående møde: se protokollen

12. Debat om tilfælde af krænkelse af menneskerettighederne, demokratiet og retsstatsprincippet (forhandling)

12.1. Sagen Gilad Shalit

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er forhandlingen om tilfælde af overtrædelse af menneskerettigheder, demokratiet og retsstatsprincippet (forretningsordenens artikel 122), først sagen Gilad Shalit (fire⁽²⁾ beslutningsforslag).

Bastiaan Belder (IND/DEM), forslagsstiller. – (NL) Hr. formand! Kl. ca. 8 i morges besøgte jeg det websted, der er dedikeret til Gilad Shalit, og her gik de forfærdelige fakta op for mig. I 1355 dage, 3 timer, 12 minutter og 37 sekunder har Gilad, der er blevet bortført, ikke været i kontakt med hverken sin far, mor, bror eller søster. På samme websted læste jeg dog også en passage fra Jeremias' bog: "Der er håb for dine efterkommere, siger Herren. Dine børn skal vende tilbage til deres land". Noam Shalit, der er hos os i dag, sætter sit håb og sin lid til Dem og til Israels Gud om at få frigivet sin dyrebare søn.

I dag drøfter vi sagen om Gilad Shalit. Under et særligt møde med den israelske delegation i går eftermiddags forsikrede jeg Noam Shalit om, at hans sag – frigivelsen af Gilad Shalit – også er vores sag. Lad denne forhandling og denne beslutning sende et klart signal om netop det, der selvfølgelig kræver opfølgning af Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender. I går morges talte jeg personligt med Baroness Ashton om det. Sagen om Shalit er vores sag, en europæisk sag.

Lad ikke denne sag gå i glemmebogen i tiden, der kommer. Jeg regner med Dem. Lad Europa gøre en forskel i Mellemøsten. Sammen med Noam Shalit og hans familie ser vi frem til, at rabbinerens bøn for Shalit, salme 126, vers 1: "Da Herren hjemførte Zions fanger, var vi som drømmende", går i opfyldelse.

(2) Se protokollen.

Frédérique Ries, *forslagsstiller*. – (FR) Hr. formand, hr. kommissær! Gilad Shalit var 19 år gammel, da han blev kidnappet under et Hamasangreb i nærheden af Gaza. Ikke i Gaza, men i Israel, i en kibbutz, hvor hans enhed var udstationeret.

I næsten fire år har denne unge mand boet i en kælder uden ret til hverken at få besøg, til at se en læge, en advokat, til at modtage post eller til en retssag. Der er ingen Genèvekonvention for Gilad, ingenting. Han, der – helt forkert faktisk – er kendt som soldaten Gilad Shalit, aftjente bare sin værnepligt som alle andre unge mennesker i sit land.

Han er en forholdsvis genert ung mand – ligesom sin far faktisk, som vi har mødt flere gange, og som vi igen i dag har fornøjelsen at kunne byde velkommen til Parlamentet – en ung mand, der elskede matematik, elskede fodbold, og som ville være vendt tilbage til sit civile liv, hvis han da altså ikke lige havde tilbragt de sidste fire år i et hul, afskåret fra omverdenen og sin familie.

Jeg vil ikke snakke med Dem om politik her i eftermiddag. Jeg vil ikke snakke om Mellemøsten, konflikter, forhandlinger eller fangeudvekslinger. Parlamentet beder Dem i dag enstemmigt om at hjælpe en ung mand – en ung israeler, en ung franskmænd, en ung europæer – med at vende hjem.

Derfor vil jeg sammen med mine medforslagsstillere til denne beslutning og medlemmer af seks politiske grupper, fru Essayah, hr. Cohn-Bendit, hr. Howitt, hr. Tannock og hr. Belder, der netop talte, i dag skrive til Baroness Ashton.

Vi opfordrer indtrængende Baroness Ashton, der rejser til Israel og Gaza næste onsdag, til at udøve al sin indflydelse og kræve Gilad Shalits frigivelse, den indflydelse, som hun fik gennem det mandat vores beslutning gav hende i dag, indflydelsen fra de 500 mio. europæiske borgere vi repræsenterer i Parlamentet.

(Bifald)

Proinsias De Rossa, *forslagsstiller*. – (EN) Hr. formand! Jeg hilser den tværpolitiske beslutning om frigivelse af den israelske soldat, Gilad Shalit, der er blevet holdt til fange siden 2006 af Hamas' militære fløj, velkommen. Jeg er enig med Gilads far, der har bedt om, at hans søns sag bliver behandlet som et humanitært spørgsmål og ikke som et politisk spørgsmål. Vi må aldrig i den politiske debat glemme, at både israelske og palæstinensiske familier lider under tabet af deres kære, der er blevet taget fra dem i denne konflikt.

Genèvekonventionerne skal respekteres af begge sider. Det er helt uacceptabelt, at Gilad Shalit er blevet nægtet sine rettigheder som krigsfange, hvilket det i Goldstonerapporten helt kategorisk gøres klart, at han er berettiget til. Hans familie har ingen oplysninger om hans helbredstilstand, hverken fysisk eller psykisk.

Samtidig er der blandt de 7 200 palæstinensiske fanger, der tilbageholdes i israelske fængsler i strid med Genèvekonventionen, 1 500, der tilbageholdes i en ubegrænset periode, og 13, som allerede har afsonet 25 år. 44 er børn, og 23 medlemmer af Det Palæstinensiske Lovgivende Råd tilbageholdes som gengæld for tilfangetagelsen af Gilad Shalit. Igen er Goldstonerapporten klar: Disse tilbageholdelser af medlemmer af Det Palæstinensiske Lovgivende Råd strider mod international lov.

Jeg tager disse spørgsmål op på den parlamentariske forsamling for Euromed i Jordan denne weekend. Jeg opfordrer Catherine Ashton til under hendes kommende besøg i regionen at presse de israelske og palæstinensiske myndigheder, herunder myndighederne i Gaza, til at frigive Gilad Shalit og de palæstinensiske børn samt medlemmerne af Det Palæstinensiske Lovgivende Råd og til at sikre, at de sikkert og hurtigt kan vende tilbage til deres familier.

Charles Tannock, *forslagsstiller*. – (EN) Hr. formand! Oversergent Gilad Shalit er nu blevet holdt til fange af Hamas' Jihadfanatikere i mere end tre år. Hamas hævder, at de er lovlige aktører, der overholder Genèvekonventionen, og at han derfor er krigsfange, mens Israel, efter min mening helt korrekt, opfatter ham som værende bortført fra det øjeblik, han blev pågrebet. Uanset hans juridiske status og international lov har han været isoleret i en enecelle i Gaza, frarøvet al kontakt med omverdenen og uden kontakt til Røde Kors, som det ellers foreskrives i Genèvekonventionen. Hans familie har ikke fået nogen oplysninger om hans tilstand, bortset fra en video og sporadiske indikationer fra Hamas om, at han stadig er i live og har det godt.

Hvis Hamas vil tages alvorligt af det internationale samfund, bør de i det mindste utvetydigt vise, at hans tilbageholdelse er i overensstemmelse med international humanitær folkeret.

Men vi kræver mere end det. Vi kræver, at han frigives omgående og uden betingelser. Jeg prøver på ingen måde at skjule min modvilje mod at indgå i dialog med terroristerne i Hamas, en organisation, der arbejder for Israels tilintetgørelse, men hvis jeg nogensinde skal have noget med dem at gøre, kan det først ske, når Gilad Shalit er blevet befriet fra sit tarvelige fangenskab.

Sari Essayah, *forslagsstiller*. – (EN) Hr. formand! Når Parlamentet normalt træffer en beslutning, der har det mindste at gøre med Mellemøsten, er det svært at finde frem til en fælles forståelse. Det er ikke tilfældet i denne sag, takket være de kolleger, der har gjort det muligt.

Gilad Shalit-sagen er et humanitært spørgsmål og vores fælles beslutning understreger det faktum, at han, siden sin tilfangetagen for næsten fire år siden, har været tilbageholdt på et ukendt sted i Gaza, hvor han ikke nyder godt af basale rettigheder i overensstemmelse med de humanitære standarder, herunder den tredje Genèvekonvention. Det er ud fra dette humanitære perspektiv, at vi kræver øjeblikkelig frigivelse af Gilad Shalit. Indtil det sker, er det dog et minimumskrav, at Røde Kors og Shalits forældre får lov at kontakte ham.

Værdien af et menneskeliv kan ikke måles. Det er umåleligt. Gilad Shalit skal ikke være en forhandlingsbrik for terroristorganisationen Hamas, men skal derimod frigives omgående. Det er den besked, vi ønsker, at den høje repræsentant, Baroness Ashton, skal tage med sig til Gaza under hendes kommende besøg.

Takis Hadjigeorgiou, *forslagsstiller*. – (EL) Hr. formand! I går deltog jeg og andre medlemmer i et møde, hvor Shalits far også var til stede, og jeg må sige, at det er umuligt ikke at blive påvirket af denne familietragedie. Derfor er det vores holdning, at Gilad Shalit, medlem af den israelske hær, arresteret på israelsk territorium den 24. juni 2006, lever op til de kriterier, der gør, at han kan betragtes som krigsfange i henhold til den tredje Genèvekonvention.

Som sådan skal han behandles humanitært og gives tilladelse til at kommunikere. Internationalt Røde Kors skal have lov til at besøge ham, og hans familie skal have ret til at modtage underretninger om hans situation og selvfølgelig til at besøge ham. Samtidig udtrykker vi vores overbevisning og ønske om, at denne person frigives.

Uden dog på nogen måde at bestride hvad jeg tidligere har sagt, mener jeg, at vores holdning om, at dette spørgsmål kan differentieres fra en række andre palæstinensere i fængsel i nogen grad er apolitisk. Deres tilstedeværelse i disse fængsler er ligeledes et humanitært spørgsmål. Jeg mener, at vi giver denne familie falske forhåbninger, hvis vi tror, at vi opnår noget ved som Parlament udelukkende at fokusere på frigivelsen af en enkelt person, som, jeg gentager, vi kræver frigivet.

Er det faktum, at dusinvis af 16-årige palæstinensiske børn sidder i fængsel, ikke et humanitært spørgsmål? Hvordan kan man skelne mellem disse to spørgsmål? Vi kan ikke undlade at nævne det faktum, at han bor i Gaza, der i sig selv er et usselt hul. De 1,5 mio. palæstinensere, der bor der, bor i et fælles hul. Der er 7 200 palæstinensere i israelske fængsler. Disse omfatter 270 børn i alderen 16 til 18, og 44 børn under 16. 750 000 palæstinensere er blevet arresteret og sat i fængsel siden 1967.

Derfor kræver vi, at Shalit frigives, men vores holdning om, at dette kan opnås ved at adskille denne sag fra Palæstina generelt er apolitisk.

Afslutningsvis vil jeg gerne tilføje, at det eneste sted i verden, der har en minister for fanger, er Palæstina. Jeg vil gerne endnu en gang give udtryk for vores kærlighed til og sympati for familien. Jeg er sikker på, at dette problem bliver løst inden for kort tid.

Nicole Kiil-Nielsen, *forslagsstiller*. – (FR) Hr. formand! Beslutningen om Korporal Gilad Shalit, som vi behandler i dag, supplerer de mange andre beslutninger, der er tidligere er blevet vedtaget af Europa-Parlamentet vedrørende menneskerettighedssituationen i Mellemøsten.

Korporal Gilad Shalit, der er blevet holdt som gidsel i 1 355 dage, skal frigives så hurtigt som muligt. Vi kræver, og vi håber inderligt, at han bliver frigivet. Den unge fransk-palæstinenser, Salah Hamouri, der er blevet tilbageholdt af de israelske myndigheder siden 13. marts 2005, skal frigives. De børn, der sidder fængslet i Israel i strid med bestemmelserne i international lov og konventionerne om børns rettigheder, skal frigives. Oprørerne i organisationen NonViolent Popular Resistance Against the Occupation, såsom Abdallah Abu Rahmah fra Bil'in, skal frigives. De valgte repræsentanter, medlemmerne af Det Palæstinensiske Lovgivende Råd – herunder Marwan Barghouti – skal frigives.

Det er på tide, at EU kraftigt insisterer på, at menneskerettigheder og international lov skal respekteres i Mellemøsten. Løsningerne skal ikke findes i hele tiden at være på forkant i et undertrykkende og voldeligt

miljø, hvilket attentatet på en Hamasleder i Dubai er et eksempel på, og hvilket vi fordømmer, ikke mindst fordi det gør frigivelsen af Gilad Shalit endnu mere vanskelig.

Elena Băsescu, for PPE-Gruppen. – (RO) Hr. formand! Dette er anden gang inden for de sidste to uger, at jeg har talt om Gilad Shalit på plenarmødet, og jeg er glad for, at den fælles indsats, jeg har ydet sammen med mine kolleger, har resulteret i denne beslutning. "Sagen om Gilad Shalit" viser den særlige interesse, EU har i den humanitære situation i Gaza. Gilads rettigheder, der fremgår af Genèvekonventionen, bør ikke gøres betinget af konflikten mellem Israel og Palæstina. Faktisk har Gilad Shalits far, Noam, gentagne gange bekræftet, at hverken han eller hans familie er involveret i politik. De har ikke valgt at stå i den situation, de står i for øjeblikket. Det ideelle for os europæere vil være to stater, der eksisterer side om side i fred og sikkerhed.

Forhandlinger om Gilads frigivelse har fundet sted helt siden 2006 gennem forskellige mellemmand, og der har været fremsat det yderst kontroversielle forslag, at han skulle udleveres i bytte for 1 000 palæstinensiske fanger. Gilad og hans familie har brug for vores hjælp.

Olga Sehnalová, for S&D-Gruppen. – (CS) Hr. formand! Sagen om Gilad Shalit er blevet et symbol på den uendelige desperation og frustration i Mellemøsten. Det gælder for både dem, der bor der, og for det internationale samfund, der er involveret i området. Gilad Shalit er et gidsel med et navn, hvis skæbne vi følger med sympati og bekymring. Folk i Mellemøsten er de navnløse gidsler i denne endeløse konflikt. Øje for øje og tand for tand. Eller er der håb for Gilad og alle de andre ofre?

Ingen standarder i international lov kan gøre det ud for det vi hører så uendelig lidt om i denne konflikt – en appel om menneskelighed. At forsøge at gå væk fra det geopolitiske syn på verden, hvor mennesker og deres skæbner manipuleres med, som var det et kortspil. At forsøge at sætte os i familiernes til ofrenes sted og i alle de uskyldige fangers og fattige menneskers sted.

Hvad forhindrer så frigivelsen af Gilad Shalit og af alle dem, hvis skyld ikke er blevet endegyldigt bevist af domstolene? For slet ikke at tale om motivationen blandt dem, der ønsker at leve i fred. Nøglen til fred er tillid, kompromiser og modet til at forsvare freden over for alle dem, der er uforsonlige. Jeg vil gerne bede Dem om at tage det første skridt.

Margrete Auken, for Verts/ALE-Gruppen. – (DA) Hr. formand! Den drøftelse, vi har i dag, er med til for alvor at sætte navn og ansigt på menneskelig lidelse, og det udvider vores medfølelse og vores indlevelsesevne. I den forstand er det rigtigt værdifuldt, at vi har Gilad Shalit på som emne i dag. Det får os til at udvide vores medfølelse til andre, så vi kan indleve os i deres lidelser og i deres familiers lidelser. Der sidder tusindvis af palæstinensere som fanger under helt uacceptable forhold og i enhver henseende i strid med internationale regler, og det er nøjagtig lige så slemt for dem, som det er for Gilad Shalit og hans familie. Vi må gøre vores yderste - og det fornemmer jeg, at vi alle sammen er indstillede på - og virkelig tage dette problem alvorligt. Problemet drejer sig jo ikke specielt om én fange, men om tusindvis af fanger, der er ofre for denne store konflikt.

Jeg vil godt hertil føje, at det er vigtigt, at vi ser årsagen til disse lidelser sandt i øjnene, at vi forstår, at hvis vi ikke får gjort noget ikke bare ved belejringen af Gaza, men også besættelsen af Palæstina i det hele taget, og får skabt den tostet, som jeg tror vi alle sammen beder om og ønsker, så bliver der ikke en fremtid for disse mennesker. Jeg synes, det er en virkelig frugtbar vej til at finde en fælles løsning, og jeg håber, at fru Ashton vil bidrage til, at EU kan andet end bare at betale og betale og betale og så rømme sig lidt en gang imellem.

Louis Bontes (NI). – (NL) Hr. formand! Den 25. juni 2006 blev en værnepligtig fra den israelske hær, Korporal Gilad Shalit, bortført som følge af en terrorinfiltration fra Gazastriben. Han er siden blevet holdt som gidsel af Hamas. Hamas har holdt Shalit fuldstændig afskåret fra omverdenen. Han er blevet fængslet i dybeste hemmelighed, og ikke engang Røde Kors har fået lov at besøge ham.

Shalit-sagen viser igen, at Europa og Israel er på samme side. Barbariske islamiske kræfter fører krig mod den vestlige civilisation. Israel står i frontlinjen i den krig. I Israel og Europa tæller hvert enkelt menneskeliv. For islamiske terrorister er menneskeliv ingenting værd, eller det vil sige, et menneskeliv er tusinder af liv værd, for Hamas kræver, at Israel i bytte for Shalit skal løslade 1 000 fanger, herunder en lang række terroristmordere.

Det er vigtigt, at vi får frigivet Shalit, uden at Israel skal løslade terrorister til gengæld. Vi har trods alt set, hvad sådanne udvekslinger tidligere har ført til: Terrorister, deres sympatisører og ledere i eufori over sejren, hvilket uundgåeligt fører til mere terror. Vi kan ikke tillade, at folk profiterer på terrorisme, og det ville være

uansvarligt, hvis vi opfordrede Israel til at reagere på en sådan gidseltagning med en udveksling, for det næste Hamasgidsel kunne komme fra Paris, Amsterdam eller Bruxelles. Og hvilken position ville det efterlade os i?

Vi må tage skeen i den anden hånd med det samme. Det er Hamas, ikke Israel, der skal bøde for at have taget Gilad Shalit, en europæer, som gidsel. Prisen skal være så høj, at de frivilligt frigiver ham. I den henseende beder vi om et fuldstændigt forbud mod at rejse til og gennem Europa for alle embedsmænd i Hamasregimet, også for dem, der ikke formelt set er allieret med Hamas, og dem, som ikke er på den europæiske liste over terrororganisationer.

Tunne Kelam (PPE). – Hr. formand! Denne unge mand er blevet holdt fanget i næsten 1 400 dage i fuldstændig despekt for internationale normer, og uden at nogen har haft adgang til ham, selv ikke Røde Kors. Jeg mener, at denne sag udelukkende skal opfattes og løses som en menneskelig tragedie. Jeg er glad for den brede støtte i Parlamentet under denne forhandling og for den varme modtagelse, vores kolleger i går gav Shalits far.

Shalits sag må ikke blive et forhandlingsobjekt. I stedet er det i Hamas' interesse, hvis de ønsker at opnå legitimitet i fredsprocessen. Afslutningsvis vil jeg sige, at det bedste bevis på deres troværdighed er at frigive Gilad Shalit uden betingelser og at afstå fra yderligere kidnapninger.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Hr. formand! Den beslutning, vi drøfter i dag, er ikke politisk, og den er ikke et forsøg på at løse konflikten i Mellemøsten. Det eneste, vi er interesserede i, er, at en uskyldig dreng får lov til at vende hjem til sin far og til sin familie. Jeg ved ikke, om mine kolleger kender til en organisation, der hedder Parents Circle. Det er en organisation bestående af israelske og palæstinensiske familier, der har mistet familiemedlemmer under konflikten. Vi snakker i dag om en individuel sag, fordi vi ikke ønsker, at Gilad Shalits far skal tilslutte sig dem, der har mistet deres allernærmeste familiemedlemmer – nemlig deres egne børn.

Vi appellerer til frigivelsen af et gidsel, fordi vi ikke mener, at målet helliger midlet. At kæmpe for en retfærdig sag undskylder ikke handlinger, der på verdensplan opfattes som forkerte eller som terrorhandlinger. Organisationer, der ønsker vores godkendelse og respekt, skal ikke tage gidsler.

(Bifald)

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Hr. formand! Jeg ønsker også at give udtryk for min støtte til dem, der her i Parlamentet, både i dag og i går, har stillet krav om løsladelse af Gilad Shalit, og jeg vil desuden gerne udtrykke sympati for hans familie.

Jeg vil gerne dedikere min tale til dem, der måske stiller sig selv spørgsmålet: "Hvorfor træffe en beslutning vedrørende Gilad Shalit-sagen og hvorfor lige nu?" Andre kolleger har mindet os om, at unge Gilad Shalit snart er blevet holdt som gidsel i fire år under brutale betingelser i strid med internationale standarder, der anerkendes af den tredje Genèvekonvention om behandling af krigsfanger. Som alle vel kan forestille sig, er hver eneste ekstra dag i fangenskab en forfærdelig lidelse for både Shalit og hans familie.

Jeg vil også gerne anføre en anden grund til at udvise støtte, nemlig at Gilad Shalit er europæisk borger, han er et europæisk offer for terrorisme, og på denne dag, der er den europæiske dag til minde om ofre for terrorisme, kan jeg ikke tænke mig nogen mere symbolsk gestus end denne beslutning.

Ana Gomes (S&D). – (EN) Hr. formand! Først og fremmest vil jeg gerne hylde Gilad Shalits familie for deres indsats for at få ham frigivet, hvilket vi støtter af hele vores hjerte. Det er den besked, vi ønsker at give gennem denne beslutning. Vi mener, at Goldstonerapporten fremhæves, at han i allerhøjeste grad er berettiget til en status som krigsfange, ligesom fangerne i Israel, hvoraf mange er børn.

Vi ønsker, at de alle frigives. Vi ønsker, at Gilad Shalit og alle de unge palæstinensiske mænd og kvinder frigives. Det er nemlig den eneste vej mod fred i den region. Vi opfordrer Baroness Ashton til at gøre alt for at fremtvinge Gilad Shalits og alle de palæstinensiske krigsfangers løsladelse, især de unge mennesker, der sidder i fangenskab.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Hr. formand! Sagen om Gilad Shalit har en helt særlig personlig dimension. Det er en tragisk sag om en ung mand på samme alder som min søn, og det er også en tragisk sag om hans familie. Men lad os nu ikke foregive, at sagen ikke også indgår i en bredere politisk kontekst. Den gør os faktisk opmærksom på, at den sort/hvide film, der ofte præsenteres helt ensidigt her i Parlamentet, den film, der udelukkende drejer sig om ofrene på den palæstinensiske side, i virkeligheden slet ikke er så objektiv.

Jeg synes, at vi i dag klart og tydeligt skal kræve, at denne unge mand bliver frigivet, men også, at vi skal huske på, at dem, der affyrer missiler mod Sderot, er ansvarlige for det faktum, at han stadig holdes fanget.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Hr. formand! Som vi alle ved, var baggrunden for denne beslutning politisk set meget følsom, men det burde ikke forhindre os i at vedtage en meget humanitær beslutning, der ikke skal udvandes af generelle politiske bemærkninger om situationen som et hele.

Jeg er glad for, at denne beslutning holder sig inden for emnet. Jeg har tænkt mig at stemme for den. Den understreger tanken om, at alle parter, der er involveret i krisen i Mellemøsten, skal overholde international humanitær folkeret og menneskerettighedslovgivningen. Jeg håber, den får Parlamentets uforbeholdne støtte.

(Bifald)

Janez Potočnik, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Sagen om den bortførte israelske soldat, Gilad Shalit, vækker stor bekymring i EU.

Min tidligere kollega, kommissær Ferrero-Waldner, opfordrede indtrængende i Parlamentet til hr. Shalits frigivelse allerede den 5. juli 2006, mindre end to uger efter hans tilfangetagelse. EU har i løbet af årene og i flere tilfælde, også i forbindelse med det seneste møde i Associeringsrådet med Israel i juni sidste år og i Rådets (udenrigsanliggender) konklusioner fra december 2009, konsekvent bedt hr. Shalits tilfangetagere om straks at frigive ham. Derfor tilslutter vi os Parlamentets beslutningsforslag vedrørende hans frigivelse.

Det er vores overbevisning, ligesom det er mange menneskerettighedsorganisationers, at de betingelser og vilkår, som hr. Shalit tilbageholdes under, strider mod international humanitær folkeret. Derfor opfordrer vi indtrængende dem, der har taget ham til fange, til at respektere sådanne forpligtelser og særligt til at tillade delegerede fra Den Internationale Røde Kors Komité at besøge ham. Endelig er vi klar over, at der pågår mæglingsaktiviteter med det formål at få frigivet Gilad Shalit. Vi støtter hele den indsats, der gøres på dette område, og udtrykker vores håb om, at det snart vil ske. Jeg vil også gerne personligt videregive det klare signal fra Dem til min kollega, Cathy Ashton.

Selvfølgelig går vores tanker til Gilad Shalits familie. Jeg ved, at hans far har besøgt Parlamentet i denne uge, og jeg kan forstå, at han sidder blandt os lige nu.

(Bifald)

Jeg vil gerne forsikre ham om, at vores tanker og indsats er med ham og selvfølgelig med alle andre, der lider under konsekvenserne af denne langstrakte konflikt.

(Bifald)

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted efter forhandlingerne.

Skriftlige erklæringer (artikel 149)

Indrek Tarand (Verts/ALE), skriftlig. – (EN) Jeg vil gerne udtrykke beklagelse over fængslingen af Gilad Shalit. Hans bortførelse sammen med tilbageholdelsen af de andre fanger i området er helt uacceptabel. Situationen skal ændres så hurtigt som muligt. Det er min overbevisning, at en frigivelse af Shalit generelt vil bidrage til fredsprocessen i Mellemøsten.

(FR) Frankrig har i øvrigt netop besluttet at sælge Mistral-klassen af krigsskibe til Rusland. Vi tror, at landet bittert vil fortryde dette.

12.2. Den eskalerende vold i Mexico

Formanden. – Næsten punkt på dagsordenen er syv⁽³⁾ beslutningsforslag om den eskalerende vold i Mexico.

Ramón Jáuregui Atondo, forslagsstiller. – (ES) Hr. formand! Jeg vil gerne begynde med at sige, at Mexico er et stort demokrati, der har udviklet sig støt og roligt i løbet af de seneste 20 år. Landet er ven af EU, og vi har

(3) Se protokollen.

indgået en strategisk partnerskabsaftale. Jeg vil også gerne sige, at Mexico for øjeblikket fører en meget vanskelig krig imod organiseret narkotikahandel.

I dag snakker vi i imidlertid i Parlamentet om Mexico i forbindelse med menneskerettigheder, fordi der har været og fortsat vil være en markant stigning i volden, hvilket især påvirker det mexicanske folk, og fordi der har været gentagne, alvorlige klager over brud på menneskerettighederne.

Den beslutning, som de største politiske grupper vedtager her i dag, er baseret på respekt og enighed. Den anerkender selvfølgelig den situation, jeg netop har skitseret, og opfordrer Mexico til at fortsætte arbejdet i retning af retsstatsprincipperne og fuldt demokrati.

Beslutningen indeholder dog også fire vigtige opfordringer. I beslutningen opfordres Mexico til at sikre pressefriheden, fordi der har været angreb på journalister, at sikre beskyttelse af organisationer, der forsvarer menneskerettigheder, fordi de grupper er blevet overfaldet og truet, at garantere beskyttelse af voldsramte kvinder, fordi mange kvinder er blevet myrdet, og at undgå straffefrihed til og magtmisbrug af deres politistyrke. Det er, hvad Parlamentet i venskabelig ånd har bedt Mexico om.

Renate Weber, forlagsstiller. – (ES) Hr. formand, mine damer og herrer! I denne uge fejrer vi kvindernes internationale kampdag. I Parlamentet har vi set en række plakater på alle de sprog, der bruges i EU, med meddelelser om, at vi kan stoppe volden mod kvinder. I dag taler vi om volden i Mexico, og jeg tror, at det er helt rigtigt, at vi anerkender, at mexicanske kvinder, både de indfødte og ikkeindfødte ofre, skal modtage et minimum af beskyttelse fra lokale og føderale myndigheder.

Mexicanske kvinder er ofre for alle former for vold, lige fra vold i hjemmet til seksuel vold og tortur fra militærets og politiets side, og de bliver også ofre for mord. Desværre har reaktionen fra de mexicanske myndigheder indtil videre været ineffektiv, hvilket er årsagen til, at vi nu helt specifikt kan sige, at vi står over for et tilfælde af næsten total straffefrihed.

I vores beslutning opfordres den mexicanske regering til at bekæmpe kvindemord – et meget barsk ord, men ikke desto mindre meget rammende, når man tænker på, at næsten ingen kvindemord fører til domsfældelse. F.eks. er kun 11 % af de kriminelle, der har myrdet næsten 700 kvinder i Mexico inden for de sidste fire år, blevet dømt.

Samtidig ser det ud til, at kvinder er retssystemets yndlingsofre. Der findes ingen anden forklaring på, hvordan det ellers er muligt, at to indfødte kvinder, Alberta Alcántara og Teresa González, er blevet idømt 21 års fængsel, hvoraf de på nuværende tidspunkt har afsonet mere end tre, for – helt alene – at have kidnappet seks mænd fra det føderale undersøgelsesagentur på et marked. Lad os håbe, at dommeren, der skal afgøre kvindernes appelsag om en uges tid, indser, hvor latterlig og uretfærdig situationen er.

Vold mod kvinder starter imidlertid i hjemmet. Jeg håber, at de mexicanske lovgivere inden længe forbedrer loven om kvinders ret til et liv uden vold, for på den måde at få defineret de forskellige voldstyper og de mekanismer, der skal til for at gennemføre lovgivningen. Det ville også være helt rigtigt, hvis vold og voldtægter i hjemmet regnes for forbrydelser.

Hvis det mexicanske samfunds holdning til vold mod kvinder skal ændres, er det desuden vigtigt, at dette emne behandles i skolerne som et grundlæggende uddannelsesområde for unge mennesker.

Adam Bielan, forlagsstiller. – (PL) Hr. formand! De mexicanske myndigheder, herunder først og fremmest præsident Felipe Calderón, har i mange år ført en blodig krig mod narkotikabander. Mere end 40 000 soldater har været involveret i krigen, der på mange områder har været vellykket. Dette skal bl.a. ses i lyset af anholdelsen af lederne af både Sinaloa- og Juárez-kartellet, destrueringen af mere end 23 000 hektar opiumafgrøder og 38 000 hektar marihuana, lukningen af flere end 50 ulovlige laboratorier, der producerede narkotika, og anholdelsen af flere end 45 000 mennesker, som har været involveret i denne proces.

Vi er nødt til at holde for øje, at de mexicanske narkotikakarteller genererer en årlig indkomst på mange milliarder, der uden sammenligning er mere end den mexicanske regering har til at håndtere narkotikaproblemet. Derfor bruger banderne store summer til at betale korrupte politikere, dommere og politibetjente. Det er præcis derfor, myndighederne taber krigen. Siden 2006 er mere end 15 000 mennesker blevet dræbt, og mere end 6 000 af dem er blevet dræbt siden sidste oktober. Journalister er i særlig fare, efter flere end 60 journalister er blevet dræbt, herunder for nylig Jorge Ochoa Martínez.

Vi er nødt til at forstå, at Mexico ikke kan vinde krigen uden international indblanding.

(Bifald)

Santiago Fisas Aixela, *forslagsstiller*. – (ES) Hr. formand, mine damer og herrer! Mexico har et stort problem med narkotikahandel og narkotikarelateret vold. For at håndtere denne situation har præsident Felipe Calderóns regering indtaget en skarp holdning for at udrydde problemerne. Han har besluttet midlertidigt at mobilisere de væbnede styrker, et tiltag, der har haft betydelig indvirkning på antallet af arresterede, destrueringen af narkotika samt konfiskeringen af våben. Hæren har taget alle anbefalinger fra den nationale menneskerettighedskommission til sig, herunder dem, der vedrører undersøgelser af klager over dens egen adfærd.

Regeringen anerkender ligeledes, at den er nødt til at foretage store ændringer på sikkerheds- og retsplejeområdet, og den gennemfører derfor en ambitiøs reform af retssystemet for at gøre det mere gennemsigtigt og for at bringe de kriminelle for en domstol og samtidig overholde menneskerettighederne.

Det Europæiske Folkepartis Gruppe (Kristelige Demokrater) ønsker at vise solidaritet med det mexicanske folk i kampen mod narkotikahandel, og vi støtter præsident Calderóns vilje til at bekæmpe organiseret kriminalitet.

Sluttelig vil jeg gerne udtrykke tilfredshed med denne aftale, der samler Parlamentets store politiske grupper.

Marie-Christine Vergiat, *forslagsstiller*. – (FR) Hr. formand, mine damer og herrer! Siden 2007 har der været en konstant stigning i antallet af brud på menneskerettighederne i Mexico.

Ifølge mexicanske ikkestatslige organisationer og medier kan mere end 6 500 mord siden 2009 alene tilskrives narkotikakarteller, heraf langt størstedelen i staten Chihuahua. Præsident Calderóns regering har sendt mange tusinder soldater til de hårdest ramte områder.

Siden da er de, ustraffede, voldshandlinger, der er blevet begået af de militære styrker og politiet, taget til i styrke. De ikkestatslige organisationer udarbejder flere og flere rapporter og snakker om forbrydelser begået af staten. Journalister, indfødte miljøer og især kvinder, både indfødte og ikkeindfødte, påvirkes i særlig grad. Jeg mødte nogle af disse kvinder fra San Salvador Atenco. De var blevet voldtaget og tortureret af politistyrken. Jeg blev forfærdet over, hvad de fortalte mig. Forbryderne bag disse handlinger, der blev begået i maj 2006, er stadig ikke blevet straffet.

Derfor kan vi ikke dele de mexicanske myndigheders bekymring, eftersom personer i denne myndighed jævnligt bryder menneskerettighederne. Derfor støtter vi ikke det fælles beslutningsforslag, og vi foreligger...

(Formanden afbrød taleren)

Barbara Lochbihler, *forslagsstiller*. – (DE) Hr. formand! Gennem medierne ser vi jævnligt billeder af den brutale vold, der udøves på åben gade i den såkaldte krig mod narkotika i Mexico. Mordet på hundredvis af kvinder, de fleste arbejdere i den nordlige del af landet, skaber overskrifter og har udbredt brugen af ordet "kvindemord". Parlamentet har sågar udarbejdet sin egen betænkning om emnet. På trods af den store stigning i antallet af alvorlige overtrædelser af menneskerettighederne er den mexicanske regering tilsyneladende enten ikke i stand eller villig til at gøre noget ved det. At tale om den nødvendige uforsonlighed i kampen mod narkotikahandlere er ikke nogen erstatning for konsekvent handling fra regeringens side. Den store udvidelse af militær tilstedeværelse og magt, militærdomstolens kompetencer i forbindelse med forbrydelser begået af soldater, den noget nær fuldstændige straffefrihed – dette er alt sammen årsag til den eskalerende vold i landet. Selv den mexicanske nationale menneskeretskommission har gentagne gange dokumenteret stigningen af voldelige forbrydelser begået af militæret.

Regeringen selv ønsker ikke at vedgå sig situationen. Den skjuler ligeledes kontinuerligt forbrydelser. I går var der f.eks. en historie i medierne om, at forsvarsministeriet havde udbetalt en skrækkelig masse penge til familier til voldsofre for at købe dem til tavshed. Hvem var forbryderne? De var soldater. EU skal tage kampen op mod straffefrihed i alle sine relationer med Mexico. Med tanke på de alvorlige brud på menneskerettighederne er det absolut nødvendigt for EU ikke at opdatere den globale aftale med Mexico. Det må ikke gøres, før situationen omkring menneskerettigheder i landet er blevet væsentlig forbedret.

Cristian Dan Preda, *for PPE-Gruppen*. – (RO) Eskaleringen af vold i de mexicanske stater, som grænser op til USA, især i Ciudad Juárez, er meget foruroligende. De seneste måneders begivenheder har været særlig blodige, fordi de føderale myndigheders indblanding er blevet ledsaget af en betydelig stigning i antallet af forbrydelser med relation til narkotikahandel. Derfor kommer krigen mod narkotikahandel oven på en krig mellem rivaliserende kriminelle bander, og det har resulteret i en række yderst brutale mord.

Det er min overbevisning, at Mexico er et ekstremt tilfælde, der understreger vanskeligheden ved at sætte hårdt ind over for kriminalitet for at beskytte den nationale sikkerhed. Det er ekstremt vigtigt, at vi, i Parlamentet, sender et klart signal om, at vi støtter den mexicanske regerings indsats for at udrydde kriminalitet og dermed forbedre situationen for civilbefolkningen.

Samtidig skal vi opfordre de mexicanske myndigheder til at fortsætte med at gennemføre afgørende reformer i forbindelse med konsolidering af retsprincippet, især reformen vedrørende retssystemet og det strafferetlige system.

Ana Gomes, for S&D-Gruppen. – (PT) Hr. formand! Volden i Mexico er forbundet med narkotikahandel og de sociale uligheder, som kun er blevet værre af den økonomiske krise. Bekæmpelse af straffefriheden er helt afgørende. Det er også vigtigt at investere i retssystemer for at prøve at straffe forbrydere og sikre beskyttelsen af vidner og ofre, hvoraf mange er unge arbejdende kvinder, der er blevet fanget i den bølge af vold, som er opstået på grund af narkotikahandlerne.

Det er chokerende, at Juárez er verdens hovedstad for kvindemord, men den machoagtige kultur, som er forklaringen på myndighedernes manglende indsats for at retsforfølge dem, der står bag forbrydelserne, og for at beskytte menneskerettighedsforkæmperne, herunder journalister, er endnu mere chokerende.

Europa skal bruge sit strategiske partnerskab med Mexico til konstruktivt at støtte dem, der kæmper for menneskerettighederne. Det er de samme mennesker, der kæmper for at beskytte retsprincippet og demokratiet. Uden menneskerettigheder findes der hverken retsprincip eller demokrati.

Ryszard Czarnecki, for ECR-Gruppen. – (PL) Hr. formand! For et øjeblik siden hørte jeg her i Parlamentet en opfordring til ikke at underskrive aftalen med de mexicanske myndigheder. Jeg forstår ikke denne opfordring. Vi roser jo Mexicos præsident – og det samme gjorde dem, der talte før mig for et øjeblik siden – for hans konsekvente kamp mod narkobaroner og mafiaen. Vi bør derfor rose de mexicanske myndigheder for deres handling, men på samme tid naturligvis understrege, at de ikke skal smide barnet ud med badevandet, og at de under denne kamp skal respektere menneskerettighederne. Det er indlysende. Vi må forstå situationen i et land, hvor man i årtier har kæmpet med enorme syndikater af organiserede kriminelle og mafiaen. Hvis landets præsident erklærer krig på dette område, skal han have fuld støtte. Men vi har her naturligvis talt om journalister og andre ofre. Det skal understreges, at disse mennesker ikke må udsættes for diskriminering.

Rui Tavares, for GUE/NGL-Gruppen. – (PT) Hr. formand, mine damer og herrer! Her til morgen blev den mexicanske fagforening for elektrikere omringet af mellem 100 og 200 politibetjente. Det er den samme fagforening, der efter at have annonceret en generalstrejke, kunne se en af sine ledere, Domingo Aguilar Vázquez, blive arresteret for falske anklager den næste dag, den 16. marts.

Dette angreb på de mexicanske fagforeningers frihed udøvet direkte af regeringen er så meget desto mere chokerende, fordi vi her taler om den mexicanske føderale regering, der ikke straffer forbrydelser, som f.eks. begås af dens eget militær, eller ineffektiv bekæmpelse af narkotikahandel.

Ja, situationen er kompleks. Vi ser på samme tid hæren angribe narkotikahandlere og fagforeninger. Der sker det, at et demokrati som det mexicanske i en situation med ineffektivitet, lovløshed og voksende autoritarisme kommer ud af kontrol.

Parlamentet må på det kraftigste fordømme og frem for alt opfordre den mexicanske regering til endelig at stoppe deres ineffektive fremfærd mod kriminelle og stoppe deres tilsyneladende autoritære behandling af fagforeninger, arbejdere og civile samfundsbevægelser.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Hr. formand! Jeg vil gerne fremhæve to emner i vores beslutning om Mexico.

For det første er der, som vi har hørt, en stigende tendens til vold. Mexico er i grebet på store narkokarteller, der allerede menes at have været skyld i 15 000 dødsfald. Situationen er særlig slem tæt på grænsen mellem Mexico og USA. Den mexicanske regering prøver at få styr på situationen ved hjælp af massive militær- og politioperationer. Denne strategi er også blevet udsat for voldsom kritik. Naturligvis bærer også andre lande ansvaret for narkohandel, pengevask og beslægtede problemer, og Mexico skal tilbydes hjælp og samarbejde.

For det andet vil jeg gerne nævne en række nyere rapporter fra Amnesty International vedrørende myndighedernes manglende vilje til at beskytte menneskerettighedsaktivister. Særlig de, der taler urbefolkningens og de fattige samfunds sag, løber en stor risiko. Når det bliver farligt at kæmpe for menneskerettigheder er mange nødt til at overveje risikoen ved deres arbejde. De, der nyder godt af aktivisternes arbejde, mister dermed håbet.

Disse emner relateret til narkotikahandel og menneskerettigheder skal også diskuteres til maj, når vi overvejer planer for samarbejde ved det næste topmøde mellem EU og Mexico.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Hr. formand! Den mexicanske regering skal gøre en håndfast indsats i bekæmpelsen af narkotikahandel og for overholdelse af menneskerettigheder og retsstatsprincippet.

Narkotikahandel har medført vold, der har betydet tab af menneskeliv. Byerne Tijuana og Ciudad Juárez var i 2009 blandt de 10 farligste byer i verden. Siden 2007 er der blevet begået 15 000 mord i kampen mod narkotika, heraf 7 724 alene i 2009.

Unge og kvinder rammes hårdest af narkotikahandel og -forbrug. I Mexico kan den økonomiske krise udvikle sig til en social konflikt, hvor fattigdom og manglende uddannelse er blandt de faktorer, der kan afgøre, om unge blive ofre for narkotikamisbrug. I Mexico er der i 2010 ca. 7,5 mio. unge uden chance for at blive optaget i det formelle uddannelsessystem, hvilket samtidig betyder, at de ikke har nogen chance for at føre en anstændig tilværelse.

Afslutningsvis vil jeg gerne sige, at dialogen mellem EU og Mexico skal udvides for at fremme økonomisk og social udvikling samt overholdelse af menneskerettigheder og retsstatsprincippet.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Hr. formand! Vi diskuterer ofte diktaturer her i Parlamentet. Mexico er ikke et diktatur, men et demokrati. Vi drøfter enkeltstående tilfælde af grove overtrædelser af menneskerettighederne. Dette er ikke det vigtigste emne for Mexico. Det vigtigste emne er, at dette store demokrati, der er en af vores strategiske partnere, i årtier har lidt af en alvorlig og måske endda dødelig sygdom.

Der er derfor behov for den rigtige behandling og den rigtige læge. Præsident Calderón og hans kampfæller er den læge. Det betyder ikke, at de er i stand til – eller må – bruge enhver behandling, men vi skal støtte dem.

Derfor mener jeg, at punkt 12 i beslutningen, hvori vi siger, at vi vil bruge vores finansielle instrumenter til at gennemtvinge god regeringsførelse, retsstatsprincippet, en retsstat med lovgivning mod opløsning af staten, mod organiseret kriminalitet, mod straffrihed, der helt korrekt er blevet kritiseret, er så vigtig. Dette kan vi dog ikke gøre ved at afbryde eller helt stoppe kontakten. I stedet skal vi styrke den.

Francisco José Millán Mon (PPE). – (ES) Hr. formand! Vi er alle bekymrede over den stigende vold i Ciudad Juárez, men jeg har tiltro til de brede foranstaltninger, de mexicanske myndigheder har sat i værk for effektivt at tackle denne komplekse situation. Jeg støtter også den målrettede kamp, præsident Calderón i øjeblikket fører mod narkotikahandel, der er en meget alvorlig global trussel for os alle. Derfor skal vi hjælpe de mexicanske myndigheder i denne svære kamp.

Gennem de seneste 10 år har Mexico gennemgået en meget positiv proces mod politisk og regeringsmæssig fornyelse. Præsident Calderón er løbende med til at fremme reformer. Mexico har også påtaget sig et større internationalt ansvar og spiller f.eks. en aktiv rolle i FN og G-20.

Her i Parlamentet har jeg altid med mine begrænsede muligheder støttet oprettelsen af det strategiske partnerskab mellem EU og Mexico, som vi endelig opnåede i 2008. Jeg håber, at vi kan vedtage en ambitiøs fælles handlingsplan eller et ambitiøst program ved topmødet i maj i Madrid, for EU og Mexico skal samarbejde på mange områder, både på bilateralt plan og i multilaterale fora, så vi sammen kan reagere på udfordringer og trusler, herunder narkotikahandel og andre former for organiseret kriminalitet.

Charles Tannock, (ECR). – (EN) Hr. formand! Mexico har længe været en primær indførselsrute til verdens største marked for ulovlig narkotika, USA. Mexico er derfor blevet skæmmet af den brutalitet og vold, der følger med narkotikahandel. Endvidere er Mexico – med en befolkning på 100 mio. og en rolle som vigtig strategisk partner for EU – selv blevet et stadig større marked for kokain. Særlig det voksende forbrug blandt unge er alarmerende.

Narkotikarelateret vold i Mexico bliver mere og mere almindelig. Der begås stadig mere grusomme mord, og de journalister, der beskæftiger sig med sagerne, bliver selv ofre. Den store arbejdsløshed og fattigdom gør ikke tingene bedre, og den medfører lovløshed i dele af Mexico. Der venter Præsident Calderón enorme udfordringer, men han er fast besluttet på at tage dem op, og EU bør yde ham den støtte, han har brug for. Vi skal især støtte hans indsats for at reformere politiet og strafferetssystemet for at bryde de korrupte forbindelser mellem narkokarteller og de retshåndhævende myndigheder. Jeg mener også, at hans behov for at bruge hæren som midlertidig nødforanstaltning er ganske velbegrundet.

Janez Potočnik, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! En hidtil uset stigning i volden har skabt en følelse af dyb usikkerhed blandt landets befolkning. Kommissionen er naturligvis meget bekymret over denne situation. Vi ved, at de mexicanske myndigheder tager dette alvorligt og har truffet en lang række foranstaltninger for at løse problemet.

Præsident Calderóns kamp mod organiseret kriminalitet er deres vigtigste opgave. Ud over at indsætte militæret rundt omkring i landet for at bekæmpe organiseret kriminalitet gør Mexico også en enorm indsats for at styrke de retshåndhævende myndigheder og retssystemet.

I august 2008 vedtog man en pakke med sikkerhedsforanstaltninger, der har som formål at reorganisere de retshåndhævende myndigheder og retssystemet i Mexico. Reformen af retssystemet, der blev vedtaget af den mexicanske kongres i 2008, kan potentielt løse de vigtigste systemiske problemer for strafferetsplejen i Mexico, selv om vi er opmærksomme på, at indførelsen af denne reform vil kræve en langsigtet indsats.

Mexico gør også en meget stor indsats for at imødegå bekymringerne over krænkelse af menneskerettighederne, særlig den betydning, grupper af organiserede kriminelle og kapitalinteresser har for pressefriheden og ytringsfriheden, som EU er blevet gjort opmærksom på af civilsamfundsorganisationer. I denne forbindelse har den mexicanske regering nedsat en særlig anklagemyndighed, der skal behandle forbrydelser begået mod journalister i 2006.

Den gør en stor indsats for at tage fat på andre mangler som f.eks. godkendelsen af en føderal lov, der skal komme volden mod kvinder til livs, udnævnelsen af en særlig anklager på dette område samt en ny føderal lov, der skal bekæmpe menneskehandel.

Som medlem af FN's Menneskerettighedsråd (HRC) har Mexico forpligtet sig til at vedtage en politik om menneskerettigheder og til at sørge for åbenhed omkring menneskerettigheder på internationalt plan. Problemet med beskyttelse af menneskerettigheder i forbindelse med bekæmpelsen af organiseret kriminalitet og menneskeretsforkæmpers sikkerhed afspejles i de anbefalinger, Mexico har accepteret som resultat af dets deltagelse i FN's universelle regelmæssige gennemgang (UPR).

Mexico har udvist interesse i og parathed til at diskutere alle disse emner med EU, senest ved mødet i Det Blandede Udvalg EU-Mexico i Bruxelles den 26.-27. november 2009. Der udvises helhjertet vilje til samarbejde på dette område.

Den 3. til 4. december 2009 organiserede EU og Mexico i fællesskab et internationalt seminar i Cancún om "Legitim brug af magt og beskyttelse af menneskerettigheder" ("The Legitimate Use of Force and the Protection of Human Rights"). Seminaret var en lejlighed til at afholde eksperthøringer om et udkast til et politisk dokument om de lokale politistyrkers ansvarlighed for menneskerettigheder.

Udkastet til det politiske dokument blev efter seminaret fremlagt for den lokale kongres i Quintana Roo. Dette initiativ supplerer den for nylig vedtagne føderale lov om reformering af retssystemet, og det kan overtages af andre delstater.

Vi tror på, at det strategiske partnerskab mellem EU og Mexico er den bedste måde for EU at støtte Mexico inden for offentlig sikkerhed og retsstatsprincippet. I det strategiske partnerskabs overordnede dokument, der i øjeblikket er under forhandling, kalkuleres der med, at der skal etableres en formel politisk dialog mellem EU og Mexico vedrørende sikkerhedsspørgsmål, samt at samarbejdet mellem de relevante EU-agenturer såsom Cepol, Europol, Eurojust og Det Europæiske Overvågningscenter for Narkotika og Narkotikamisbrug (EONN) skal øges.

Fra Kommissionens side støtter vi allerede et projekt fra 2004-2007, der skal styrke retsplejen i Mexico. Vi forventer yderligere samarbejde på dette område i perioden 2011-2013.

Det er altså klart, at Mexico står over for store udfordringer inden for offentlig sikkerhed og overholdelse af menneskerettighederne. Det er ikke let, og situationen er langt fra optimal, men det bør også siges, at Mexico udviser vilje og beslutsomhed med hensyn til at sikre overholdelsen af en effektiv politik for offentlig sikkerhed, som respekterer menneskerettighederne. Vi vil fortsat støtte Mexicos bestræbelser.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted efter forhandlingerne.

12.3. Sydkorea – dødsstraf erklæret legal

Formanden. – Det næste punkt på dagsordenen er fem⁽⁴⁾ beslutningsforslag om Sydkorea – dødsstraf erklæret legal.

Renate Weber, forslagsstiller. – (EN) Hr. formand! Efter 13 år uden henrettelser i Sydkorea er det meget sørgeligt, at den sydkoreanske forfatningsdomstol for få uger siden tillod dødsstraf. Ifølge afgørelsen er dødsstraf en legal straf, der af hensyn til offentligheden kan afskrække kriminalitet. Det er et hyppigt anvendt argument og blot en reaktion på følelsesladede situationer i et givent land på et bestemt tidspunkt.

Det betyder faktisk, at dødsstraf ses som en præventiv straf, der medfører, at en kriminel, som ved, at der er risiko for dødsstraf, vil tænke sig om en ekstra gang. Vi ved alle, at mange undersøgelser har afkræftet denne tanke.

Endnu vigtigere er det, at en henrettelse er endegyldig – der er ingen vej tilbage. Ifølge romerretten på Justinians tid var det bedre, hvis en skyldig person undgik straf, end at en uskyldig person blev frarøvet livet. Det var 1 500 år siden. Da den sydkoreanske forfatningsdomstol anerkendte, at dødsstraf kan medføre fejl og misbrug, kan de bekymringer, vi i dag fremsætter, måske styrke de demokratiske institutioner i Republikken Korea i den idé, at denne straf skal afskaffes for altid.

Idet Republikken Sydkorea i 1990 tiltrådte den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder i 1990 og har underskrevet de fleste af de vigtigste menneskerettighedstraktater, ville det være meget skadeligt for landets omdømme at bevæge sig bagud.

David Martin, forslagsstiller. – (EN) Hr. formand! EU generelt og Parlamentet i særdeleshed har en stolt tradition for at være imod dødsstraf. Derfor kan vi kun beklage Republikken Koreas forfatningsdomstols beslutning om, at dødsstraf ikke er en overtrædelse af landets forfatning.

Jeg mener dog, at vi skal se realistisk på problemet. Forfatningsdomstolens beslutning blev vedtaget med et smalt flertal på fem stemmer mod fire. Sidst man stemte, var det syv stemmer mod to. Forfatningsdomstolen opfordrede ikke til eller støttede brugen af dødsstraf, men efterspurgte en politisk beslutning fra det koreanske parlament vedrørende en fremtidig afskaffelse af dødsstraf i landet.

Vi skal også være opmærksomme på, at Sydkorea i princippet har afskaffet dødsstraf. Der er ikke blevet udført nogen henrettelser siden februar 1998, og i 2007 kategoriserede Amnesty International Sydkorea som et land, der stort set har afskaffet dødsstraf.

Vi blev dog igen mindet om, hvor alvorligt problemet er, da partilederen for Grand National Party i Korea for nylig udtalte, at denne reelle afskaffelse af dødsstraf skal fjernes, og at visse fanger hurtigt skal henrettes. Jeg håber, at denne uheldige og opportunistiske stemme vil blive overhørt i Korea, og at Sydkorea vil gå fra at være et land, der de facto er et land uden dødsstraf, til at være et land, som også juridisk er et land uden dødsstraf.

Martin Kastler, forslagsstiller. – (DE) Hr. formand, mine damer og herrer! Det er beklageligt, at en række lande rundt omkring i verden i vor tid stadig benytter sig af eller tillader denne umenneskelige afstraffelse af alvorlige kriminelle. Jeg mener ikke, at nogen har ret til at afgøre, om et andet menneske skal leve eller dø, hverken ved begyndelsen eller afslutningen på livet, og slet ikke som straf for en kriminel gerning. Den barbariske dødsstraf hører ikke til i den moderne verden.

Den uforglemmelige og store pave Johannes Paul II understregede, at soning, muligheden for forsoning, frem for alt skal være mulig. Med en uigenkaldelig gerning som dødsstraf er dette ikke muligt. Derfor opfordrer vi som parlamentariske grupper vores kolleger i Sydkorea til at tage dette spørgsmål op i deres parlament og sammen med os europæere som et symbol for menneskelighed at kæmpe for afskaffelsen af dødsstraf. Jeg vil gerne opfordre alle medlemmer til enstemmigt at vedtage dette fælles beslutningsforslag.

Marie-Christine Vergiat, forslagsstiller. – (FR) Hr. formand! Ved den fjerde verdenskongres mod dødsstraf, der blev afholdt sidst i februar i Genève, glædede bevægelsen for afskaffelse af dødsstraf sig over det stigende antal lande, der enten har afskaffet eller suspenderet dødsstraf. Sydkorea synes at have forpligtet sig selv i henhold hertil, idet der ikke er blevet eksekveret henrettelser siden december 1997.

(4) Se protokollen.

Forfatningsdomstolen i Republikken Koreas nylige beslutning kan kun bekymre os, og vi kan kun beklage den. Vi ønsker derfor, at Kommissionen og Rådet ser afskaffelsen af dødsstraf – en overtrædelse af retten til liv og en forbrydelse udøvet af stater – som et nøgleelement i EU's relationer til tredjelande.

Vi ønsker, at de skal opfordre den koreanske regering og republikkens præsident, der selv blev dømt til døden i 1981, til at forpligte sig til at afskaffe dødsstraf, til at træffe beslutning om et moratorium i henhold til FN's resolution, til at give udtryk for deres bekymring for situationen for de 59 personer, inklusive visse politiske fanger, der er blevet dømt til døden i landet, samt til at opfordre til, at deres dødsstraffe ændres.

Barbara Lochbihler, forslagsstiller. – (DE) Hr. formand! Politikken om afskaffelse af dødsstraf er en meget succesrig del af den europæiske udenrigspolitik. Dette ses i tiltrædelsesforhandlinger, i bilaterale forhandlinger og i FN, hvor flere og flere af verdens lande beslutter at indføre et moratorium eller helt at afskaffe dødsstraf. Indtil for nylig var Republikken Sydkorea et af de lande, der i praksis ikke længere anvendte denne nedværdigende og uværdig straf.

Dagens beslutning er udtryk for vores bekymring om, at forfatningsdomstolens i Sydkoreas kendelse om, at henrettelser er juridisk compatible med forfatningen, er tegn på, at vi nu har at gøre med en situation, hvor der er mulighed for fornyet brug af dødsstraf. Vi opfordrer derfor den sydkoreanske regering til at gøre alt, hvad der står i dens magt for, som et indledende skridt, at vedtage et juridisk bindende moratorium, der forbyder henrettelser – der sidder jo trods alt mere end 55 personer på dødsgangen – hvorefter den som trin to bør vedtage en lov om afskaffelse af dødsstraf.

Det er meget positivt at se, at der også i det sydkoreanske samfund er opstået en bevægelse, der kæmper for en lov om afskaffelse af dødsstraf. Vi bør her i Parlamentet støtte denne bevægelse.

Jarosław Leszek Wałęsa, for PPE-Gruppen. – (PL) Hr. formand! I en tid hvor flere og flere lande opgiver brugen af dødsstraf, bør den sydkoreanske forfatningsdomstols beslutning som minimum modtages med overraskelse.

Dødsstraf er en klar overtrædelse af menneskerettighederne, for når alt kommer til alt er loven til for at beskytte menneskelivet, og et retssystem, der tillader dødsstraf, er med til at undergrave sit eget fundament og er skyldigt i en besynderlig form for hykleri. Der findes mange argumenter mod denne måde at udøve ret på. Efter min mening er det vigtigste argument, at den er uigenkaldelig. Uanset hvad der ellers kan siges om dødsstraf, er det under alle omstændigheder en endegyldig straf. Den frarøver mennesker en af deres allermost dyrebare besiddelser. Desuden hviler der et moralsk ansvar på dem, der eksekverer dommen, fordi der altid er risiko for, at man henretter en uskyldig.

Derudover er forfatningsdomstolens beslutning skuffende, fordi vi ved, at der ikke er blevet gennemført nogen henrettelser i Korea i årevis. Jeg håber ikke, at denne beslutning vil påvirke antallet af domme. Endvidere opfordrer jeg til, at dødsdommen helt afskaffes i Sydkorea.

Lidia Joanna Geringer de Odenberg, for S&D-Gruppen. – (PL) Sydkorea er en af EU's vigtigste handelspartnere. Det er også et land, som EU har gennemført forhandlinger om en frihandelsaftale med, der giver de to parter meget bred adgang til hinandens markeder. Når vi nu har så tætte økonomiske relationer, overrasker det mig, at EU og Korea ligger så langt fra hinanden med hensyn til overholdelse af menneskerettigheder.

Alle EU's medlemsstater har underskrevet protokol 13 i Europarådets konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, der forbyder brugen af dødsstraf. Desuden har EU internationalt erklæret, at EU arbejder for universel afskaffelse af dødsstraf. I overensstemmelse med denne erklæring bør EU udtrykke sin klare støtte til den koreanske bevægelse, der arbejder for afskaffelse af dødsstraf. Lad os håbe, at der først og fremmest vil blive indført et moratorium for eksekvering af henrettelser, og at den koreanske regering involverer sig aktivt i FN's bestræbelser på at afskaffe dødsstraf.

I henhold til de nye beføjelser inden for handelspolitikken er vi som Europa-Parlamentet berettiget og forpligtet til at kræve afskaffelse af dødsstraf i alle EU's partnerlande.

Zbigniew Ziobro, for ECR-Gruppen. – (PL) Hr. formand! Hvis vore dages syn på dødsstraf havde været gældende under Nürnbergprocessen, ville ingen af de anklagede nazistiske forbrydere, der havde millioner af uskyldiges liv på samvittigheden, være blevet dømt til døden. Jeg har aldrig hørt nogen i Europa kritisere Nürnbergprocessen for dens uretfærdige domme.

Europa bevæger sig længere og længere væk fra essensen i en retfærdig straf som en reaktion, der er i overensstemmelse med forbrydelsen og den medfølgende skyld. Når vi taler om mord og drab på mange mennesker, f.eks. i forbindelse med terrorisme, eller når vi taler om folkemord og millioner af menneskers død, og det er, når alt kommer til alt, hvad der har fundet sted i Europa, så melder spørgsmålet om en passende straf sig. Det er sandt, at det i akademiske kredse i Europa og andre steder diskuteres, hvor effektiv denne form for straf er som en forebyggende foranstaltning og som beskyttelse af de uskyldige. Det er dog sandsynligvis ikke det vigtigste argument i denne forbindelse.

Europa har i dag afskaffet dødsstraffen. Det er et demokratisk valg, og vi ønsker, at dette valg bliver respekteret. Men vi skal også respektere andres valg, og derfor går jeg ind for diskussion af dette emne, og det gælder også diskussion med folk i Sydkorea. Det er en demokratisk stat og et demokratisk land.

Marek Henryk Migalski (ECR). – (PL) Hr. formand! Af to årsager mener jeg ikke, at vi skal kommentere dette emne, eller at vi skal blande os. Først og fremmest fordi Sydkorea er et demokratisk land, og forfatningsdomstolens beslutning er en beslutning truffet af et retmæssigt organ i landet. Af samme årsag er der ingen fare for, at dødsstraffen vil blive anvendt i politiske eller trivielle sager – den vil blive brugt over for kriminelle og mordere. For det andet har dødsstraf en afskrækkende virkning. Det er naturligvis ikke muligt at bevise dette empirisk, men hvis vi tror på syllogismen i, at en strengere straf er mere afskrækkende, vil det betyde, at jo strengere en straf er, jo mere afskrækkende er den, og derfor er dødsstraffen den mest afskrækkende straf, der findes. Set i det lys er brugen af dødsstraf faktisk med til at redde uskyldige liv. Derfor bør EU og Europa-Parlamentet ikke blande sig i de sydkoreanske myndigheders arbejde i denne sag.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Hr. formand! Den sydkoreanske forfatningsdomstols beslutning om, at dødsstraf ikke er et brud på forfatningen, må modtages med sorg. Denne beslutning er et tilbageskridt i forhold til udviklingen i Sydkorea, hvor dødsstraf ikke er blevet anvendt i et årti. Den sidste henrettelse blev eksekveret for 13 år siden. I øjeblikket sidder der 57 dødsdømte og venter på dødsgangen. Vi bør se kritisk på den sydkoreanske domstols beslutning. Sydkorea bør som førende økonomisk magt i regionen være et godt eksempel i forhold til alles ret til liv. Dødsstraf er ikke kompatibel med et moderne retssystem, og modsat den aktuelle holdning fører den slet ikke til lavere kriminalitet.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Hr. formand! Dødsstraf vil fortsat eksistere, så længe der findes uhyrer og mordere, der lever med den viden, at de kan torturere, mishandle og myrde mennesker og forblive skjult i samfundet, fordi et svagt og magtesløst samfund ikke er i stand til at håndtere deres brutale adfærd.

Hvert af disse uhyrers ofre havde den samme ret til livet som alle os andre, lige indtil det øjeblik hvor de mødte et sådant uhyre, en kriminel, der for at tilfredsstille sine egne perverse lyster beseglede en persons skæbne uden nåde eller forsvar. Den koreanske forfatningsdomstol har udtrykt den holdning, at dødsstraf ikke er i uoverensstemmelse med den koreanske forfatning. På denne måde er den retlige status blevet evalueret i praksis. At Europas politisk elite i vores navn er gået bort fra denne mulighed betyder ikke, at vi er blevet bedre mennesker, eller at vores samfund er mere human. Nej. De forfærdelige og brutale uhyrers myrderier af anstændige mennesker er præcis som i Korea ikke stoppet. Den eneste forskel er, at de europæiske uhyrer ikke behøver bekymre sig om dødsstraf.

Jeg respekterer vores model, der er baseret på den europæiske menneskerettighedskonvention, men jeg mener, at vi, før vi påtvinger resten af verden den, må være helt sikre på, at der virkelig findes en bedre løsning for anstændige mennesker, og at...

(Formanden afbrød taleren)

Joanna Katarzyna Skrzydlewska (PPE). – (PL) Hr. formand! Jeg vil gerne sige, at den sydkoreanske forfatningsdomstols beslutning er skuffende og foruroligende. På trods af at den sidste henrettelse i Sydkorea fandt sted i 1997, besluttede domstolen den 25. februar, at dødsstraf er en strafform, der ikke er et brud på den forfatningsmæssige ret til liv. Dette er den anden dom fra denne domstol med dette indhold. Den første dom blev afsagt i 1996, hvor domstolen slog fast, at den offentlige opinion ikke var for en afskaffelse af dødsstraffen. Man kan derfor konkludere, at den offentlige opinion i Sydkorea ikke har ændret sig, og det er ærgerligt, for en førende økonomisk magt bør være et godt eksempel for andre lande med hensyn til overholdelse af retten til liv, der er en fundamental menneskerettighed.

(Bifald)

Janez Potočnik, medlem af Kommissionen. – (EN) Hr. formand! Kampen mod dødsstraf er central for EU's menneskerettighedspolitik. EU ser dødsstraf som en grusom og inhuman straf, der ikke afskrækker kriminel adfærd, mens afskaffelsen af dødsstraf vil være med til at forstærke den menneskelige værdighed.

Vi har i den senere tid kunnet byde en række positive udviklinger i kampen mod dødsstraf velkommen. I januar i år annoncerede Mongoliet et moratorium for dødsstraf. I 2009 afskaffede Burundi, Togo og den amerikanske stat New Mexico alle dødsstraffen. I 2007 vedtog FN's Generalforsamling for første gang en resolution, der opfordrer landene til at vedtage et moratorium for henrettelser men henblik på at afskaffe dødsstraffen. Endnu en resolution bekræftede i 2008 denne opfordring.

Set i det lys er EU naturligvis skuffet over den sydkoreanske forfatningsdomstols beslutning – vedtaget med fem stemmer mod fire – den 25. februar, om at dødsstraf ikke strider mod forfatningen. Vi noterer os dog, at sagen omhandler fortolkningen af den koreanske forfatning. Der er ikke tale om en politisk beslutning om bevarelse af dødsstraffen. Vi er også særligt opmærksomme på de synspunkter, som tre af de fem dommere, der mente, at dødsstraf er i overensstemmelse med forfatningen, gav udtryk for. Dommer Lee Kang-Kook og dommer Min Hyung-Ki gjorde det klart, at der er behov for at begrænse brugen af dødsstraf og reducere antallet af forbrydelser, der kan straffes med dødsstraf, mens dommer Song Doo-hwan argumenterede for, at enhver beslutning om dødsstraf skal være genstand for offentlig debat og handling fra den lovgivende magt.

Selv om domstolene fortsat gør brug af dødsstraffen, har Republikken Korea siden 1997 opretholdt et moratorium for henrettelser siden 1997. Der er i øjeblikket ikke tegn på, at forfatningsdomstolens beslutning vil påvirke dette moratorium. Vi hilser Koreas fastholdelse af dette moratorium for eksekvering af henrettelser velkommen.

På samme tid, som bemærket i FN's Generalforsamlings resolution, skal et moratorium ikke i sig selv ses som et mål, men kun som et skridt på vejen mod fuldstændig afskaffelse. I overensstemmelse hermed opfordrer EU Koreas nationalforsamling til så hurtigt som muligt at afskaffe dødsstraffen. Republikken Korea har længe været førende inden for menneskerettigheder i Asien. Afskaffelse af dødsstraffen vil derfor kun være med til at understrege Republikken Koreas beslutning om at beskytte og fremme menneskerettigheder.

Formanden. – Forhandlingen er afsluttet.

Afstemningen finder sted efter forhandlingerne.

Skriftlige erklæringer (artikel 149)

Gerard Batten (EFD), skriftlig. – (EN) Tillykke til Sydkoreas forfatningsdomstol med bevarelsen af dødsstraffen. De vil bevare dødsstraffen som straf til de værste forbrydere. F.eks. til Kang Ho-soon, der angiveligt har tilstået mordet på syv kvinder. Justitsministeriet har for nylig offentliggjort tal, der viser, at mere end 60 % går ind for dødsstraf. Hvis et lignende spørgsmål blev stillet i Det Forenede Kongerige, ville resultatet som minimum være det samme. I britiske fængsler sidder der livstidsdømte seriemordere, voldtægtsforbrydere, pædofile børnemordere, nekrofile og kannibaler. Det seneste eksempel i sidste uge er Peter Chapman, der lokkede sit 17-årige offer Ashleigh Hall i døden og blev idømt 35 års fængsel. Det er en utilstrækkelig straf. Han og hans slags bør henrettes. Det ville spare millioner af pund hvert eneste år, penge der i øjeblikket spildes på at holde sådanne kriminelle i fængsel på livstid. Disse penge ville være bedre brugt på de gamle og de syge. Så godt gået, Sydkorea; Se bare at få henrettet jeres værste kriminelle.

Monica Luisa Macovei (PPE), skriftlig. – (EN) "Alle mennesker har retten til livet. Hvis ikke, opnår morderen uden at vide det en endelig og pervers moralsk sejr, ved at gøre staten til morder og på den måde reducere den sociale afsky over bevidste drab på mennesker" (Amnesty International, 1998). Moral, afskrækkelse og rimelighed er nøgleelementer i debatten om dødsstraf. Dem, der ønsker at få styr på kriminaliteten, søger at undertrykke kriminel adfærd, og dem, der ønsker menneskerettigheder og retfærdig rettergang, lægger vægt på individets rettigheder. Førstnævnte ser dødsstraf som moralsk korrekt, fordi den anklagede har taget et liv (hævn), og som afskrækkende, fordi dem, der måske ellers ville slå ihjel, undlader at gøre dette på grund af frygt for deres eget liv. I denne sammenhæng er retfærdighed ikke vigtig eller ikke påvist. Den sidstnævnte model hævder, at dødsstraf er umoralsk, fordi staten ikke bør tage et menneskeliv, og at den ikke er afskrækkende – som statistisk påvist – og at den ikke er retfærdig, fordi personer på dødsgangen af og til er uskyldige, og fordi deres rettergang kan være behæftet med fejl. Jeg tror på modellen med menneskerettigheder som afspejlet af det internationale samfund i hård og blød lovgivning og af det stigende antal lande, der afskaffer dødsstraffen. Jeg opfordrer Republikken Korea til at udvise en klar politisk vilje til at afskaffe dødsstraffen og til indtil da straks at vedtage et moratorium for eksekveringen af denne.

Cristian Dan Preda (PPE), *skriftlig*. – (RO) EU's retningslinjer for dødsstraf stammer fra 1998. Det var det samme år, hvor det uofficielle moratorium for dødsstraf startede i Sydkorea. Siden da har det sydkoreanske parlament diskuteret tre forslag om afskaffelse af dødsstraffen. I sidste måned slog landets forfatningsdomstol med et snævert flertal fast, at dødsstraffen er i overensstemmelse med forfatningen.

Jeg beklager denne beslutning, og jeg håber, at det koreanske parlament vil vedtage en beslutning om afskaffelse af dødsstraffen.

Det vil sende et kraftigt signal til hele Asien, hvis Sydkorea slutter sig til de lande, der har afskaffet dødsstraf.

13. Afstemning

Formanden. – Næste punkt på dagsordenen er afstemningen.

(Resultater og andre oplysninger vedrørende afstemningen: se protokollen)

13.1. Sagen Gilad Shalit (B7-0171/2010)

13.2. Den eskalerende vold i Mexico (B7-0188/2010)

13.3. Sydkorea – dødsstraf erklæret legal (B7-0191/2010)

14. Stemmerettelser og -intentioner: se protokollen

15. Meddelelse af Rådets holdning ved førstebehandling: se protokollen

16. Afgørelser vedrørende forskellige dokumenter: se protokollen

17. Modtagne dokumenter: se protokollen

18. Skriftlige erklæringer (forretningsordenens artikel 123): se protokollen

19. Fremsendelse af tekster vedtaget under dette møde: se protokollen

20. Tidspunkt for næste møde: se protokollen

21. Afbrydelse af sessionen

Formanden. – Jeg erklærer Europa-Parlamentets session for afbrudt.

(Mødet hævet kl. 16.30)

BILAG (Skriftlige svar)

SPØRGSMÅL TIL RÅDET (Rådets formandskab er ansvarligt for disse svar)

Spørgsmål nr. 9 af Radvilė Morkūnaitė-Mikulėnienė (H-0060/10/ændr. 1)

Om: Planlagte atomkraftværker i Rusland og Belarus

To atomkraftværker er under planlægning i Belarus og i Kaliningrad-området i Den Russiske Føderation. Begge atomkraftværker skal placeres under 100 km fra to medlemsstater, nemlig Litauen og Polen. Herudover er både Litauen og Polen ved at planlægge deres egne atomkraftværker.

Hvad mener Rådet om den nukleare koncentration ved EU's østlige grænse? Hvad angår det spanske formandskabs planer om at fremme skabelsen af en strategisk forbindelse med Rusland, hvilke konkrete initiativer agter Rådet at tage for at etablere et samarbejde med Rusland og Belarus med hensyn til miljøindvirkninger af planlagte atomkraftværker på disse staters område?

Svar

(EN) Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i marts 2010 i Strasbourg.

Rådet har til stadighed understreget betydningen af høje standarder for nuklear sikkerhed og et højt miljøbeskyttelsesniveau. Rådet understreger regelmæssigt sin støtte til et højt niveau for nuklear sikkerhed og miljøbeskyttelse i hele EU og i tredjelande.

Det nationale ansvar for den nukleare sikkerhed bekræftes i internationale IAEA-konventioner som f.eks. konventionen om nuklear sikkerhed (CNS), som Belarus, Rusland samt Euratom og de fleste EU-medlemsstater har tiltrådt. I forbindelse med rapportbehandlingsmøderne om CNS er det imidlertid muligt at udøve gruppepres mod andre parter, for så vidt angår sikkerheden ved deres anlæg og deres gennemførelse af de relevante bestemmelser i konventionen.

Rådet vil navnlig gerne påpege, at der i henhold til CNS skal føres samråd med kontraherende parter, som kan blive berørt af planlagte nukleare anlæg i deres umiddelbare nærhed.

Desuden skal aftalen mellem Euratom og Rusland om anvendelse af atomenergi til fredelige formål, der forhandles i øjeblikket, indeholde bestemmelser om kontrollerbare krav til nuklear sikkerhed og beskyttelse af arbejdstagernes sundhed og sikkerhed.

Rådet minder endvidere om, at dette spørgsmål jævnligt drøftes inden for rammerne af energidialogen mellem EU og Rusland og på møderne i Det Permanente Partnerskabsråd om energi. Jeg vil i denne forbindelse gerne understrege følgende punkt i den seneste (10.) statusrapport om dialogen:

"Parterne [Rusland, EU] understreger, at diversificering af både energiressourcer og transportinfrastruktur er en absolut nødvendighed i dag. I lyset heraf støtter de udviklingen af handelen med el mellem EU og Rusland under hensyntagen til nødvendigheden af at sikre den højest mulige standard inden for nuklear sikkerhed."

Med hensyn til konsekvensanalyse i en international sammenhæng bemærker Rådet, at Belarus er part i Espookonventionen om vurdering af virkningerne på miljøet på tværs af landegrænserne, der omfatter bindende forpligtelser vedrørende vurdering og minimering af miljøindvirkningen og den potentielle fare for miljøet. Rådet understreger, at de projektansvarlige har hovedansvaret for miljøvurderingen.

Den Russiske Føderation er ikke "fuld part" i Espookonventionen. EU har ikke desto mindre meget længe opfordret Rusland til at anvende Espookonventionen frivilligt, herunder i forbindelse med eksisterende atomkraftværker.

*

* *

Spørgsmål nr. 10 af Czesław Adam Siekierski (H-0062/10)**Om: Europa-Parlamentets sammensætning efter Lissabontraktatens ikrafttræden**

Ifølge Lissabontraktaten, der trådte i kraft den 1. december 2009, skal Europa-Parlamentet bestå af 750 medlemmer samt en formand. Dette er en forøgelse af antallet af medlemmer på 18 i forhold til Nicetraktaten, der var gældende frem til 1. december 2009.

I november 2009 vedtog Europa-Parlamentet en betænkning om de nye medlemmers status, hvori det fastslås, at de nye, yderligere medlemmer kan tiltræde deres mandater efter Lissabontraktatens ikrafttræden og efter, at alle medlemsstaterne har ratificeret en tillægsprotokol om forhøjelse af antallet af medlemmer. Denne tillægsprotokol er imidlertid endnu ikke undertegnet af EU-landenes statsoverhoveder, og det er ikke til at sige, hvornår dette sker. De nye medlemmer vil ikke kunne tiltræde deres mandater, før der er indkaldt til en regeringskonference herom.

Hvilke foranstaltninger planlægger Rådet på baggrund af den beskrevne situation for at fremskynde vedtagelse af en ordning, der gør det muligt for de nye medlemmer at tiltræde deres mandater i overensstemmelse med Lissabontraktaten? Kan der påregnes en løsning under det spanske formandskab?

Svar

(EN) Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i marts 2010 i Strasbourg.

Som spørgeren med rette har påpeget, må antallet af medlemmer af Europa-Parlamentet ikke overstige 750 plus formanden i henhold til artikel 14 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU), der blev indført ved Lissabontraktaten. Da valget til Europa-Parlamentet i juni 2009 fandt sted på grundlag af den tidligere traktat (dvs. 736 valgte medlemmer af Europa-Parlamentet), blev Det Europæiske Råd den 18.19. juni 2009 enige om at føje 18 ekstra pladser til de 736 pladser, der blev besat ved valget i juni, såfremt Lissabontraktaten trådte i kraft⁽⁵⁾. Forud for gennemførelsen af denne aftale indgik Det Europæiske Råd skal de 27 medlemsstater vedtage og ratificere en protokol om ændring af artikel 2 i protokol nr. 36 om overgangsbestemmelser, der er knyttet som bilag til Lissabontraktaten, efter proceduren i artikel 48, stk. 3, i TEU. Den 4. december 2009 forelagde den spanske regering et forslag til revision af traktaterne med henblik herpå.

Den 10.-11. december 2009⁽⁶⁾ besluttede Det Europæiske Råd at høre Europa-Parlamentet og Kommissionen med henblik på at behandle dette forslag. I henhold til artikel 48, stk. 3, andet afsnit, i TEU, understregede Det Europæiske Råd, at det ikke agtede at indkalde et konvent (sammensat af repræsentanter for de nationale parlamenter, medlemsstaternes stats- og regeringschefer, Europa-Parlamentet og Kommissionen) forud for konferencen mellem repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer, da Det Europæiske Råd ikke mente, at de foreslåede ændrings omfang berettigede hertil. Repræsentanterne for Det Europæiske Råd anmodede derfor om Europa-Parlamentets godkendelse i henhold til artikel 48, stk. 3, i TEU.

Den forventede tidsplan for indledningen af konferencen mellem repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer afhænger af modtagelsen af Europa-Parlamentets holdning til disse to spørgsmål.

*
* *

Spørgsmål nr. 11 af Zigmantas Balčytis (H-0065/10)**Om: Institutionel overvågning af de projekter, der indgår i strategien for Østersøregionen**

Strategien for Østersøregionen er en proces af strategisk og historisk betydning for de baltiske lande og deres nærliggende region. Dens vellykkede udvikling vil styrke det samlede EU's enhed, fordi millioner af mennesker, der bor i geografisk nærliggende regioner, men som af historiske og traditionelle årsager kun har samarbejdet i et begrænset omfang, koncentrerer deres kræfter om at gennemføre fælles projekter. Jeg er som repræsentant for denne region bekymret over det atten måneders program for Rådets aktiviteter, som EU's formandstrio

(5) 11225/2/09 REV 2.

(6) EUCO 6/09.

har udarbejdet, og som lægger vægt på EU's strategi for Donauområdet, men ikke nævner strategien for Østersøregionen.

Mener Rådet ikke, at det, eftersom den indledende fase af gennemførelsen af strategien for Østersøregionen knap er begyndt, er for tidligt at betragte projektet som fuldført og give det mindre opmærksomhed på institutionelt plan? Mener Rådet, at strategien for Østersøregionen bør indgå i det atten måneders program, som EU's formandstrio har udarbejdet, og at der bør indføres en levedygtig opfølgningsmekanisme, der sikrer, at de planlagte projekter gennemføres inden for de fastsatte frister?

Svar

(EN) Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i marts 2010 i Strasbourg.

Den 14. december 2007 opfordrede Rådet Kommissionen til at udarbejde en EU-strategi for Østersøområdet, som Kommissionen forelagde for Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget i juni 2009.

Formålet med strategien for Østersøområdet er at koordinere medlemsstaternes, regionernes, EU's, baltiske organisationers, finansielle institutioners og ikkestatslige organisationers foranstaltninger til fremme af en mere afbalanceret udvikling i Østersøområdet og er ledsaget af en handlingsplan, der bygger på fire søjler, nemlig havmiljø, velstand, transport og energi og sikkerhed.

I oktober 2009 understregede Det Europæiske Råd, at Østersøstrategien var et vigtigt bidrag til regionens økonomiske succes og den sociale og territoriale samhørighed samt EU's konkurrenceevne, og opfordrede alle relevante aktører til hurtigt at skride til handling og sikre fuld gennemførelse af strategien for Østersøområdet.

Strategien bygger på eksisterende EU-instrumenter, midler, politikker og programmer.

Som anført i Rådets konklusioner af 26. oktober 2009 er Rådets rolle i denne forstand at udvikle politikker. Kommissionen aflægger regelmæssigt rapport og indsender forslag til henstillinger til Det Europæiske Råd og er ansvarlig for den faktiske koordinering, overvågning, rapportering og fremme af gennemførelsen og opfølgning.

Rådet opfordrede desuden Kommissionen til at forelægge en statusrapport senest i juni 2011 og således efter udløbet af Rådets atten måneders program.

Indtil da kan Rådet kun inddrages, når og hvis Kommissionen beslutter at ændre strategien, idet Kommissionen i så fald skal anmode Rådet om at godkende den foreslåede ændring.

*
* *

Spørgsmål nr. 12 af Ilda Figueiredo (H-0066/10)

Om: Fællesskabsmidler

Det er i betragtning af den alvorlige situation i visse medlemsstater nødvendigt, at der omgående træffes forskellige foranstaltninger, navnlig af budgetmæssig og monetær karakter, for effektivt at bekæmpe arbejdsløsheden, for at prioritere foranstaltninger, der skal løse arbejdsløshedsproblemet, for at fremme produktionen og skabelsen af arbejdspladser med rettigheder og for at sikre den økonomiske og sociale samhørighed.

Er Rådet under hensyntagen til solidariteten mellem medlemsstaterne indstillet på at fremme en overførsel af de fællesskabsmidler, som landene med alvorlige sociale og finansielle problemer har ret til, således at de kan anvende midlerne uden at yde nogen som helst form for national medfinansiering? Er Rådet indstillet på sammen med ECB at undersøge finansielle støtteforanstaltninger, navnlig muligheden for at bevilge lån på gunstige vilkår?

Svar

(EN) Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i marts 2010 i Strasbourg.

EU og dets medlemsstater har siden december 2008 gennemført en lang række ekstraordinære foranstaltninger til imødegåelse af krisen, herunder den europæiske økonomiske genopretningsplan, der bygger på solidaritet og social retfærdighed. Som led i denne plan blev forordningen om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (EGF) revideret i 2009 for at udvide dens interventionsområde til at omfatte afskedigelser, som er en følge af den globale finansielle og økonomiske krise.

Der indføres desuden en ny mikrofinansieringsfacilitet i perioden 2010-2013. Formålet med denne facilitet er at øge adgangen til lån og dermed at nedbringe arbejdsløsheden og fattigdommen som følge af krisen. Rådet mener, at den aftale om en ny mikrofinansieringsfacilitet, der blev indgået med Europa-Parlamentet under førstebehandlingen, er et positivt bidrag i denne henseende.

På strukturfondsområdet er der behov for yderligere foranstaltninger for at afbøde virkningerne af den økonomiske krise i de medlemsstater, der er hårdest ramt. Rådet agter derfor at vedtage foranstaltninger til forenkling af udbetalingen af forskud til modtagere af statsstøtte. Rådet agter desuden at indføre en yderligere forfinansieringstranche i 2010 for at sikre et jævnt cash flow og lette betalingerne til modtagerne i forbindelse med programmets gennemførelse.

Med hensyn til finansiell bistand bør medlemsstaterne udvise ansvar og solidaritet.

Selv om Den Økonomiske og Monetære Union i sig selv er en stabilitetsfaktor, der beskytter mod uro på markedet, har medlemmerne af euroområdet et fælles ansvar for at sikre euroområdets stabilitet, og deres økonomiske politikker er et anliggende af fælles interesse.

I tilfælde af at en medlemsstat uden for euroområdet har vanskeligheder eller alvorligt trues af vanskeligheder med hensyn til sin betalingsbalance, kan Rådet yde finansiell bistand.

*
* *

Spørgsmål nr. 13 af Gay Mitchell (H-0070/10)**Om: Fremme af det økonomiske opsving**

De fleste af Den Europæiske Unions medlemsstater og eurozonen som helhed er kommet ud af recessionen og oplever en spirende vækst. I lyset af denne stimulering af håbet i forskellige dele af Europa og i verden som helhed bedes Rådet redegøre for, hvilke specifikke forholdsregler det træffer for at fremme det økonomiske opsving og sikre, at opsvinget øges og tager til i styrke?

Svar

(EN) Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i marts 2010 i Strasbourg.

Efter de første positive tegn på krisens tilbagetog sidste efterår blev den økonomiske vækst igen positiv i EU i tredje kvartal sidste år.

For at overvinde den økonomiske krise har medlemsstaterne og EU i mellemtiden foretaget en række meget omfattende finanspolitiske indgreb til støtte for den finansielle sektor og realøkonomien, navnlig inden for rammerne af den europæiske økonomiske genopretningsplan, der blev vedtaget i december 2008 for at imødegå den globale finansielle krise og økonomiske afmatning.

20 medlemsstater har ikke desto mindre i øjeblikket uforholdsmæssigt store underskud, som bør bringes under referenceværdien inden for de næste par år. Manglen på sunde finanspolitikker og en svag finansiell sektor kan i alvorlig grad true opsvinget og underminere troværdigheden af EU's makroøkonomiske politikker.

Men selv om det på den ene side er nødvendigt at udfase ekstraordinære finansielle foranstaltninger, som er uholdbare for medlemsstaterne, skal der i tidsplanen for udfasningen på den anden side tages hensyn til det økonomiske opsvings bæredygtighed.

I lyset heraf skal der i EU's politikker være fokus på langsigtede reformer i en ambitiøs og moderniseret ny strategi for at forbedre konkurrenceevnen yderligere og øge EU's potentiale for bæredygtig vækst.

På grundlag af Kommissionens meddelelse om Europa 2020-strategien af 3. marts 2010 har Kommissionen foreslået, at Det Europæiske Råd på sit møde i foråret når til enighed om fokus for denne strategi, fastsætter kvantitative mål og afslutter styringsstrukturen, og at Det Europæiske Råd godkender de integrerede retningslinjer til gennemførelse af strategien og de landespecifikke mål i juni.

*
* *

Spørgsmål nr. 14 af Vilija Blinkevičiūtė (H-0073/10)

Om: Kønspolitiske spørgsmål

I EF-traktaten fastslås ligestilling mellem kønnene som et grundlæggende princip i Den Europæiske Union og et af Fællesskabernes mål og opgaver. Ligestillingsaspektet optræder på alle politikområder. Ligestillingsspørgsmål er vigtige for en bæredygtig vækst og konkurrenceevne, for at tackle den demografiske udfordring og for den økonomiske og sociale samhørighed i EU.

Det er en udfordring at bevare ligestillingsspørgsmål højt på dagsordenen i disse tider med økonomisk tilbagegang, og én måde at imødegå udfordringen på er at sørge for, at ligestillingsspørgsmål fortsat er synlige. Rådets konklusioner, vedtaget den 30. november 2009, opfordrede formandskabet og Kommissionen til at medtage et afsnit om køn i de centrale budskaber, der skal vedtages af EPSCO-Rådet og forelægges på Det Europæiske Råds forårsmøde i 2010.

Vil kønspolitiske spørgsmål blive drøftet af EPSCO-Rådet og forelagt på Det Europæiske Råds forårsmøde?

Svar

(EN) Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i marts 2010 i Strasbourg.

Som spørgeren har bemærket optræder ligestillingsaspektet på alle politikområder og er af grundlæggende betydning i EU. Ligestilling mellem kvinder og mænd er stærkt forankret i EU-traktaternes bestemmelser. Det fastslås i artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union, at Unionen skal fremme ligestilling mellem kvinder og mænd, og det præciseres i artikel 8 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, at dette mål skal tilstræbes i alle Unionens aktiviteter. På mødet den 23.-24. marts 2006 anerkendte Det Europæiske Råd i forbindelse med vedtagelsen af den europæiske ligestillingspagt⁽⁷⁾ også udtrykkeligt, at ligestillingspolitikker er afgørende for økonomisk vækst, velstand og konkurrenceevne.

Den 30. november 2009 vedtog Rådet konklusioner om netop dette emne⁽⁸⁾, hvori det opfordrede formandskabet til at forelægge en række nøglebudskaber om kønsspørgsmål for Det Europæiske Råd.

I disse konklusioner bekræftede Rådet udtrykkeligt en række af de punkter, som spørgeren også har fremhævet. Rådet er navnlig af den opfattelse, at "ligestilling mellem mænd og kvinder er afgørende for at nå EU's mål om økonomisk og social samhørighed og et højt beskæftigelsesniveau og for at sikre bæredygtig vækst og konkurrenceevne og tackle den demografiske udfordring"⁽⁹⁾.

Kønsspørgsmålet behandles også i Europa 2020-strategien, som Kommissionen vedtog den 3. marts. Rådet drøftede dette generelle spørgsmål på sit møde den 8. marts, og formandskabet har lovet at underrette Det Europæiske Råd om resultatet af disse drøftelser. Denne procedure vil give medlemsstaterne og formandskabet en vigtig mulighed for at bekræfte de bekymringer og det positive perspektiv, som Rådet gav udtryk for i sine konklusioner i november.

Det er også værd at bemærke, at det nuværende spanske EU-formandskab er meget aktivt på ligestillingsområdet og allerede har afholdt forummet "European Women's Forum Beijing+15" den 4. og 5. februar efter topmødet "European Women in Power Summit" den 3. februar med deltagelse af repræsentanter

⁽⁷⁾ Se dok. 7775/1/06 REV 1, pkt. 40 og bilag II.

⁽⁸⁾ Dok. 15782/09.

⁽⁹⁾ Dok. 15488/09, pkt. 2, a).

fra EU's regeringer, Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, kandidatlandene, Kommissionen, Europa-Parlamentet og de vigtigste europæiske kvindeorganisationer, der arbejder for ligestilling mellem kønnene.

Det spanske formandskab afholder et uformelt møde mellem ligestillingsministrene den 25.-26. marts, hvor der vil være fokus på "ligestilling som grundlag for vækst og beskæftigelse".

*
* *

Spørgsmål nr. 15 af Alan Kelly (H-0075/10)

Om: Urimelige handelsmetoder inden for fødevareforsyningskæden

Hvad mener Rådet om urimelige handelsmetoder inden for fødevareforsyningskæden? I KOM(2009)0591 har Kommissionen beskrevet, hvordan lavere fødevarepriser for producenterne vedkommende ikke er blevet videreført til forbrugerne på nogen meningsfuld måde, mens de selvsamme høje fødevarepriser har undergravet efterspørgslen efter europæiske fødevarer i en sådan grad, at de fleste landbrugere må sælge deres produkter til under produktionsomkostningerne.

Mange iagttagere, der arbejder i detailledet, har givet eksempler på, hvordan store virksomheder kræver penge af leverandørerne for at have deres produkter i sortimentet.

Mener Rådet, at denne situation fortjener at blive gjort til genstand for en storstilet undersøgelse på EU-plan ud fra konkurrencehensyn? Er Rådet klar over, at der er uligheder mellem detailledet og leverandører/producenter med hensyn til forhandlingsposition, og at der er risiko for, at denne situation udnyttes, eftersom antallet af producenter/leverandører af fødevarer er langt større end antallet af detailhandlere?

Hvordan agter Rådet at løse dette problem, og har Rådet til hensigt at udsende meddelelser om dette spørgsmål i nærmeste fremtid?

Svar

(EN) Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i marts 2010 i Strasbourg.

Som det spanske formandskab understregede under fremmødet i Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter den 27. januar, er en forbedring af fødevareforsyningskædens funktionsmåde af største betydning for sikringen af en effektiv og konkurrencedygtig landbrugs- og fødevareindustri, der er en af formandskabets prioriteter.

Rådet behandler navnlig i øjeblikket Kommissionens meddelelse "En bedre fungerende fødevareforsyningskæde i Europa" (KOM (2009)0591). I denne forbindelse drøftede Rådet i januar dette spørgsmål på grundlag af et spørgeskema udarbejdet af formandskabet og arbejder nu på et udkast til Rådets konklusioner om denne meddelelse.

Det foreliggende udkast til konklusioner er baseret på fem hovedidéer. Der tages forbehold for ændringer i den endelige tekst. Der henvises til de fleste af disse idéer i Deres spørgsmål:

Fødevareindustriens struktur skal forbedres og industrien skal styrkes for at gøre det nemmere at opnå den størrelse, der er nødvendig for at opnå en bedre forhandlingsposition over for store detailhandlere.

Gennemsigtigheden i hele fødevarekæden skal øges. Større gennemsigtighed gør det muligt at indhente informationer om prisniveauerne og prisudviklingen og at lægge øget pres på interessenterne for at få dem til at fremskynde pristransmissionen. Det er afgørende for at sikre en retfærdig fordeling af merværdi i hele fødevareforsyningskæden.

Uredelig handelspraksis skal bekæmpes. Kommissionen foreslår at vurdere denne praksis og foreslå eventuelle nødvendige fællesskabsforanstaltninger til at imødegå en sådan praksis.

Selvreguleringsinitiativer skal fremmes. Kommissionen foreslår at samarbejde med fødevarekædens interessenter om at udarbejde standardkontrakter. Det er også hensigten at vedtage regelsæt for god handelspraksis.

Konkurrencesituationen i fødevareforsyningskæden skal undersøges. Kommissionen foreslår at samarbejde med Det Europæiske Konkurrencenetværk om at fastlægge en fælles holdning til konkurrencespørgsmål af relevans for fødevareforsyningskædens funktionsmåde. Rådet ser i øjeblikket på sammenhængen mellem de eksisterende konkurrenceregler og reglerne for den fælles landbrugspolitik.

Formandskabet håber, at disse konklusioner vil blive vedtaget af Rådet på mødet i marts.

Sidst, men ikke mindst, behandler Rådet i øjeblikket sammen med Europa-Parlamentet Kommissionens forslag til omarbejdning af Europa-parlamentets og Rådets direktiv 2000/35/EF af 29. juni 2000 om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner.

*
* *

Spørgsmål nr. 16 af Georgios Papastamkos (H-0078/10)

Om: Europæisk økonomisk styring

Den yderst alvorlige finansielle krise i Grækenland og den finansielle ubalance i andre lande, der er medlemmer af euroområdet, har rejst spørgsmålet om, hvor statisk, dynamisk og holdbar selve ØMU-konstruktionen er, når det kommer til stykket. Der er ingen tvivl om, at saneringen af de offentlige finanser i et medlemsland af euroområdet påhviler landet selv. Ikke desto mindre har den finansielle krise vist, at der er tale om et misforhold mellem den fuldstændige monetære union og den endnu ikke fuldendte økonomiske union.

Agter Rådet at foreslå, at der udformes og oprettes en europæisk monetær fond, der skal udrustes med de midler og beføjelser til at intervenere, der er nødvendige for at rette op på de strukturelle mangler ved ØMU, hvilket vil afspejle en mere formel og koordineret europæisk økonomisk styring?

Svar

(EN) Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i marts 2010 i Strasbourg.

Selv om Den Økonomiske og Monetære Union i sig selv er en stabilitetsfaktor, der beskytter mod uro på markedet, har medlemmerne af euroområdet et fælles ansvar for at sikre euroområdets stabilitet, og deres økonomiske politikker er et anliggende af fælles interesse. De skal føre sunde nationale politikker i overensstemmelse med stabilitets- og vækstpagten og de overordnede økonomiske retningslinjer.

Den nylige økonomiske krise og den aktuelle udvikling på finansmarkederne har vist, at det er vigtigt at sikre en tæt samordning af økonomiske politikker. På deres uformelle møde den 11. februar erklærede EU's stats- og regeringschefer, at euroområdets medlemsstater om nødvendigt vil yde en beslutsom og koordineret indsats for at bevare den finansielle stabilitet i euroområdet som helhed. Indtil videre har ingen af euroområdets medlemsstater anmodet om støtte.

På rådsmødet den 16. februar fokuserede stats- og regeringscheferne på situationen med offentligt underskud og gæld i Grækenland og vedtog:

en udtalelse om Grækenlands seneste opdatering af sit stabilitetsprogram, som indeholder planerne for reduktion af landets offentlige underskud til under 3 % af bruttonationalproduktet (BNP) inden udgangen af 2012,

en afgørelse, der pålægger Grækenland at afhjælpe sit uforholdsmæssigt store underskud inden udgangen af 2012, og som fastsætter budgetkonsolideringsforanstaltninger i henhold til en specifik tidsplan, herunder frister for aflæggelse af rapport om de trufne foranstaltninger,

en henstilling til Grækenland om at bringe landets økonomiske politikker i overensstemmelse med EU's overordnede retningslinjer for de økonomiske politikker.

Med hensyn til den økonomiske samordning og overvågning i euroområdet mere generelt agter Kommissionen at forelægge et forslag for Rådet i løbet af foråret i henhold til traktatens artikel 136 på grundlag af Lissabontraktatens bestemmelser. Rådet vil behandle Kommissionens forslag straks efter modtagelsen. Rådet har endnu ikke fået forelagt et sådant forslag, og det har navnlig ikke fået forelagt eller drøftet noget forslag om en europæisk monetær fond.

*
* *

Spørgsmål nr. 17 af Mairead McGuinness (H-0083/10)

Om: Ordning med henblik på at styrke den politiske koordination og overvågningen af medlemmerne af euroområdet

Kan Rådet uddybe forslaget om, at landene i euroområdet muligvis skal have større indflydelse på, hvordan økonomierne i de andre lande, der er medlemmer af euroområdet, forvaltes? Det fremgik af en nylig meddelelse fra Kommissionen, at denne inden udgangen af maj ville forelægge et forslag om en ordning med henblik på at styrke koordinationen af den økonomiske politik og den gensidige overvågning i overensstemmelse med beføjelserne i medfør af Lissabontraktaten. Støtter Rådet denne tilgang til større økonomisk koordination, og mener Rådet, at denne nye tilgang vil styrke euroområdet?

Svar

(EN) Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i marts 2010 i Strasbourg.

Den nylige økonomiske krise og den nuværende udvikling på finansmarkederne har vist, at det er vigtigt at sikre en tæt samordning af økonomiske politikker, hvilket EU's stats- og regeringschefer og formanden for Rådet bekræftede på deres uformelle møde den 11. februar.

Medlemsstaterne har selv hovedansvaret for deres økonomiske politikker. EU overvåger og samordner disse politikker, navnlig inden for rammerne af stabilitets- og vækstpakten og de overordnede økonomiske retningslinjer. I stabilitets- og vækstpakten er der navnlig fokus på håndhævelse og fastholdelse af budgetdisciplin, mens formålet med de overordnede økonomiske retningslinjer er at sikre multilateral overvågning af den økonomiske udvikling i medlemsstaterne. Strukturpolitikker, navnlig politikker, der har til formål at øge konkurrenceevnen og skabe øget vækst og beskæftigelse, samordnes inden for rammerne af Lissabonstrategien, der vil blive relanceret i foråret som EU 2020-strategien.

Alle disse instrumenter er baseret på partnerskab og samordning mellem medlemsstaterne. Med Lissabontraktaten har euroområdet fået endnu en lovramme, der skal sikre Den Økonomiske og Monetære Unions rette virkemåde. Eurogruppen anerkendes formelt i artikel 137 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) og protokol (nr. 14) om Eurogruppen. I henhold til artikel 136 i TEUF er det muligt at vedtage yderligere foranstaltninger, der kun gælder for eurolandene, med henblik på at styrke samordningen og overvågningen af eurolandenes budgetdisciplin eller for at udarbejde økonomisk-politiske retningslinjer for disse medlemsstater. Sådanne foranstaltninger vedtages efter den relevante procedure blandt dem, der er nævnt i artikel 121 og 126 i TEUF, undtagen proceduren i artikel 126, stk. 14, i TEUF.

Kommissionen agter at forelægge et forslag for Rådet i foråret om styrket samordning og overvågning af den økonomiske politik på grundlag af disse bestemmelser i Lissabontraktaten. Rådet vil behandle Kommissionens forslag straks efter modtagelsen.

*
* *

Spørgsmål nr. 18 af Enrique Guerrero Salom (H-0086/10)

Om: Ulovlige kapitalbevægelser, skatteunddragelse og udviklingslandene

Vi har nu tilstrækkelige beviser på, at ulovlige kapitalbevægelser har skadelige virkninger på udviklingslandene. Selv om ulovlige kapitalbevægelser på tværs af grænserne hovedsagelig er skjulte og vanskelige at måle, kan man anslå dem til at ligge mellem \$ 1 trillion og \$ 3 trillioner om året. Verdensbanken nævner beløb mellem \$ 1 trillion og \$ 1,6 trillioner om året, hvoraf halvdelen, \$ 500 til \$ 800 milliarder om året, anslås at komme fra udviklingslande. De anslåede \$ 500 til \$ 800 milliarder om året i form af ulovlige penge, der sendes ud af udviklingslandene, er den mest skadelige økonomiske problem, der rammer de fattige. Det dræner reserverne i hård valuta, øger inflationen og mindsker inddrivelsen af skatter og har mange andre følger, der forringer udviklingslandenes muligheder.

Hvilke foranstaltninger og initiativer er EU i gang med eller agter at gå i gang med i de kommende måneder for at bekæmpe skatteunddragelse og kapitalflugt i og fra udviklingslandene? Hvordan kan vi styrke udviklingslandenes muligheder for finanspolitisk styring?

Svar

(EN) Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i marts 2010 i Strasbourg.

Skatteunddragelse, kapitalflugt og ulovlige kapitalbevægelser er uden tvivl en alvorlig trussel mod udviklingen, navnlig i udviklingslandene, og i Dohaerklæringen om udviklingsfinansiering fra 2008 blev det fastslået, at disse problemer alvorligt hindrer mobiliseringen af indenlandske udviklingsmidler.

I maj 2008 vedtog Rådet konklusioner⁽¹⁰⁾, hvori det understregede, at principperne for god regeringsførelse på skatteområdet, dvs. principperne om gennemsigtighed, udveksling af informationer og fair skattekonkurrence, er et væsentligt redskab til at bekæmpe grænseoverskridende skatteunddragelse og skatteundgåelse og til at styrke indsatsen mod hvidvaskning af penge, korruption og finansiering af terrorisme.

EU fremmer aktivt disse principper på en række områder:

I den europæiske naboskabspolitik henvises der i en række af handlingsplanerne for bestemte tredjelande generelt til samarbejde om skattespørgsmål og til principperne om gennemsigtighed, udveksling af informationer og til adfærdskodeksen for erhvervsbeskatning. Disse handlingsplaner er redskaber til økonomisk og politisk samarbejde mellem EU og partnerlande.

Inden for rammerne af EU's udviklingssamarbejdspolitik ydes der yderligere støtte til udviklingslande, der er villige til at gennemføre principperne om god forvaltningspraksis, herunder på skatteområdet, via faciliteten for god forvaltningsskik inden for rammerne af det europæiske naboskabs- og partnerskabsinstrument og initiativet vedrørende regeringsførelse under den 10. Europæiske Udviklingsfond.

Den nylige bredere internationale accept af OECD's standarder for udveksling af skatteoplysninger, herunder i mange udviklingslande, har desuden betydet, at der er kommet langt større åbenhed omkring skattespørgsmål internationalt, og debatten i EU er blevet styrket. Den 28. april 2009 udsendte Kommissionen en meddelelse om fremme af god politik og forvaltning på skatteområdet⁽¹¹⁾, hvori den fremsatte en række forslag til, hvorledes man kan fremme god politik og forvaltning på skatteområdet i tredjelande.

I sine konklusioner af 18. maj 2009 opfordrede Rådet Kommissionen til at fremsætte forslag til EU-foranstaltninger vedrørende dialog med og bistand til udviklingslandene om fremme af god forvaltningsskik i skattespørgsmål og mere effektive nationale skattesystemer for at nå udviklingsmålene.

Rådet tog spørgsmålet op på ny i sine konklusioner af 17. november 2009 om udviklingsvenlig politikkohærens. Spørgsmålet blev inkluderet i den indledende udvælgelse af de fem prioriteter i PCD-arbejdsprogrammet, der skal forelægges for Rådet i år. Rådet understregede behovet for øget gennemsigtighed og bekæmpelse af ulovlige strømme på tværs af grænserne og skatteunddragelse "i erkendelse af, at disse forhold har alvorlige konsekvenser for den indenlandske mobilisering af ressourcer i udviklingslandene".

Det spanske formandskab for Rådet agter at bygge videre på disse opnåede resultater og har medtaget dette spørgsmål som en af dets prioriteter på udviklingsdagsordenen i dette halvår.

På deres uformelle møde i La Granja (Spanien) den 17.-18. februar 2010 med deltagelse af formanden for Europa-Parlamentets Udviklingsudvalg drøftede EU's udviklingsministre indgående skattespørgsmål, god forvaltningspraksis til fremme af udviklingen og innovative finansieringsmekanismer.

Rådet agter at uddybe denne debat i de kommende måneder og ser frem til den kommende meddelelse fra Kommissionen om fremme af god politik og forvaltning på skatteområdet inden for rammerne af udviklingssamarbejdet, der ifølge planen vil blive forelagt for Rådet som led i den såkaldte "aprilpakke".

*
* *

⁽¹⁰⁾ Se baggrund til nærværende note om Rådets konklusioner om beskatningsspørgsmål i aftaler med tredjelande.

⁽¹¹⁾ Dok. 9281/09 – KOM(2009)0201.

Spørgsmål nr. 19 af Nikolaos Chountis (H-0092/10)**Om: Stabilitetspagten og den finansielle situation i medlemsstaterne**

I Det Europæiske Råd blev der den 11. februar og i Eurogruppen den 16. februar 2010 truffet historiske beslutninger. For første gang bliver en medlemsstat, nemlig Grækenland, sat under tredobbelt overopsyn, for første gang dikterer Rådet udtrykkelige foranstaltninger, der vedrører lønninger, sundhedsvæsen, pensioner, den offentlige forvaltning, markeder osv. Det er overraskende, at Rådet indtil nu ikke har omtalt den miserable situation, som de øvrige EU-landes økonomier befinder sig i, såsom Spanien, der har et underskud på 11,2 % og en vækstrate for gæld på 20 %, Frankrig med et underskud på 8,3 % og en vækstrate for gæld på 10 %, Italien med et underskud på 5,3 % og en gæld på 114 % af BNP, Portugal med et underskud på 8,7 % og en vækstrate for gæld på 10 % og England, der ligger på 12 % ligesom Grækenland, med en vækstrate for gæld på 20 %, mens Hollands samlede gæld beløber sig til 234 % af BNP, Irlands til 222 %, Belgiens til 219 %, Spaniens til 207 % og Grækenlands til 179 % af BNP.

Under disse omstændigheder må stabilitetspagten reelt betragtes som afskaffet. Erkender Rådet dette? Kan Rådet sige os, hvorvidt de enorme underskud i EU skyldes de forskellige "ulovlige" støttepakker til bankerne og industrien? Er foranstaltningerne over for de græske arbejdstagere et forvarsel om tilsvarende "henstillinger" til arbejdstagerne i hele euroområdet? Er Grækenland forsøgskanin, sådan som den græske premierminister hævder?

Svar

(EN) Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i marts 2010 i Strasbourg.

Stabilitets- og vækstpacten er fortsat det vigtigste instrument til opretholdelse af den finansielle stabilitet i EU som helhed samt i euroområdet. Den anvendes på alle medlemsstaterne med konsekvens og rimelighed, og den anvendes i øjeblikket med den fleksibilitet, der blev indført i forbindelse med revisionen i 2005. Stabilitets- og vækstpacten er derfor overhovedet ikke ved at blive afskaffet.

For at overvinde den værste globale økonomiske krise siden 1929 har medlemsstaterne og EU igennem de sidste to år foretaget en række meget omfattende finanspolitiske indgreb til støtte for den finansielle sektor og realøkonomien, der naturligvis har resulteret i stigende offentlige underskud. Disse indgreb var nødvendige og hensigtsmæssige og har i meget høj grad medvirket til at afværge en endnu mere alvorlig krise, stabilisere økonomien og forhindre en mere alvorlig recession. Den fleksibilitet, der er indbygget i stabilitets- og vækstpacten, har været nyttig i denne vanskelige tid.

De ekstraordinære foranstaltninger skal trækkes tilbage, når det økonomiske opsving har bidt sig fast. Rådet er allerede nået til enighed om hovedprincipperne for exitstrategier. På det finanspolitiske område gennemføres disse inden for rammerne af stabilitets- og vækstpacten. I 2009 og 2010 rettede Rådet henstillinger til 20 medlemsstater, hvori de blev anmodet om at bringe deres budgetunderskud under referenceværdien på 3 % af BNP, herunder Belgien, Spanien, Irland, Italien, Nederlandene, Portugal og Det Forenede Kongerige. Fristerne for at korrigere underskuddet varierer fra 2011 til regnskabsåret 2014/2015 afhængigt af de enkelte medlemsstaters særlige situation.

Grækenland har som den eneste af de medlemsstater, der i øjeblikket er underlagt proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud, undladt at følge Rådets henstilling fra april 2009 op med virkningsfulde foranstaltninger. Som det fremgår af opdateringen af budgetdata fra oktober 2009, var de tal, som de græske myndigheder har indberettet, ikke pålidelige. Rådet vil fortsat nøje overvåge situationen i alle medlemsstater med et offentligt underskud, der overstiger referenceværdien, og hvis nogle af medlemsstaterne undlader at følge henstillingerne, vil Rådet træffe de nødvendige foranstaltninger.

Formålet med henstillingerne til Grækenland og andre medlemsstater er at hjælpe myndighederne med at fastholde en sund finanspolitik, og de går ikke "imod" bestemte samfundsgrupper. Nogle medlemsstater har tilladt en uholdbar udvikling af deres offentlige finanser og skal således træffe korrigerende foranstaltninger – det er den eneste rigtige og bæredygtige vej mod stærk økonomisk genopretning. Manglende budgetdisciplin vil på lang sigt føre til uacceptabelt store budgetunderskud og offentlige gældskvoter, der vil være til skade for hele EU's og de pågældende medlemsstaters økonomi.

*

* *

Spørgsmål nr. 20 af Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (H-0093/10)**Om: Foranstaltninger for finansiel tilpasning og vækst i Grækenland**

ØKOFIN-Rådet opfordrede i sin afgørelse og henstilling af 16. februar Grækenland til at indføre en række foranstaltninger til mindske udgifterne og forøge indtægterne, herunder især nedsættelse af udgifterne til lønninger og forhøje momsen og skatterne på privatbiler og energi. Da de fleste foranstaltninger, som den græske regering har truffet eller agter at træffe, i forvejen går ud på at reducere lønningerne og forøge indtægterne ved at forhøje de direkte og indirekte skatter, bedes Rådet besvare følgende:

Mener Rådet ikke, at disse foranstaltninger, der går i retning af en restriktiv besparelses- og indtægtsforhøjelsespolitik, vil kunne bevirke et fald i investeringerne og forbrugerefterspørgslen i den græske økonomi og derved undergrave Grækenlands bestræbelser på at tilvejebringe et opsving og sanere de offentlige finanser? Vil Rådet også foreslå den græske regering vækstfremmende foranstaltninger, der er tilpasset de græske forhold, samt foranstaltninger til bekæmpelse af den voksende arbejdsløshed?

Svar

(EN) Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i marts 2010 i Strasbourg.

Forværrelsen af de offentlige finanser i Grækenland kombineret med mere generelle makroøkonomiske ubalancer og den græske økonomis tab af konkurrenceevne gennem de senere år har forårsaget den vanskelige økonomiske situation, som denne medlemsstat befinder sig i i dag. De græske myndigheder er rede til at træffe de nødvendige foranstaltninger for at rette op på situationen, og Rådet agter at støtte Grækenlands bestræbelser.

Rådet har gentagne gange i forbindelse med forskellige multilaterale overvågningstiltag gjort opmærksom på de langsigtede strukturelle problemer i den græske økonomi. I overensstemmelse med Lissabonstrategien for vækst og beskæftigelse bemærkede Rådet i sin henstilling om ajourføringen i 2009 af de overordnede retningslinjer for medlemsstaternes og Fællesskabets økonomiske politikker, at det er "nødvendigt at styrke indsatsen for at rette op på den græske økonomis makroøkonomiske ubalancer og strukturelle svagheder". Rådet opfordrede Grækenland til at øge konkurrencen i de liberale erhverv og investeringerne i F&U, bruge strukturfondene mere effektivt, gennemføre en reform af den offentlige forvaltning og træffe en lang række arbejdsmarkedsforanstaltninger inden for rammerne af en integreret flexicuritytilgang.

På rådsmødet den 16. februar fokuserede stats- og regeringscheferne på situationen med offentligt underskud og gæld i Grækenland og vedtog:

en udtalelse om Grækenlands seneste opdatering af sit stabilitetsprogram, som indeholder planerne for reduktion af landets offentlige underskud til under 3 % af bruttonationalproduktet (BNP) inden udgangen af 2012,

en afgørelse, der pålægger Grækenland at afhjælpe sit uforholdsmæssigt store underskud inden udgangen af 2012, og som fastsætter budgetkonsolideringsforanstaltninger i henhold til en specifik tidsplan, herunder frister for aflæggelse af rapport om de trufne foranstaltninger,

en henstilling til Grækenland om at bringe landets økonomiske politikker i overensstemmelse med EU's overordnede retningslinjer for de økonomiske politikker.

I forbindelse med ovennævnte foranstaltninger opfordrede Rådet Grækenland til at gennemføre en omfattende pakke med strukturreformer med henblik på at forbedre produktmarkedets funktion og erhvervsmiljøet, støtte væksten i produktivitet og beskæftigelse og forbedre effektiviteten og hastigheden af udnyttelsen af EU's strukturfonde samt til at afhjælpe landets uforholdsmæssigt store underskud og sikre de offentlige finansers holdbarhed på lang sigt. Med henblik på at støtte væksten i produktivitet og beskæftigelse blev Grækenland opfordret til at:

træffe øjeblikkelige foranstaltninger til bekæmpelse af sort arbejde,

gennemgå arbejdsmarkedslovgivningen, herunder lovgivning om beskyttelse af lønmodtagere, med henblik på at forøge udbuddet af arbejdskraft,

støtte efterspørgslen efter arbejdskraft ved at styrke målrettede nedsættelser af arbejdskraftsomkostninger,

indføre reformer af uddannelsessystemet for at forbedre arbejdsstyrkens kvalifikationsniveau og fremme tilpasningen til arbejdsmarkedets behov.

Grækenland bør på baggrund af udfordringen med at forbedre produktiviteten, bl.a. ved hjælp af prioriterede offentlige investeringsstrategier, træffe alle de nødvendige foranstaltninger til at forbedre effektiviteten og hastigheden af udnyttelsen af EU's strukturfonde. Der bør i denne forbindelse udvises særlig opmærksomhed på en hurtig og effektiv gennemførelse af de operationelle programmer vedrørende "administrativ reform" og "digital konvergens", da de støtter væsentlige reformer i den offentlige forvaltning, som er centrale for den reformstrategi, der blev skitseret i opdateringen af stabilitetsprogrammet i januar 2010

Grækenland skal forelægge den første rapport om gennemførelsen af disse foranstaltninger senest den 16. marts, den anden rapport i maj og herefter på kvartalsbasis. Rådet vil nøje overvåge situationen og fortsat træffe nødvendige foranstaltninger for at støtte de græske myndigheders bestræbelser på at fremme økonomisk vækst og fastholde en sund finanspolitik.

*
* *

Spørgsmål nr. 21 af Ryszard Czarnecki (H-0096/10)

Om: Forskelsbehandling af det polske mindretal i Belarus

Agter Rådet at reagere i anledning af den forskelsbehandling, som de nationale mindretal, især det polske, er udsat for i Belarus? Dette fænomen er navnlig blevet forværret i løbet af de seneste år. Der forekommer til stadighed talrige arrestationer af ledere af polske organisationer, og der gennemføres husundersøgelser af deres ejendomme, især de bygninger, som huser polske sammenslutninger og grupper.

Svar

(EN) Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i marts 2010 i Strasbourg.

EU er bekymret over den seneste forværring af situationen i Belarus og det stigende antal krænkelse af menneskerettighederne. EU er af den opfattelse, at situationen for sammenslutningen af polakker er et tegn på en foruroligende udvikling, hvor den manglende ytrings- og foreningsfrihed, øget kontrol over mediernes og pres på journalister, den nye lov, der begrænser brugen af internettet, og chikane af oppositionsaktivister er yderligere foruroligende tegn.

I sin erklæring af 16. februar udtrykte den højtstående repræsentant Catherine Ashton bekymring over det polske mindretals situation i Belarus, og især over politiaktioner mod repræsentanter, der udsættes af kommunens ejendom, politiets tilbageholdelser af medlemmer af lokalsamfundet og Minsk's forsøg på at gennemtvinge en lokalforvaltning. Der er også blevet givet udtryk for disse bekymringer over for de belarussiske myndigheder gennem diplomatiske kanaler.

Rådet havde en kort udveksling af synspunkter vedrørende spørgsmålet den 22. februar og vil drøfte det nærmere i de kommende måneder.

Den højtstående repræsentant Catherine Ashton mødtes kort med udenrigsminister Martynov i forbindelse med indsættelsen af den ukrainske præsident Janukovitj i Kiev den 25. februar og gav udtryk for sine alvorlige bekymringer over krænkelse af menneskerettighederne, og hun understregede, at situationen for sammenslutningen af polakker ikke var et belarussisk "indre anliggende".

Rådet agter at holde fast ved EU's politik om betinget engagement, og denne tilgang støttes også af fremtrædende belarussiske prodemokratiske og proeuropæiske ledere som f.eks. Aliaksandr Milinkevich.

Det er samtidig af største betydning, at Belarus opfylder sine OSCE-forpligtelser og andre internationale forpligtelser, herunder med hensyn til beskyttelse og fremme af mindretalsrettighederne.

Det er i EU's interesse at videreføre forbindelserne med Belarus for at fremme fælles værdier og principper.

EU vil fortsat overvåge menneskerettighedssituationen i Belarus og prioritere dette punkt højt på dagsordenen for den politiske dialog med Belarus.

*
* *

Spørgsmål nr. 22 af Pat the Cope Gallagher (H-0097/10)**Om: Misbrug af europæiske pas**

Falske europæiske pas, herunder irske pas, blev brugt i forbindelse med mordet på en Hamas-leder i Dubai i januar. Kan Rådet give en opdateret vurdering af de foranstaltninger, det har truffet for at imødegå EU-borgeres bekymring over misbruget af europæiske pas?

Svar

(EN) Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i marts 2010 i Strasbourg.

I en erklæring udsendt den 22. februar understregede Rådet, at drabet på Mahmoud al-Mabhouh i Dubai den 20. januar rejste nogle spørgsmål, som Den Europæiske Union finder dybt foruroligende.

Rådet var af den opfattelse, at der var tale om en handling, der ikke kan være fremmede for fred og stabilitet i Mellemøsten. EU fordømte stærkt det forhold, at de personer, der har været involveret i denne handling, har anvendt forfalskede pas udstedt i EU-medlemsstater og kreditkort, som de pågældende har erhvervet ved at stjæle EU-borgeres identitet.

EU hilste den undersøgelse, som Dubais myndigheder har indledt, velkommen og opfordrede alle lande til at samarbejde med den. De berørte lande i EU foretager selv en fuldstændig undersøgelse af den bedrageriske brug af deres pas.

EU er fast besluttet på at sikre, at både EU-borgere og lande i hele verden fortsat kan have tillid til integriteten af EU-medlemsstaternes pas. I denne forbindelse vedtog EU i 2004 standarder for sikkerhedselementer og biometriske identifikatorer i pas og rejsedokumenter, som medlemsstaterne udsteder. Denne lovgivning blev opdateret i 2009 og har til formål at gøre dokumentet sikrere og etablere en mere pålidelig forbindelse mellem indehaveren på den ene side og dokumentet på den anden side.

*
* *

Spørgsmål nr. 23 af Brian Crowley (H-0099/10)**Om: Buskmændene i Kalahari**

Overretten i Botswana afgjorde i 2006, at udsættelserne af Kalahari-buskmænd fra deres traditionelle landområder var ulovlig og forfatningsstridig. På trods af dette fortsætter Botswanas regering med at forhindre Kalahari-buskmændene i at vende tilbage til deres traditionelle landområder ved at afskære deres vandforsyning. Kan Rådet undersøge situationen i Botswana med henblik på at vurdere omfanget af chikane over for Kalahari-buskmændene i Botswana?

Svar

(EN) Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i marts 2010 i Strasbourg.

Den politik, der føres af Botswanas regering, og regeringens program for udflytning af Sanfolket fra Central Kalahari Game Reserve (CKGR) har tiltrukket særlig opmærksomhed og rejst spørgsmål i internationale menneskerettighedskredse, herunder FN's komité til afskaffelse af alle former for racediskrimination og FN's permanente forum for oprindelige folk.

EU har jævnligt gennem lokale missionschefer drøftet spørgsmålet om San/buskmændene i Botswana med regeringen i Botswana. Disse drøftelser finder sted inden for rammerne af artikel 8-dialogen under Cotonouaftalen, der sikrer en systematisk og formel dialog om de tre væsentlige elementer i Cotonouaftalen, nemlig respekten for menneskerettighederne, de demokratiske principper og retsstaten. Under disse møder har regeringen orienteret EU om opfølgningen på Overrettens afgørelse. Ifølge vores oplysninger udpegede San/buskmændene i december deres repræsentanter, som har fået til opgave at drøfte CKGR-spørgsmålet

med regeringen. Der er ved at blive etableret kontakter mellem disse repræsentanter og regeringen, således at der kan findes en løsning på CKGR-udflytningen.

Kommissionen vil fortsat nøje overvåge San/buskmændenes situation i Botswana.

*
* *

Spørgsmål nr. 25 af Georgios Toussas (H-0105/10)

Om: USA's "nye strategi" i Afghanistan

Nato har med aktiv støtte fra EU og FUSP lanceret Operation Moshtarak, den største offensiv i Afghanistan siden begyndelsen af USA's og dets allieredes militære intervention som led i USA's "nye strategi", som er fastlagt af den amerikanske præsident og modtager af Nobels Fredspris, Barack Obama. Selv om operationen først begyndte for få dage siden, har den allerede resulteret i, at mindst femten medlemmer af civilbefolkningen i regionen Marjah er blevet dræbt. NATO-styrkerne hævder, at der var tale om en fejl, mens de afghanske myndigheder indrømmer, at målet var udvalgt, men at Taliban bærer ansvaret. Disse døde føjer sig til de 2.412 civile, der ifølge FN er blevet dræbt af NATO's besættelsesstyrker i Afghanistan alene i 2009.

Fordømmer Rådet denne seneste nedslagtning af afghanske civile indbyggere? Vil Rådet efterkomme fredsforkæmpers appeller og kræve tilbagetrækning af samtlige udenlandske tropper fra Afghanistan?

Svar

(EN) Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i marts 2010 i Strasbourg.

Rammen for EU's engagement i Afghanistan er fastlagt i EU's handlingsplan for Afghanistan og Pakistan, der blev vedtaget af Rådet den 27. oktober 2009. I henhold til denne ramme er EU's indsats i Afghanistan civil. EU er ikke involveret i operation Moshtarak eller andre militære operationer.

EU's bestræbelser er fokuseret på at styrke den afghanske stats kapacitet og institutionerne med henblik på at fremme god regeringsførelse, menneskerettigheder og effektiv offentlig administration, navnlig på subnationalt plan. Det er også en vigtig prioritet at støtte økonomisk vækst, navnlig gennem landdistriktsudvikling og sociale fremskridt.

EU fokuserer derudover på at styrke retsstaten, bl.a. ved at medvirke til at opbygge en civil politistyrke gennem EUPOL Afghanistan, EU's politimission i Afghanistan, som EU iværksatte i juni 2007, og støtte gennemførelsen af det nationale program for retsvæsenet.

Disse bestræbelser er også i overensstemmelse med de strategiske prioriteter, som EU's politimission i Afghanistan har fremlagt.

Rådet har understreget, at den internationale bistand skal have form af en overgangsstrategi, der fokuserer på at sætte den afghanske regering i stand til at påtage sig fuldt ansvar, samtidig med at det internationale samfund gradvist spiller en mere understøttende rolle.

EU beklager dybt alle civile ofre i Afghanistan.

*
* *

Spørgsmål nr. 26 af Charalampos Angourakis (H-0106/10)

Om: Israelske morderiske angreb på palæstinensere

Israels provokerende handlinger imod palæstinenserne på palæstinensisk territorium tager kraftigt til i omfang. Den israelske hær trængte for nylig ind i Det Palæstinensiske Folkepartis kontorer, hvor der blev anrettet betydelige materielle skader og arresteret personer, der befandt sig på stedet. Dette angreb er sket som led i adskillige israelske indfald i Ramallah og Vestbredden, hvor hundredvis af mennesker arresteres under påskud af, at de "forstyrrer ro og orden". Samtidig fortsætter Israel med at støtte politikken med "henrettelser uden retssag" og mord på ledere af palæstinensiske organisationer, alt imens det nyder godt af uformel immunitet fra USA, EU og NATO.

Fordømmer Rådet Israels politik over for det palæstinensiske folk og freden i området, herunder især de morderiske angreb fra den israelske hær samt nægtelsen af at acceptere eksistensen af en uafhængig palæstinensisk stat inden for de grænser, der blev fastlagt i 1967, med Østjerusalem som hovedstad?

Svar

(EN) Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i marts 2010 i Strasbourg.

Statsmagtens forfølgelse af civilbefolkningen, uanset om den er rettet mod statens egne borgere eller ej, er i strid med retsstatsprincippet og de demokratiske principper i almindelighed. I forlængelse heraf er sådanne handlinger uforenelige med EU's grundlæggende værdier, navnlig retten til at leve i sikkerhed. Det er afgørende, at sådanne påstande undersøges grundigt.

For så vidt angår de forskellige stridigheder mellem den israelske sikkerhedstjeneste og palæstinenserne samt Israels politik under besættelsesstyret, har Rådet altid insisteret på, at begge parter skal respektere folkeretten og international humanitær ret. Rådet har senest i december 2009 henvist til disse principper i sine konklusioner om fredsprocessen i Mellemøsten.

Jeg vil gerne forsikre spørgeren om, at Rådet fortsat lægger særlig vægt på den enkeltes menneskerettigheder i overensstemmelse med de retsprincipper, som jeg har nævnt, og er parat til at fordømme overtrædelsen heraf i påkommende tilfælde, hvis der er solide beviser.

*
* *

Spørgsmål nr. 27 af Silvia-Adriana Țicău (H-0108/10)

Om: Status for vedtagelsen af Rådets afgørelser vedrørende aftalerne mellem EU og Canada om lufttransport

Styrkelsen af den transatlantiske dialog mellem EU på den ene side og USA og Canada på den anden side er blandt det spanske EU-formandskabs prioriterede områder. To af elementerne i dialogen mellem EU og Canada er vedtagelsen af en afgørelse truffet af Rådet og repræsentanterne for Den Europæiske Unions medlemsstaters regeringer om undertegnelse og midlertidig anvendelse af lufttransportaftalen samt vedtagelsen af en afgørelse truffet af Rådet om undertegnelse af en aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Canada om luftfartssikkerhed.

I betragtning af betydningen af, at disse aftaler om samarbejde mellem EU og Canada indgås, bedes Rådet oplyse, hvad status er for vedtagelsen af disse afgørelser.

Svar

(EN) Dette svar, der er udarbejdet af formandskabet og ikke er bindende for Rådet eller medlemsstaterne, blev ikke afgivet mundtligt under spørgetiden med spørgsmål til Rådet under Europa-Parlamentets mødeperiode i marts 2010 i Strasbourg.

Rådet vedtog sin afgørelse om undertegnelse og midlertidig anvendelse af lufttransportaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Canada på den anden side den 30. november 2009, og aftalen blev undertegnet den 17.-18. december 2009.

I henhold til aftalens bestemmelser anvendes den frem til aftalens ikrafttræden midlertidigt af Fællesskabet og medlemsstaterne i overensstemmelse med gældende national ret fra den første dag i måneden efter datoen for den sidste note, hvorved parterne har givet hinanden notifikation om afslutningen af de nationale procedurer, der er nødvendige for midlertidig anvendelse af aftalen. Rådet har endnu ikke modtaget en sådan notifikation.

Med henblik på at forberede indgåelsen af aftalen vil Rådets forberedende organer ikke desto mindre i god tid indlede arbejdet med de nødvendige tilpasninger til Lissabontraktaten og derefter træffe afgørelse om at forelægge forslaget til Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen og aftaleteksten for Europa-Parlamentet til godkendelse.

Med hensyn til aftalen om civil luftfartssikkerhed mellem Det Europæiske Fællesskab og Canada vedtog Rådet sin afgørelse den 30. marts 2009, og aftalen blev undertegnet i Prag den 6. maj 2009.

Denne aftale anvendes ikke midlertidigt, idet aftalen skal indgås, inden den træder i kraft. Rådets forberedende organer har derfor indledt arbejdet med de nødvendige tilpasninger til Lissabontraktaten med henblik på at forberede en afgørelse om forelæggelse af forslaget til Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen og aftaleteksten for Europa-Parlamentet til godkendelse.

*
* *

SPØRGSMÅL TIL KOMMISSIONEN

Spørgsmål nr. 38 af Marian Harkin (H-0087/10)

Om: Grøn bog om frivilligt arbejde

Vil Kommissionen for at gøre opmærksom på værdien af frivilligt arbejde i EU overveje i forbindelse med de foreslåede initiativer for at fejre Det Europæiske År for Frivilligt Arbejde at udarbejde en omfattende grøn bog om frivilligt arbejde med henblik på at fremme, anerkende og tilføje en merværdi til frivilligt arbejde?

Vil Kommissionen i forbindelse med udarbejdelsen af en sådan grøn bog anse det for vigtigt at opbygge synergier mellem andre internationale organisationer som f.eks. ILO og FN i forbindelse med JHU/ILO-projektet om måling af frivilligt arbejde og FN's håndbog om almennyttige formål?

Svar

(EN) Kommissionen glæder sig over Europa-Parlamentets fortsatte interesse for spørgsmålet om frivilligt arbejde.

I det europæiske år for frivilligt arbejde 2011 vil der være fokus på følgende fire mål: for det første at skabe et volontørfremmende klima, for det andet at skabe bedre vilkår for frivillige organisationer, for det tredje at styrke bevidstheden om værdien og betydningen af frivilligt arbejde og for det fjerde at forbedre anerkendelsen af frivilligt arbejde. Alle relevante aktører, navnlig civilsamfundsorganisationer på EU-niveau og på nationalt, regionalt og lokalt niveau vil således blive inddraget i det europæiske år. Kommissionen håber også, at Parlamentet fortsat vil være involveret i forberedelserne af det europæiske år.

Kommissionen vil gerne forsikre spørgeren om, at Kommissionen agter at sikre, at indsatsen til fremme af frivilligt arbejde fortsætter længe efter afslutningen af det europæiske år. Dets indflydelse bør afspejles i politiske initiativer og fortsat dialog med civilsamfundsaktører, virksomheder og europæiske og internationale institutioner, der alle vil skabe håndgribelige, gavnlige resultater for den frivillige sektor og for det europæiske samfund som helhed i de efterfølgende år. Kommissionen er imidlertid af den opfattelse, at det på nuværende tidspunkt i forberedelserne af det europæiske år for frivilligt arbejde 2011 er for tidligt at vurdere, om en grøn bog om frivilligt arbejde ville være et passende redskab til at fremme, anerkende og tilføje en merværdi til frivilligt arbejde.

I Kommissionens undersøgelse om frivilligt arbejde i EU, der blev afsluttet i begyndelsen af 2010⁽¹²⁾, redegøres der for første gang for en række forskningsresultater, og den giver et indblik i den aktuelle situation for frivilligt arbejde i EU. Selv om denne undersøgelse er baseret på en bred vifte af kilder med det formål at indsamle flest mulige oplysninger om omfanget af frivilligt arbejde i EU, har det endnu ikke været muligt at foretage en statistisk nøjagtig sammenligning mellem EU-medlemsstaterne, og der er stadig mangel på sammenlignelige data mellem medlemsstaterne. Kommissionen hilser derfor initiativer, der giver den større indsigt i den frivillige sektor, velkommen, og har helt klart til hensigt at undersøge potentielle synergier med Eurostat og andre internationale institutioner som f.eks. Den Internationale Arbejderorganisation og FN som foreslået af spørgeren.

*
* *

(12) http://ec.europa.eu/citizenship/index_en

Spørgsmål nr. 40 af Marc Tarabella (H-0095/10)**Om: Kommissionens foranstaltninger til effektiv bekæmpelse af vold mod kvinder på europæisk niveau**

Europa-Parlamentet har netop med stort flertal vedtaget en beslutning om ligestilling mellem mænd og kvinder i 2009 (P7_TA(2010)0021). I min egenskab af ordfører for Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling stillede jeg forslag om indførelse af et europæisk år for bekæmpelse af vold mod kvinder, hvilket blev vedtaget med 591 stemmer for, 30 imod og 15 hverken/eller. Eva-Britt Svenssons skriftlige erklæring om et sådant år samlede ligeledes 408 underskrifter i april 2009.

Kan Kommissionen oplyse, i hvilket omfang den agter at følge op på denne betydelige og vedvarende mobilisering i Parlamentet vedrørende dette emne?

Endvidere blev mit forslag, hvori Kommissionen blev opfordret til at påbegynde udarbejdelsen af et samlet direktivforslag om forebyggelse og bekæmpelse af alle former for vold mod kvinder, herunder kvindehandel, vedtaget med 558 stemmer for, 85 imod og 22 hverken/eller.

Kan Kommissionen oplyse, hvorledes den agter at følge op på denne anmodning?

Svar

(EN) Bekæmpelse af vold mod kvinder er en politisk prioritet for Kommissionen. Kommissionen glæder sig over Europa-Parlamentets vedtagelse af beslutningen om ligestilling mellem mænd og kvinder i Den Europæiske Union – 2009 (P7_TA(2010)0021) og vedtagelsen af forslaget om indførelse af et europæisk år for bekæmpelse af vold mod børn, unge og kvinder.

Kommissionen er fast besluttet på at bruge sine politiske, lovgivningsmæssige og finansielle beføjelser og ressourcer til at medvirke til at udrydde vold mod kvinder i Europa og andre steder. Kommissionen tackler problemet gennem lovgivningsmæssige og politiske initiativer og aktioner inden for beskyttelse af de grundlæggende rettigheder, ligestillings- og andre beskæftigelses- og socialpolitikker, politikker til bekæmpelse af menneskehandel og seksuel udnyttelse, samarbejde på retshåndhævelses- og strafferetsområdet, asyl- og indvandringspolitikker, folkesundhed, udvikling, forskning og uddannelse.

Kommissionen har for nylig truffet en række initiativer til bekæmpelse af vold.

Kommissionen er i færd med at udarbejde en midtvejsstrategi for ligestilling mellem kvinder og mænd inden for rammerne af den eksisterende ramme, der skal vedtages medio 2010. Det forventes, at vold mod kvinder fortsat vil være et særligt prioriteret område, som Kommissionen vil fokusere på.

På det strafferetlige område forelægger Kommissionen om kort tid et forslag om bekæmpelse af menneskehandel. Den støtter også det spanske formandskabs forslag om at udvikle en europæisk beskyttelsesordre, som også skal sikre en bedre beskyttelse af kvinder, der er udsat for vold i hjemmet.

Under Daphne III-programmet, som er den mest målrettede og omfattende foranstaltning til bekæmpelse af vold, er der for nylig blevet iværksat en undersøgelse af skadelig traditionel praksis, der afsluttes i begyndelsen af april 2010. Der er desuden blevet iværksat en Eurobarometerundersøgelse om EU-borgernes syn på vold mod kvinder under programmet, der vil gøre det muligt at sammenligne udviklingen i synet på vold i EU inden for de sidste 10 år. Resultaterne af denne Eurobarometerundersøgelse skulle foreligge medio 2010.

Der er desuden blevet iværksat en forberedende foranstaltning under Daphne III-programmet på Europa-Parlamentets initiativ vedrørende standardisering af medlemsstaternes lovgivning om kønsbestemt vold og vold mod børn. Undersøgelsen skal gøre det nemmere for Kommissionen at fastlægge omfanget af dens fremtidige foranstaltninger og afklare mulighederne for at foreslå lovgivning på dette område. Undersøgelsen vil belyse mulighederne for at harmonisere lovgivningen om kønsbestemt vold på europæisk plan, hvilket kan medvirke til at reducere den kønsbestemte vold i EU. Undersøgelsen pågår i øjeblikket, og den endelige rapport forventes at foreligge inden udgangen af september 2010. Resultaterne af denne undersøgelse vil blive fremlagt på en konference i slutningen af 2010. Det vil give Kommissionen mulighed for at redegøre for Kommissionens bestræbelser på at styrke politikken til bekæmpelse af vold.

I lyset af ovennævnte initiativer noterer Kommissionen sig Parlamentets anmodning til Kommissionen om at udarbejde en europæisk strategi til bekæmpelse af vold mod kvinder, udarbejde bindende juridiske instrumenter med henblik på afskaffelse af vold mod kvinder og tilrettelægge en europæisk

oplysningskampagne om vold mod kvinder. Kommissionen undersøger i øjeblikket disse muligheder og overvejer, hvordan den mest hensigtsmæssigt kan følge op på disse anmodninger.

*
* *

Spørgsmål nr. 41 af Brian Crowley (H-0100/10)

Om: EU's narkotikastrategi

Den ulovlige handel med stoffer har fortsat ødelæggende konsekvenser for enkeltpersoner, familier og lokalsamfund over hele Europa. Har Kommissionen i sinde at gøre EU's narkotikastrategi mere virkningsfuld for dermed at tage effektivt hånd om problemet med grænseoverskridende handel med og indførsel af forbudte stoffer?

Svar

(EN) EU's narkotikastrategi 2005-2012 blev vedtaget af Det Europæiske Råd i 2004. Det er en strategi og ikke et formelt juridisk instrument. Medlemsstaterne har hovedansvaret for gennemførelsen heraf.

Kommissionens rolle i denne sammenhæng er at foreslå fireårige handlingsplaner for gennemførelse af strategien og overvåge disse. Overvågningsrapporterne sendes til Rådet og Europa-Parlamentet i form af meddelelser.

*
* *

Spørgsmål nr. 42 af Baroness Sarah Ludford (H-0058/10)

Om: Handel med elfenben i Tanzania og Zambia

På CITES-mødet i marts vil Tanzania og Zambia forsøge at få tilladelse til at sælge elfenbenslagre. Derfor vil de foreslå, at deres elefantbestande nedlistes fra bilag I til CITES, som forbyder al handel, til bilag II, som tillader overvåget handel.

Andre afrikanske lande, som alle er medlemmer af African Elephant Coalition, er stærkt imod dette forslag og har stillet et modforslag til CITES-mødet, hvor de kræver et ægte moratorium for al elfenbenshandel.

Vil EU og dets medlemsstater støtte moratoriet fuldt ud og nægte at give tilladelse til endnu et engangssalg af elfenben?

Svar

(EN) EU har endnu ikke fastlagt sin endelige holdning til de forskellige forslag vedrørende elefanter, som vil blive drøftet på konferencen af kontraherende parter i CITES-konventionen, der indledes den 13. marts 2010. Denne holdning vil blive fastlagt, når alle relevante oplysninger er tilgængelige, især rapporten fra det ekspertpanel, der er blevet udpeget af det stående udvalg under CITES til at vurdere forslagene fra Tanzania og Zambia.

Det er imidlertid meget usandsynligt, at EU vil støtte en beslutning om at tillade en genoptagelse af handelen med elfenben. Det undersøges i øjeblikket, om der er en mulig forbindelse mellem tidligere engangssalg af elfenben og ulovlige aktiviteter. Vi afventer resultatet af undersøgelsen, men det er meget vanskeligt at se, hvordan EU skulle kunne støtte en genoptagelse af handelen med elfenben, især i den nuværende situation med omfattende krybskytteri og ulovlig handel med elfenben.

*
* *

Spørgsmål nr. 43 af Bendt Bendtsen (H-0059/10)

Om: Kinas beskyttelse af egne virksomheder i forbindelse med Notice 618

Det kinesiske National Indigenous Innovation Products Accreditation Program (Notice 618 af 15. november 2009) tager sigte på at beskytte kinesiske virksomheder i forbindelse med offentlige indkøb. Programmet synes at begrænse ikke-kinesiske virksomheders – selv virksomheder med datterselskaber i Kina – muligheder for at producere og sælge produkter, som er omfattet af programmet, til det kinesiske marked.

Hvad har Kommissionen foretaget sig, siden præsidenten for EU's handelskammer i Kina, Joerg Wuttke, den 14. december 2009 i et brev til de kinesiske myndigheder klart udtrykte sin bekymring over programmet samt stillede en række opklarende spørgsmål vedrørende programmets indhold og mulige konsekvenser?

Hvordan forholder Kommissionen sig til Kinas nye politik omkring beskyttelse af egne virksomheder i forhold til forhandlingerne om Kinas deltagelse i WTO's Government Procurement Act?

Hvad vil Kommissionen i øvrigt foretage sig i den nuværende situation?

Svar

(EN) Den 17. november 2009 udstedte de kinesiske myndigheder et cirkulære, hvori de bebudede en række foranstaltninger vedrørende indførelse af et system for adgang til offentlige indkøb baseret på forhåndsudvælgelse (akkreditering) i "innovative" sektorer. Kommissionen har efterfølgende været i tæt kontakt med de europæiske virksomheder i Kina og i Europa samt med internationale partnere for at vurdere virkningerne af dette cirkulære.

Kommissionen har gentagne gange rejst spørgsmålet i mange bilaterale kontakter på forskellige niveauer med den kinesiske regering for at give udtryk for sin bekymring over disse foranstaltninger og for at opfordre den kinesiske regering til at redegøre for foranstaltningerne. En række internationale partnere og et stort antal nationale og internationale erhvervsorganisationer har sideløbende gjort det samme.

Det er Kommissionens – og mange af dens internationale partners – opfattelse, at de kinesiske myndigheder ikke har givet en tilfredsstillende forklaring på disse nye foranstaltninger. Vigtige spørgsmål er stadig ubesvarede. Kommissionen agter at tage spørgsmålet op med de kinesiske myndigheder på alle relevante niveauer for at afklare situationen og sikre, at de europæiske virksomheders interesser på det kinesiske marked for offentlige indkøb forsvares.

Kina er ikke part i WTO-aftalen om offentlige indkøb (GPA), selv om der pågår forhandlinger. Når Kina tilslutter sig GPA, skal Kina overholde internationalt anerkendte discipliner, der vil bidrage til at løse problemer af denne karakter. Indtil da viderefører Kommissionen imidlertid drøftelserne i WTO om håndteringen af handelsforvridninger som følge af subsidier, der berører handelen med tjenesteydelser, jf. artikel XV i den almindelige overenskomst om handel med tjenesteydelser, som er bindende for Kina.

*

* *

Spørgsmål nr. 44 af Santiago Fisas Ayxela (H-0061/10)

Om: EU's flerpartshandelsaftale med Colombia

Efter at Lima-runden om EU's flerpartshandelsaftale med Colombia er afsluttet med vellykket resultat, kan denne aftale siges at være så godt som indgået. Til trods for, at det er lykkedes den colombianske regering at gennemføre ubestridelige forbedringer på menneskerettighedsområdet – forbedringer, som ILO har anerkendt over for Europa-Parlamentets Udviklingsudvalg – presser visse medlemmer under henvisning til mord på fagforeningsmedlemmer dog på for at forhindre, at aftalen bliver undertegnet. Endvidere har præsident Obama for nylig udtalt, at USA vil styrke handelsforbindelserne med Colombia.

På hvilket stadium befinder forhandlingerne med Colombia sig, og hvornår forventer Kommissionen, at handelsaftalen bliver undertegnet?

Svar

(EN) Den 1. marts 2010 afsluttede Kommissionen de tekniske forhandlinger med Peru og Colombia om en flerpartshandelsaftale mellem EU og landene i Andesfællesskabet. Teksten skal nu gennemgås juridisk, inden den kan blive paraferet, og inden der kan forelægges et forslag for Rådet om godkendelse af den officielle undertegnelse af aftalen, hvorefter Parlamentet vil blive bedt om at godkende undertegnelsen. Som lovet af kommissæren for handel vil der også være en politisk diskussion i Europa-Parlaments INTA-Udvalg inden paraferingen af denne aftale. Hele proceduren vil tage flere måneder, og det kan med rimelighed forventes, at undertegnelsen kan finde sted efter sommerferien.

*

* *

Spørgsmål nr. 45 af Alan Kelly (H-0064/10)**Om: Mulighed for online adgang til det europæiske borgerinitiativ**

Med Lissabontraktaten er der indført en ny form for deltagelsesdemokrati, det såkaldte borgerinitiativ, i lovgivningen. Er Kommissionen rede til at undersøge muligheden for at give online adgang til borgerinitiativet for at gøre indsamlingen af underskrifter mere effektiv og tilgængelig?

Internettet er nu europæernes foretrukne massekommunikationsredskab, og det er særlig effektivt i forbindelse med deltagelsesdemokrati. Vi har alle oplevet kampagner for politiske initiativer på MySpace og Facebook og konstateret, at borgerne i vidt omfang har været engageret i at forsøge at få demokratiske ændringer igennem.

Informations- og kommunikationsteknologien er efterhånden så avanceret, at det bør være muligt at kontrollere underskrifterne online. Hvis Kommissionen indføjede et online element i borgerinitiativet, ville det bane vej for et ægte deltagelsesdemokrati, der ville gøre indsamlingen af underskrifter både lettere og billigere og samtidig forbedre muligheden for debat i et offentligt europæisk forum.

Vil Kommissionen oplyse, om den vil tage denne mulighed i betragtning, dog under hensyntagen til, at borgere, som ikke bruger internettet til at deltage i borgerinitiativet, stadig skal kunne skrive under på traditionel vis?

Svar

(EN) Kommissionen mener, at det bør være muligt at give mulighed for onlineindsamling af støttetilkendegivelser til et europæisk borgerinitiativ. Den undersøger i øjeblikket dette spørgsmål i forbindelse med udarbejdelsen af lovforslaget om dette spørgsmål.

*
* *

Spørgsmål nr. 46 af Ilda Figueiredo (H-0067/10)**Om: Fællesskabsmidler**

Det er i betragtning af den alvorlige situation i visse medlemsstater nødvendigt, at der omgående træffes forskellige foranstaltninger, navnlig af budgetmæssig og monetær karakter, for effektivt at bekæmpe arbejdsløsheden, som berører mere end 23 mio. mennesker, og fattigdommen, idet mere end 85 mio. personer lever i fattigdom.

Det er vigtigt at gøre en indsats for social fremgang for at prioritere kampen mod arbejdsløshed og fattigdom, for at fremme produktionen og skabelsen af arbejdspladser med rettigheder, for at sikre den økonomiske og sociale samhørighed og for at yde økonomisk støtte til de lande, der står i den alvorligste situation, navnlig ved at der udbetales økonomiske midler uden pligt til national medfinansiering.

Kan Kommissionen oplyse, om den er indstillet på hurtigst muligt at overføre de fællesskabsmidler, som landene med alvorlige sociale og finansielle problemer har ret til, således at de kan anvende midlerne uden at yde nogen national medfinansiering?

Svar

I sine meddelelser "En europæisk økonomisk genopretningsplan"⁽¹³⁾ og "Den fælles forpligtelse til at løfte beskæftigelsen"⁽¹⁴⁾ forpligtede Kommissionen sig til at træffe effektive foranstaltninger for at hjælpe medlemsstaterne med at imødegå krisens virkninger ved at fremskynde gennemførelsen af operationelle programmer (OP'er), der medfinansieres af strukturfondene og Samhørighedsfonden.

Den første række af foranstaltninger om forenkling af støttere reglerne og udbetaling af et supplerende forskud i forbindelse med OP'er blev vedtaget inden for rammerne af den europæiske økonomiske genopretningsplan i april og maj 2009. Yderligere 4,5 mia. EUR fra Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU) og 1,8 mia. EUR fra Den Europæiske Socialfond (ESF) blev udbetalt til medlemsstaterne i form af støtte til

⁽¹³⁾ KOM(2008)0800.

⁽¹⁴⁾ KOM(2009)0257.

nødforanstaltninger til imødegåelse af krisen (der blev i alt udbetalt 11,3 mia. EUR i forskud til medlemsstaterne i 2009).

Kommissionen opfordrede også medlemsstaterne til at anvende den indbyggede fleksibilitet i OP'erne til at kanalisere strukturfondsmidler over i foranstaltninger til imødegåelse af krisen og til at ændre OP'erne i nødvendigt omfang. Den understregede desuden, at nogle foranstaltninger kunne finansieres af strukturfondene alene, idet overensstemmelsen med princippet om medfinansiering vurderes i forhold til gennemsnittet for prioriteten i programperioden. Sådanne foranstaltninger kunne således finansieres helt af fondene, forudsat at de blev modsvaret af andre foranstaltninger, som udelukkende blev finansieret af nationale midler inden udgangen af 2015.

Meddelelsen "Den fælles forpligtelse til at løfte beskæftigelsen" og de tilknyttede foranstaltninger var nødvendige for at øge jobskabelsen og imødegå krisens virkninger for jobsituationen på et tidspunkt, hvor realøkonomien og arbejdsmarkedet begyndte at blive ramt af krisen. Den blev ledsaget af forslag til ændring af den generelle forordning om strukturfondene og Samhørighedsfonden.

En vigtig ændring var indførelsen af en undtagelse i to år (2009 og 2010) fra reglerne om beregning af refusionen af mellemliggende betalinger i forbindelse med OP'er under ESF, og den ville have betydet, at hvis en medlemsstat ønskede at benytte sig af denne mulighed, ville 100 % af det offentlige bidrag til en prioritet, der var omfattet af anmodninger om mellemliggende betalinger indtil udgangen af 2010, blive refunderet. Selv om medfinansieringssatsen for OP'erne for hele perioden skulle overholdes, ville de have afspejlet, hvad der er muligt på operationelt niveau. I lyset af karakteren af ESF, der er EU's vigtigste redskab til at investere i mennesker (der ydes støtte til 9 mio. mennesker hvert år), var formålet med denne bestemmelse helt klart at fremskynde foranstaltninger til støtte for mennesker, herunder navnlig de mennesker, der har mest brug for det, de arbejdsløse eller arbejdstagere, der er i fare for at blive arbejdsløse, gennem en likviditetsforøgelse på omkring 6,6 mia. EUR.

Rådet nåede frem til en kompromisaftale om udbetaling af et supplerende forskud på 775 mio. EUR fra ESF og Samhørighedsfonden til de fem medlemsstater, der var hårdest ramt af krisen (Rumænien, Ungarn, Litauen, Letland og Estland). Desuden blev der foreslået en mere fleksibel anvendelse af reglen om automatisk frigørelse af budgetforpligtelsen for 2007.

Kommissionen gik imod denne kompromisaftale, idet den ikke mente, at den i tilstrækkelig grad støttede de mennesker, der var berørt af krisen. Forslaget behandles i øjeblikket af Parlamentet.

Kommissionens forslag om en ny Europa 2020-strategi omfatter en række forslag inden for rammerne af en række flagskibsinitiativer, der har til formål at tilvejebringe eller styrke en række EU-instrumenter til direkte eller indirekte bekæmpelse af den stigende arbejdsløshed. Flagskibsinitiativet "En dagsorden for nye kvalifikationer og nye job" har til formål at lette og fremme arbejdskraftens mobilitet inden for EU og sikre en bedre overensstemmelse mellem udbuddet og efterspørgslen af arbejdskraft gennem passende økonomisk støtte fra strukturfondene, navnlig ESF. Flagskibsinitiativet "Innovation i EU" har til formål at mobilisere strukturfonde, midler til udvikling af landdistrikter og midler under F&U-rammeprogrammet til støtte for innovation. Flagskibsinitiativet "En digital dagsorden for Europa" har til formål at fremme anvendelsen af EU's strukturfonde med henblik på at opfylde denne dagsorden.

*
* *

Spørgsmål nr. 47 af Catherine Bearder (H-0074/10)

Om: Biodiversitet og lavere prioritering af miljøhensyn end af kommercielle hensyn

Den fornyede trussel mod den afrikanske elefant sætter fokus på faren for kommercialisering af nogle af klodens mest sjældne og truede arter. Truslen mod den pågældende art er symptomatisk for den tilgang, der består i at prioritere økonomiske hensyn højere end beskyttelsen af vort økosystem og de mange dyrearter, det huser.

Et andet eksempel er det dokument, som for nylig blev lækket fra Kommissionen, og som afslørede dennes planer om at omklassificere palmeplantager som "skov" for at gøre det muligt at bruge palmeolie som biobrændsel.

Kommissionens omklassificering af palmeolie giver olie-, tømmer- og papirindustrierne carte blanche til at rydde skove, ødelægge og slå ihjel. Over hele verden kæmper organisationer for at redde arter, der trues af sådanne industriars aggressive fremfærd, fra udryddelse.

Hvilke yderligere foranstaltninger agter Kommissionen at træffe i 2010, der af FN er blevet udnævnt til internationalt biodiversitetsår, for at beskytte de mange arter, der er sårbare over for kommerciel udnyttelse?

Svar

(EN) Kommissionen er også bekymret over, at mange naturressourcer udnyttes på en ubæredygtig måde. Kommissionen træffer forskellige foranstaltninger for at løse dette problem og sikre en bedre bevaring af biodiversiteten både i og uden for EU.

Kommissionen støtter sammen med Tyskland og andre lande en meget stor uafhængig undersøgelse om økonomi og økosystemer og tab af biodiversitet – The Economics of Ecosystems and Biodiversity Loss (TEEB)⁽¹⁵⁾. TEEB blev lanceret af G8-miljøministrene i 2007, og der er indtil videre blevet udarbejdet tre rapporter, hvori det understreges, at det er vigtigt at vurdere biodiversitetens økonomiske værdi og de økonomiske konsekvenser af det fortsatte tab af biodiversitet. Dette arbejde er vigtigt, idet den økonomiske interesse i at udnytte biodiversiteten fortsat vil sejre over bestræbelserne på at bevare biodiversiteten, så længe naturen ikke værdisættes. Det er hensigten at sikre, at TEEB-resultaterne og anbefalingerne afspejles i alle relevante beslutninger og politikker og indgår på lige fod med andre økonomiske overvejelser (f.eks. ved at integrere denne vurdering i konventionelle regnskabsprocedurer), ikke blot i EU, men over hele kloden. Den endelige TEEB-rapport vil blive præsenteret på den 10. konference af parterne i konventionen om biologisk mangfoldighed (COP10 CBD) i Nagoya, Japan, i oktober 2010.

I forbindelse med FN's internationale år for biodiversitet vil der i år blive indledt forhandlinger om en ny global overordnet ramme for biodiversitetspolitikken inden for rammerne af FN's konvention om den biologiske mangfoldighed (CBD). Den 10. konference af parterne i konventionen om den biologiske mangfoldighed i Nagoya i oktober 2010 vil vedtage en revideret og ajourført strategisk plan for konventionen, hvori der vil blive fastlagt en langsigtet global vision for biodiversitet, en midtvejsmission/hovedmålsætning og en række mål og delmål for at nå denne mission/hovedmålsætning. Kommissionen vil bestræbe sig på at sikre, at beskyttelsen af udsatte arter afspejles i den globale ramme efter 2010, og på at forbedre bevaringsstatussen for truede arter.

EU vil også spille en ledende rolle på konferencen af kontraherende parter i CITES-konventionen (konventionen om international handel med udryddelsestruede vilde dyr og planter) i marts 2010. EU vil bl.a. foreslå vedtagelse af foranstaltninger til beskyttelse af den marine biodiversitet gennem regulering af international handel med marine arter, der er genstand for overfiskning. EU vil også stemme imod vedtagelsen af enhver foranstaltning, der kan føre til en genoptagelse af handelen med elfenben i den nuværende situation, og vil hjælpe de afrikanske stater med at udarbejde en handlingsplan for bedre beskyttelse af elefanter.

Kommissionen vil også fortsætte sine bestræbelser på at sikre, at forbruget af træ og træprodukter ikke bidrager til ulovlig skovhugst, som ofte har en alvorlig negativ indvirkning på biodiversiteten. Dette problem tackles inden for rammerne af handlingsplanen for retshåndhævelse, god forvaltningspraksis og handel på skovbrugsområdet (FLEGT) og forslaget til forordning om "påpasselighed" – forslag til forordning om fastsættelse af krav til virksomheder, der markedsfører træ og træprodukter – som i øjeblikket behandles efter proceduren med fælles beslutningstagning.

*

* *

Spørgsmål nr. 48 af Ryszard Czarnecki (H-0076/10/ændr. 1)

Om: UniCredits overtrædelse af konkurrence- og kapitaloverførselsregler

Pekao-banken i Polen tilhører UniCredit-gruppen, hvis såkaldte Chopin-projekt har givet anledning til en overtrædelse af europæiske konkurrence- og kapitaloverførselsregler. Den pågældende sag drejer sig om et eksempel på hemmelig forståelse og misbrug af dominerende stilling fra UniCredits side. I juni 2005 underskrev UniCredit og firmaet Pirelli – der har indgået en samarbejdsaftale – Chopin-aftalen sammen med Pekao SA (uden at underrette markedet eller de finansielle tilsynsmyndigheder, selv om de er forpligtet til det). Herefter tvang UniCredit, der har den dominerende aktiepost, Pekao til at underskrive en ufordelagtig partnerskabsaftale med Pirelli i april 2006. Pirelli og UniCredit har fælles interesser i firmaet Olimpia, hvor den administrerende direktør for UniCredit, Alessandro Profumo, sidder i direktionen. Samtidig er der

⁽¹⁵⁾ <http://www.teebweb.org/>

foregået en asymmetrisk transaktion i firmaet Olimpia, idet Pirelli har købt værdiløse aktieoptioner i Telecom Italia fra UniCredit.

I forlængelse af mit tidligere spørgsmål (H-0506/09) vil jeg gerne stille følgende spørgsmål: Har Kommissionen til hensigt at intervenere i denne sag, der berører selskaber, som opererer i to EU-medlemsstater?

Svar

(FR) For det første skal det påpeges, at en sags fællesskabsdimension ikke nødvendigvis eller udelukkende kan begrundes i den simple kendsgerning, at de pågældende selskaber er beliggende i to medlemsstater. I denne forbindelse har Domstolen i overensstemmelse med fastlagt retspraksis fastslået, at en sags fællesskabsdimension eller -interesse vurderes på grundlag af dens indvirkning på samhandelen inden for Fællesskabet og ud fra, om den omhandlede praksis øver indflydelse på handelsstrømmene mellem medlemsstaterne på en måde, der kunne skade virkeliggørelsen af formålene med det indre marked (jf. bl.a. Domstolens dom i sagen AEPI mod Kommissionen, sag C-425/07P, særlig præmis 42). Det fremgår af oplysningerne fra spørgeren, at den pågældende sag vedrører en enkeltstående handelsaftale mellem to virksomheder, og at denne aftale tilsyneladende ikke er af fællesskabsinteresse.

Det fremgår desuden også af fastlagt retspraksis, at konkurrencelovgivningen, især reglerne om misbrug af en dominerende stilling, ikke finder anvendelse på forholdet mellem et datterselskab og dets moderselskab (jf. bl.a. Domstolens dom i sagen Viho Europe BV mod Kommissionen, sag C-73/95). Derfor kan konkurrencereglerne ikke anvendes i den foreliggende sag.

På baggrund af ovennævnte har Kommissionen ikke til hensigt at intervenere i den sag, som spørgeren har henvist til.

*
* *

Spørgsmål nr. 49 af Georgios Papastamkos (H-0079/10)

Om: Europæisk økonomisk styring

Den yderst alvorlige finansielle krise i Grækenland og den finansielle ubalance i andre lande, der er medlemmer af euroområdet, har rejst spørgsmålet om, hvor statisk, dynamisk og holdbar selve ØMU-konstruktionen er, når det kommer til stykket. Der er ingen tvivl om, at saneringen af de offentlige finanser i et medlemsland af euroområdet påhviler landet selv. Ikke desto mindre har den finansielle krise vist, at der er tale om et misforhold mellem den fuldstændige monetære union og den endnu ikke fuldendte økonomiske union.

Agter Kommissionen at foreslå, at der udformes og oprettes en europæisk monetær fond, der skal udrustes med de midler og beføjelser til at intervenere, der er nødvendige for at rette op på de strukturelle mangler ved ØMU, hvilket vil afspejle en mere formel og koordineret europæisk økonomisk styring?

Svar

(EN) ØMU'ens politiske ramme som fastlagt i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og stabilitets- og vækstpakten har til formål at sikre fornuftige økonomiske og budgetmæssige vilkår. I nogle tilfælde har medlemsstaterne i euroområdet desværre ikke gennemført fornuftige politikker i gode tider og således skabt ubalancer og sårbarheder, der i denne krisetid har en alvorlig indvirkning på den økonomiske vækst og beskæftigelsen og medfører høje risikopræmier. Disse lande står over for alvorlige økonomiske og finanspolitiske udfordringer, der kræver hurtige og beslutsomme korrigerende foranstaltninger. Kommissionen støtter deres bestræbelser gennem overvågning og politisk rådgivning.

For så vidt angår Grækenland vedtog Kommissionen en omfattende og ambitiøs pakke med detaljerede henstillinger den 3. februar om finanspolitik og indsamling af statistikker (henstilling til Rådet om at rette et pålæg til Grækenland om at træffe foranstaltninger i henhold til artikel 126, stk. 9 – proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud), et forslag til Rådets udtalelse om stabilitetsprogrammet og strukturreformer (Rådets henstilling i henhold til artikel 121, stk. 4 – manglende overensstemmelse med de overordnede retningslinjer og risiko for at bringe Den Økonomiske og Monetære Unions rette virkemåde i fare). Økofinrådet vedtog de pågældende dokumenter den 16. februar og anmodede om en første rapportering om ledsageforanstaltningerne med henblik på at sikre budgetmålene for 2010 senest den 16. marts.

Både stats- og regeringscheferne og Kommissionen har opfordret den græske regering til at gøre, hvad der er nødvendigt, herunder vedtage yderligere foranstaltninger, for at sikre, at de ambitiøse mål i det opdaterede

stabilitetsprogram, navnlig målet om at reducere budgetunderskuddet med 4 % af BNP i 2010, nås. Den 3. marts bebudede den græske premierminister en række yderligere finanspolitiske konsolideringsforanstaltninger svarende til omkring 2 % af BNP. Kommissionen udtrykte tilfredshed med foranstaltningerne, der bekræfter den græske regerings tilsagn om at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at nå målene i stabilitetsprogrammet, herunder navnlig sikre, at målet om at reducere budgetunderskuddet med 4 % af BNP i 2010 nås. Samtidig understregede Kommissionen, at det er yderst vigtigt at gennemføre de finanspolitiske foranstaltninger og afgørende strukturelle reformer i overensstemmelse med Rådets afgørelse fuldt ud og rettidigt. Kommissionen overvåger nøje situationen og er stadig i tæt kontakt med de græske myndigheder. Kommissionen vil foretage en nærmere vurdering af foranstaltningerne forud for Økofinrådet medio marts på grundlag af de græske myndigheders rapportering.

Som understreget af stats- og regeringscheferne har medlemmerne af euroområdet et fælles ansvar for euroens stabilitet. Vores økonomiske politikker er et anliggende af fælles interesse. Den vigtige lære af denne krise er, at det er tvingende nødvendigt at sikre en dybere og bredere overvågning af de økonomiske politikker, herunder tidligere afsløring og korrigerende af ubalancer, for at styrke den makrofinansielle stabilitet i euroområdet. Kommissionen agter at forelægge en række forslag inden for kort tid om en styrket samordning og overvågning af nationale økonomiske politikker i euroområdet.

*
* *

Spørgsmål nr. 50 af Laima Liucija Andrikiene (H-0081/10)

Om: Handelsforbindelserne mellem EU og Rusland

Siden finanskrisens begyndelse i slutningen af 2008 har Rusland lagt en række protektionistiske "midlertidige" antikrise-toldafgifter på en række importvarer såsom kød og mælkeprodukter, møbler, visse stålvarer, lastbiler, fjernsynsapparater med flere. Ydermere er der pr. 1. januar 2010 oprettet en toldunion mellem Rusland, Belarus og Kasakhstan. De eksterne todsatser, som er aftalt mellem de tre lande, er for størstedelens vedkommende baseret på de russiske todsatser. Som følge heraf er todsatserne hævet, for så vidt angår 30 % af de varegrupper, som EU eksporterer til Rusland.

Det er almindeligt anerkendt, at det primære problem, EU står over for, er, at Rusland ikke er medlem af Verdenshandelsorganisationen (WTO) og derfor ikke er bundet af de WTO-regler, der begrænser unilaterale stigninger i importtariffer og andre handelshindrende foranstaltninger.

Hvordan vurderer Kommissionen EU's aktuelle handelsproblemer med Rusland, og hvordan har den i sinde at tackle dem? Har EU en bestemt strategi for håndtering af spørgsmålet om Ruslands medlemskab af WTO?

Svar

(EN) Rusland har siden slutningen af 2008 indført stigende importafgifter på en bred vifte af produkter, efter sigende for at imødegå den nuværende økonomiske krise. Faktisk er Rusland det G20-land, der har indført flest protektionistiske foranstaltninger i det forløbne år. Disse foranstaltninger skader EU's økonomiske interesser direkte, idet EU er Ruslands største handelspartner.

Disse protektionistiske foranstaltninger blev oprindeligt indført midlertidigt. De er imidlertid blevet gjort permanente i den nyligt oprettede toldunion med Belarus og Kasakhstan. De nye fælles eksterne toldafgifter i toldunionen, der har været i kraft siden den 1. januar 2010, har konsolideret de fleste af de "midlertidige" russiske forhøjelser af importafgifterne, og de anvendes nu også af de to andre medlemmer af toldunionen.

Gennem de seneste måneder har Kommissionen navnlig vurderet og forsøgt at afbøde virkningerne af denne nye handelsordning. Kommissionen har opfordret Rusland til at reducere afgifterne til de tidligere lavere niveauer for en lang række produkter af særlig eksportinteresse for EU. Den har også gentagne gange opfordret Rusland til at afholde formelle drøftelser i overensstemmelse med partnerskabs- og samarbejdsaftalen.

Rusland har indtil videre fastholdt afgiftsforhøjelserne. Det bør understreges, at Rusland i henhold til de nuværende bilaterale aftaler mellem EU og Rusland ikke har nogen specifikke retlige forpligtelser til at respektere en standstill-periode med hensyn til importafgifter. En sådan standstill-periode kan imidlertid almindeligvis forventes af et land, der ønsker at blive medlem af Verdenshandelsorganisationen (WTO), selv om den ikke har retsgyldighed.

Kommissionen er fortsat involveret i Ruslands WTO-tiltrædelsesproces. Der pågår i øjeblikket en række intense drøftelser på embedsmandsniveau for at afklare den nye situation. Kommissionen er fortsat fast

besluttet på at gøre fremskridt med tiltrædelsesprocessen og opfordrer Rusland til at forbedre og stabilisere sin handelsordning med henblik på at overholde de aftalte tiltrædelsesforpligtelser.

*
* *

Spørgsmål nr. 51 af Nadezhda Neynsky (H-0082/10/ændr. 1)

Om: Direktiv 2001/18/EF om udsætning i miljøet af genetisk modificerede organismer

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/18/EF⁽¹⁶⁾ fastlægger ingen garanti imod horisontal overførsel af vira indeholdt i genetisk materiale fra GMO-afgrøder til andre slags afgrøder. Direktivet fastlægger intet vedrørende skabelse af gmo-frie landbrugsområder og heller ikke, hvad angår beskyttelse af økologisk og konventionel produktion.

Hvilke foranstaltninger agter Kommissionen at træffe inden for rammerne af direktiv 2001/18/EF for at give enhver medlemsstat mulighed for at indføre yderligere restriktioner i forbindelse med udsættelsen af gmo'er i miljøet omkring visse landbrugsafgrøder, der har en høj økonomisk værdi for det pågældende område, med henblik på skabelse af gmo-frie områder for at bevare økologisk og konventionelt landbrug og beskytte arts mangfoldigheden?

Svar

(EN) Direktivet indeholder særlige bestemmelser om vurdering af alle uønskede virkninger på menneskers sundhed og miljøet, som kan opstå gennem udsætning af GMO'er i miljøet. Denne vurdering omfatter den potentielle overførsel af genetisk materiale fra vira til andre organismer.

Med hensyn til skabelsen af GMO-frie områder gør Kommissionen opmærksom på, at Kommissionens formand i september 2009 udtalte, at det på GMO-området bør være muligt at kombinere et EU-godkendelsessystem, der er baseret på videnskabelige data, med EU-landenes frihed til selv at beslutte, om de ønsker at dyrke GMO-afgrøder på deres område eller ej.

Den 2. marts 2010 iværksatte Kommissionen en analyse for at vurdere, om medlemsstaterne kan få denne frihed på grundlag af den eksisterende lovgivning, og hvis dette ikke er tilfældet, vil den forelægge et lovforslag inden sommerferien.

*
* *

Spørgsmål nr. 52 af Mairead McGuinness (H-0084/10)

Om: Statsstøtte til små og mellemstore virksomheder, der beskæftiger sig med produktion af landbrugsprodukter

Af artikel 11, stk. 8, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1857/2006⁽¹⁷⁾ om anvendelse af traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte til små og mellemstore virksomheder, der beskæftiger sig med produktion af landbrugsprodukter, fremgår det, at enhver udbetaling af erstatning til landbrugere for tab af afgrøder på grund af dårlige vejrforhold per 1. januar 2010 vil afhænge af, om landbrugerne har tegnet en forsikring, der dækker mindst 50 % af deres årlige produktion eller produktionsafhængige indkomst. Hvis landbrugerne ikke har nogen afgrødeforsikring, nedsættes enhver udbetaling af erstatning med 50 %. Hvad er status med hensyn til artikel 11, stk. 8, i de medlemsstater, hvor der ikke er nogen forsikringsselskaber, der tilbyder afgrødeforsikring?

Kan Kommissionen give oplysninger om, hvilke risikovurderingsinstrumenter der aktuelt forefindes i medlemsstaterne, navnlig i de medlemsstater hvor der er forsikringsprodukter tilgængelige for landbrugerne, f.eks. hvilken dækningsgrad der tilbydes i disse forsikringsprodukter, og hvordan disse produkter finansieres – finansieres de af staten, landbrugerne eller af de to parter i fællesskab?

⁽¹⁶⁾ EFT L 106 af 17.4.2001, s. 1.

⁽¹⁷⁾ EUT L 358 af 16.12.2006, s. 3.

Svar

(EN) Hvis der i en given medlemsstat ikke er noget forsikringsselskab, der tilbyder forsikringer, som dækker tab på grund af de statistisk set hyppigst forekommende vejrrisici, finder artikel 11, stk. 8, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1857/2006 ikke anvendelse, men den støtteordning, under hvilken der ydes erstatning for tab, fritages ikke fra anmeldelsespligten i henhold til samme forordning. I dette tilfælde kan den pågældende medlemsstat indgive anmeldelse til Kommissionen i henhold til artikel 108, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og dokumentere i anmeldelsen, at der trods alle rimelige bestræbelser ikke fandtes en overkommelig forsikring mod de statistisk set hyppigst forekommende vejrrisici i den pågældende medlemsstat eller region på det tidspunkt, hvor skaden opstod. Hvis dette dokumenteres, vil nedsættelsen med 50 % ikke finde anvendelse.

Medlemsstaterne råder i dag over en række forskellige risikohåndteringsværktøjer. Med hensyn til forsikringer er de klassiske forsikringsordninger de mest udbredte i EU (primært forsikring mod en enkelt risiko og kombineret forsikring, men også udbytteforsikring), og disse er generelt private. I mange medlemsstater er der kun et begrænset antal forsikringsselskaber. Udviklingen af landbrugsforsikringerne i de enkelte medlemsstater afhænger primært af to afgørende faktorer:

- behovene i de enkelte medlemsstater (risikoniveau),
- den økonomiske støtte til forsikringsordningerne i de enkelte medlemsstater.

Nogle regeringer subsidierer forsikringer, mens andre efterfølgende yder støtte på ad hoc-basis gennem kompensationsordninger eller ulykkesfonde, som delvis kan være finansieret af aktørerne inden for landbruget på frivillig eller obligatorisk basis.

I rapporten om landbrugsforsikringsordninger "Agricultural Insurance schemes"⁽¹⁸⁾, som blev finansieret af Kommissionen og senest ajourført i 2008, redegøres for de forskellige eksisterende risikohåndteringsværktøjer, der er tilgængelige for landbrugerne i EU. Rapporten giver en større indsigt i udviklingen af forsikringsordninger i Europa, eftersom udviklingen af forsikringsordninger hænger tæt sammen med tilgængeligheden af andre risikohåndteringsværktøjer og den offentlige sektors rolle, navnlig ad hoc-støtteforanstaltninger.

*
* *

Spørgsmål nr. 53 af Nikolaos Chountis (H-0085/10)

Om: forestående fusion af Olympic Air og Aegean

Den 11. februar 2010 udsendte luftfartsselskaberne Olympic Air og Aegean begge erklæringer, der bekræftede deres drøftelser om "fremtidigt samarbejde", skønt der i presseberetninger er blevet talt om umiddelbart forestående fusionering. Et sådant skridt, der ville føre til et privatmonopol og tab af 2.500 arbejdspladser, har givet anledning til voldsomme protester fra forbrugerorganisationer. I betragtning af, at de to selskaber næsten kontrollerer hele den indenlandske passagerbefordring, at Grækenland på grund af sin geografi har de fleste lufthavne i forhold til de øvrige medlemsstater, og at der forventes at ske prisstigninger på indenrigsruterne så vel som en forøgelse af omfanget og antallet af de subventionerede ruter, bedes Kommissionen besvare følgende:

Giver det faktum, at de to selskaber tegner sig for 97 % af passagertrafikken på indenrigsruterne, den græske konkurrencekommission en god grund til at nægte at give tilladelse til fusioneringen? Har den græske stat mulighed for at nægte at give Olympics navn og logo til det nye fusionerede selskab og indføre en øvre grænse for priser på indenrigsruterne, siden det nye selskab vil komme til at sidde på over 97 % af indenrigspassagertrafikken?

Svar

(EN) Kommissionens oplysninger er baseret på selskabernes erklæringer om en planlagt fusion mellem Olympic Air og Aegean Airlines.

I denne tidlige fase er det ikke muligt at afgøre, om fusionen skal anmeldes til Kommissionen eller til de kompetente græske konkurrencemyndigheder.

⁽¹⁸⁾ http://ec.europa.eu/agriculture/analysis/external/insurance/index_en.htm

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 139/2004 ("fusionsforordningen")⁽¹⁹⁾ har Kommissionen kompetence til at vurdere, om fusioner med "fællesskabsdimension" er forenelige med fællesmarkedet, på grundlag af omsætningskravene i fusionsforordningen.

Hovedformålet med Kommissionens vurdering af en fusion er at bevare en effektiv konkurrence inden for fællesmarkedet og at undgå skadelige virkninger for konkurrencen og i sidste ende for forbrugerne. I sin analyse tager Kommissionen bl.a. hensyn til de pågældende virksomheders markedsposition og styrke.

Idet den planlagte fusion endnu ikke er blevet formelt anmeldt til Kommissionen i henhold til fusionsforordningen, kan Kommissionen ikke i øjeblikket kommentere den transaktion, som spørgeren henviser til, nærmere.

Olympics navn og logo er aktiver, som tilhører Olympic Air efter fuldførelsen af privatiseringen af Olympic Airlines.

*
* *

Spørgsmål nr. 54 af Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (H-0094/10)

Om: Foranstaltninger for finansiel tilpasning og vækst i Grækenland

ØKOFIN-Rådet opfordrede i februar Grækenland til at indføre særlige foranstaltninger for finansiel tilpasning. Jean-Claude Juncker understregede, at Kommissionen vil foreslå Grækenland en pakke af mulige foranstaltninger til mindskelse af udgifterne og forøgelse af indtægterne, idet han påpegede muligheden af at nedsætte udgifterne til lønninger og forhøje momsen og skatterne på privatbiler og energi. Da de fleste foranstaltninger, som den græske regering har truffet eller agter at træffe, i forvejen går ud på at reducere lønningerne og forøge indtægterne gennem skatteforhøjelser, bedes Kommissionen besvare følgende:

Mener Kommissionen ikke, at disse foranstaltninger, der går i retning af en restriktiv besparelses- og indtægtsforhøjelsespolitik, vil kunne bevirke et fald i investeringerne og forbrugerefterspørgslen i den græske økonomi og derved undergrave Grækenlands bestræbelser på at tilvejebringe et opsving og sanere de offentlige finanser? Vil Kommissionen foreslå den græske regering vækstfremmende foranstaltninger, der er tilpasset de græske forhold, med det formål at sætte fornyet gang i produktiviteten og den økonomiske aktivitet?

Svar

(EN) Store underskud og høje gældskvoter har en væsentlig negativ indvirkning på et lands evne til at skabe vækst på grund af indvirkningen på de finansielle markeder, rentesatser og kreditvilkår. Finanspolitisk konsolidering er derfor en forudsætning for vækst. Selv om vækstbetingelserne i Grækenland vil være vanskelige i 2010, vil en udskydelse af den finanspolitiske konsolidering helt sikkert svække væksten yderligere. I overensstemmelse med bestemmelserne i stabilitets- og vækstpagten forelagde Grækenland i januar 2010 et opdateret stabilitetsprogram, i henhold til hvilket den finanspolitiske konsolidering skal øges væsentligt, idet underskuddet skal nedbringes fra 12,7 % af bruttonationalproduktet (BNP) i 2009 til under 3 % af BNP i 2012. Den første del af tilpasningen på 4 % af BNP skal gennemføres i år. Kommissionen og Rådet har godkendt det græske stabilitetsprogram og mener, at både målene og de underliggende foranstaltninger er hensigtsmæssige.

I det omfang en række af de risici, der er knyttet til lofterne for underskud og gæld, bliver til virkelighed, skal Grækenland træffe de nødvendige yderligere foranstaltninger for at sikre, at budgetmålene nås. Kommissionen glæder sig over den græske regerings meddelelse af 3. marts 2010 om, at den vil indføre en række yderligere konsolideringsforanstaltninger svarende til 2 % af BNP. Denne meddelelse bekræfter den græske regerings tilsagn om at træffe alle nødvendige foranstaltninger for at nå målene i stabilitetsprogrammet, herunder navnlig sikre, at målet om at reducere budgetunderskuddet med 4 % af BNP i 2010 nås. Disse yderligere foranstaltninger omfatter udgiftsbegrænsninger, herunder navnlig nedskæringer i offentlige lønninger, der er afgørende for at sikre, at den finanspolitiske konsolidering har permanent indvirkning, og for at genoprette konkurrenceevnen. De bebudede indtægtsforøgende foranstaltninger bidrager også til den finanspolitiske konsolidering. Det er yderst vigtigt at gennemføre de finanspolitiske foranstaltninger og afgørende strukturelle reformer i overensstemmelse med Rådets afgørelse fuldt ud og rettidigt. Det er i den græske befolknings

⁽¹⁹⁾ EUT L 24 af 29.1.2004.

interesse, idet den vil få gavn af sundere offentlige finanser og bedre vækst- og jobmuligheder. Det er også vigtigt for den overordnede finansielle stabilitet i euroområdet.

*
* *

Spørgsmål nr. 55 af Pat the Cope Gallagher (H-0098/10)

Om: Internetsikkerhed

Over 50 % af teenagerne i EU giver personlige oplysninger over internettet, der kan ses af hvem som helst. Har Kommissionen i sinde at foreslå nye foranstaltninger til højnelse af sikkerheden for børn, der benytter internettet, især hvad angår hjemmesider for sociale netværk?

Svar

(EN) Som svar på det ærede medlems spørgsmål mener Kommissionen, at en forbedring af børns sikkerhed på internettet, herunder navnlig på sociale netværkssteder, er et vigtigt og fælles ansvar for de offentlige myndigheder, forældre, skoler og branchen.

Inden for rammerne af programmet for et sikrere internet⁽²⁰⁾ formidlede Kommissionen i 2009 en selvreguleringsaftale om principperne for sikrere sociale netværk i EU "Safer Social Networking Principles for the EU"⁽²¹⁾, der blev underskrevet af følgende 20 webtjenester: Arto, Bebo, Dailymotion, Facebook, Giovanni.it, Google, Hyves, Microsoft Europe, MySpace, Nasza-klaza.pl, Netlog, One.lt, Piczo, Rate.ee, Skyrock, Tuenti, Sulake, VZnet Netzwerk Ltd., Yahoo!Europe og Zap.lu. Disse webtjenester har vedkendt sig deres ansvar og identificerer potentielle risici på deres websteder for unge under 18 år, herunder cybermobning, grooming og risikofyldt opførsel som f.eks. afsløring af personlige oplysninger. De agter at begrænse disse risici gennem en række særlige foranstaltninger.

Kommissionen overvåger gennemførelsen af denne aftale meget tæt. Den 9. februar 2010 offentliggjorde Kommissionen en evalueringsrapport om gennemførelsen af principperne for sikrere sociale netværk baseret på en analyse af tjenesternes sikkerhedspolitikker og uafhængige eksperters afprøvning af de pågældende websteder. Rapporten viser, at de fleste af disse tjenester har truffet foranstaltninger og gjort det lettere for de mindreårige at ændre privatindstillinger, blokere brugere eller slette uønskede kommentarer og uønsket indhold. Der skal dog stadig gøres mere, idet kun under halvdelen af tjenesterne (40 %) automatisk indstiller profilerne til unge under 18 til kun at være synlige for deres venner, og kun en tredjedel har reageret på brugeres rapportering af misbrug.

Kommissionen vil analysere de enkelte tjenesters resultater og rette særskilt henvendelse til de tjenester, der skal gøre en yderligere indsats for at gennemføre bestemte aspekter af de sociale netværksprincipper fuldt ud. I henhold til EU's principper for sikrere sociale netværk "Safer Social Networking Principles for the EU", som tjenesterne har underskrevet, skal arbejdsgruppen om sociale netværk "European Social Networking Task Force"⁽²²⁾ mødes igen i år for at drøfte yderligere muligheder for at forbedre onlinesikkerheden for unge under 18 år, som benytter de sociale websteder.

Kommissionen er derudover i færd med at gennemgå de gældende europæiske regler om databeskyttelse og privatlivets fred. Kommissionen har i denne forbindelse gennemført en offentlig høring om revisionen af databeskyttelsesdirektivet⁽²³⁾, der blev afsluttet i december 2009. Resultaterne viser, at mange borgere ønsker strengere krav til samtykke i forhold til mindreårige på onlineområdet.

Temaet for Sikker Internet-dagen den 9. februar i år var "Tænk dig om, inden du lægger oplysninger ud på nettet!", navnlig for at tilskynde unge til at være særlig opmærksom på de personoplysninger, de lægger ud på nettet.

⁽²⁰⁾ http://ec.europa.eu/information_society/activities/sip/index_en.htm

⁽²¹⁾ http://ec.europa.eu/information_society/activities/social_networking/docs/sn_principles.pdf

⁽²²⁾ Kommissionen indkaldte arbejdsgruppen om sociale netværk første gang i april 2008, og den er sammensat af repræsentanter for sociale netværk samt forskere og børnevelværdsorganisationer.

⁽²³⁾ Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger – EFT L 281 af 23.11.1995.

*
* *

Spørgsmål nr. 56 af Konrad Szymański (H-0101/10)

Om: Lige adgang til internettjenester på det indre marked

Online-forretningen iTunes, der drives af selskabet Apple, tilbyder ikke sine lyd- og videoprodukter i nogle medlemsstater (således ikke til de polske brugere). Der er tale om forskelsbehandling, og den er som sådan uforenelig med fællesskabsretten, ligesom den fremmer hacking.

Det er især foruroligende, at en polsk borger ikke gennem nethandel kan købe en vare, der tilbydes på internettet i et andet land, på grund af tekniske begrænsninger, der bevidst er pålagt anvendelsen af kreditkort.

Har den nye Kommission, ud over at give udtryk for sin bekymring i denne forbindelse, reelt truffet foranstaltninger for at gøre en ende på denne forskelsbehandling?

Træffer Kommissionen foranstaltninger over for den forskelsbehandling, som forbrugerne i nogle medlemsstater udsættes for i forbindelse med nethandel, med henblik på at indføre lige rettigheder for forbrugerne på det indre marked?

Svar

(EN) Som Kommissionen anførte i sit svar på skriftlig forespørgsel E-5058/09, er tjenesteyderes forskelsbehandling begrundet i deres kunders nationalitet eller opholdssted (som f.eks. restriktioner i anvendelsen af kreditkort, der forhindrer kunderne fra en medlemsstat i at få adgang til tjenester, der leveres af en onlineforretning i en anden medlemsstat) specifikt omfattet af bestemmelsen om forbud mod forskelsbehandling i artikel 20, stk. 2, i direktiv 123/2006/EF om tjenesteydelser i det indre marked ("tjenesteydelsesdirektivet"). Selv om forskelsbehandling forbydes, anføres det også i bestemmelsen, at det ikke er enhver form for forskelsbehandling, der forbydes, idet der er mulighed for at anvende forskellige adgangsbetingelser "som er direkte begrundet i objektive kriterier".

Håndhævelsen af den nationale lovgivning til gennemførelse af denne bestemmelse henhører primært under de nationale myndigheder og domstole. Kommissionen har ikke beføjelse til at indlede en overtrædelsesprocedure mod en privat part på grundlag af artikel 20, stk. 2, i tjenesteydelsesdirektivet. Den bistår imidlertid medlemsstaterne for at sikre, at nationale bestemmelser til gennemførelse af artikel 20, stk. 2, i tjenesteydelsesdirektivet gennemføres og håndhæves korrekt på nationalt plan af de nationale myndigheder og domstole. I denne forbindelse har Kommissionen for nylig offentliggjort en undersøgelse om virksomhedspraksis, der kan være omfattet af artikel 20, stk. 2, og om de mulige årsager hertil. Forbrugere, der eventuelt er blevet udsat for forskelsbehandling, kan også gøre indsigelse ved at rette henvendelse til nationale støtteorganer som f.eks. organer, der er medlemmer af ECC-netværket (Det Europæiske Netværk af Forbrugercentre).

Ved anvendelsen af disse bestemmelser skal de nationale myndigheder og domstole tage hensyn til objektive kriterier, som kan begrunde forskelsbehandlingen.

Som spørgeren muligvis ved, skal det også understreges, at forfatteres ophavsrettigheder og ophavsretsbeslægtede rettigheder såsom pladeproducenters og udøvende kunstneres rettigheder til lydoptagelser af musik i onlineforretninger normalt sikres på national basis. Kommissionen er imidlertid ikke i besiddelse af oplysninger, der giver anledning til at formode, at årsagen til, at der ikke er adgang til iTunes' onlineforretning i denne medlemsstat, er kravet om sikring af ophavsrettigheder for at tilbyde tjenester i Polen.

Ud over anvendelsen af ovennævnte bestemmelse om forbud mod forskelsbehandling i artikel 20, stk. 2, i tjenesteydelsesdirektivet skal dominerende selskabers selvstændige beslutninger vurderes i henhold til artikel 102 i TEUF, hvori det fastslås, at en eller flere virksomheders misbrug af en dominerende stilling på det indre marked er uforenelig med det indre marked og forbudt, i den udstrækning samhandelen mellem medlemsstater herved kan påvirkes.

Kommissionen fortsætter bestræbelserne på at få fjernet de hindringer, der stadig hæmmer udviklingen af legitime paneuropæiske musiktjenester, og på at give forbrugerne mulighed for at købe varer hos alle onlineforretninger i EU uanset deres opholdssted. Fjernelsen af disse hindringer og en effektiv håndhævelse i medlemsstaterne af artikel 20, stk. 2, i tjenesteydelsesdirektivet vil være af afgørende betydning for at nå disse mål.

*
* *

Spørgsmål nr. 57 af Morten Messerschmidt (H-0107/10)

Om: Grænsekontrol

Ifølge oplysninger fra dansk politi foretoges der sidste år 203 anholdelser af personer, som havde overtrådt et indrejseforbud. Dette er ifølge politiet formodentlig kun toppen af isbjerget, og ifølge den danske Jean Monnet-professor Marlene Wind gør de åbne grænser det nemt for udviste kriminelle at vende tilbage og begå ny kriminalitet.

Hvilke overvejelser gør Kommissionen sig derfor i forbindelse med den omfattende kriminalitet på tværs af EU's indre grænser? Og hvad med den manglende bekæmpelse af kriminaliteten i Bulgarien og Rumænien i forbindelse med planerne om ved årsskiftet også at ophæve grænsekontrollen her?

Svar

(EN) Skabelsen af et område uden indre grænsekontrol ledsages af en række foranstaltninger, bl.a. et effektivt politi- og retssamarbejde. I lyset heraf er der blevet oprettet en række europæiske retshåndhævende myndigheder såsom Europol og Eurojust, og der er blevet vedtaget en række retlige instrumenter, der giver medlemsstaterne mulighed for at bekæmpe grænseoverskridende kriminalitet effektivt, som f.eks. afgørelsen fra 2008 om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet. Bestemmelserne vedrører navnlig elektronisk udveksling af oplysninger om store arrangementer med henblik på bekæmpelse af terrorisme samt andre former for grænseoverskridende politisamarbejde.

For så vidt angår indrejseforbuddets effektivitet, henledes spørgerens opmærksomhed på direktiv 2008/115/EF om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandsstatsborgere med ulovligt ophold (der skal gennemføres af medlemsstaterne senest i december 2010), som indeholder bestemmelser om et harmoniseret EU-dækkende indrejseforbud. Dette indrejseforbud har en forebyggende virkning og øger den europæiske tilbagesendelsespolitikts troværdighed, idet der sendes et klart budskab om, at personer uden opholdstilladelse, som har overtrådt migrationsreglerne i EU-medlemsstaterne, får forbud mod genindrejse i alle EU-medlemsstaterne i en bestemt periode.

I Bulgariens og Rumæniens tilfælde afskaffes kontrollen ved de indre grænser i overensstemmelse med tiltrædelsesakten først efter en særlig evaluering af opfyldelsen af alle forudsætningerne for anvendelse af Schengenreglerne.

Denne evaluering omfatter de ydre grænser, visumreglerne, politisamarbejde, Schengeninformationssystemet og databeskyttelse. Bulgarien og Rumænien har fastsat måldatoen for afskaffelse af kontrollen ved de indre grænser til marts 2011. Evalueringsprocessen blev indledt i 2009 og vil fortsætte i hele 2010.

Det henhører udelukkende under medlemsstaternes kompetence at afgøre, om alle forudsætningerne er opfyldt, og om kontrollen ved de indre grænser skal afskaffes.

Schengenområdets succes afhænger af den gensidige tillid mellem medlemsstaterne og deres evne til at gennemføre ledsageforanstaltningerne fuldt ud, hvilket er en forudsætning for ophævelsen af den indre grænsekontrol. Den effektive bekæmpelse af korruption og styrkelsen af politi- og retssamarbejdet er vigtige faktorer, der er afgørende for opbygningen af denne tillid. Kommissionen støtter foranstaltningerne og følger nøje udviklingen på dette område i Bulgarien og Rumænien. Kommissionen vurderer reformen af retsvæsenet og bekæmpelsen af korruption og organiseret kriminalitet inden for rammerne af samarbejds- og kontrolmekanismen. Håndteringen af grænseoverskridende kriminalitet er en vigtig faktor i evalueringen. Kommissionen baserer sin vurdering på forskellige kilder, herunder oplysninger fra medlemsstaterne, og fremsætter i sine sommerrapporter henstillinger om, hvordan situationen kan forbedres.

*
* *

Spørgsmål nr. 58 af Charalampos Angourakis (H-0110/10)

Om: Privatisering af Skaramangas-skibsværftet

Privatiseringen af Skaramangas-skibsværftet, som blev gennemtrumfet af skiftende græske regeringer, fik alvorlige konsekvenser for arbejdstagerne, idet hundredvis af arbejdspladser gik tabt. Thyssen Krupp, der

ejerskabet af skibsværftet, er nu i færd med at sælge værftet efter at have modtaget 3 mia. EUR til at bygge ubåde og derefter opsagt kontrakterne med den græske stat og ikke leveret varen. Værftet er blevet splittet op, og et særskilt selskab til rullende materiel er oprettet. De 160 ansatte har ikke modtaget løn i næsten 10 måneder. I presseberetninger tales der om hundredvis af nye fyringer og om studehandler både mellem de multinationale selskaber om ejerskab af værftet og med regeringen med henblik på at sikre de nye ejere en "medgift" på milliarder af euro fra våbenprogrammerne for 2010-2011.

Mener Kommissionen ikke, at liberaliseringen af markederne og indførelsen af konkurrencereglerne i skibsværftsindustrien, som EU og de nationale regeringer har besluttet, har ført til en forringelse af skibsværftsindustrien i Grækenland – en søfartsnation par excellence – samt fald i beskæftigelsen og overtrædelse af arbejdstagernes rettigheder til fordel for monopolistiske gruppers profit?

Svar

(EN) Anvendelsen af konkurrencereglerne har til formål at sikre en retfærdig og effektiv konkurrence til gavn for Europa og dets borgere, idet konkurrence medfører lavere priser og højere kvalitet, giver kunderne flere valgmuligheder, fremmer teknologisk innovation og dermed styrker den europæiske økonomi. Konkurrencereglerne i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde omfatter et generelt forbud mod statsstøtte, undtagen i ganske særlige begrundede tilfælde, for at sikre, at regeringsindgreb ikke fordrejer konkurrencen og samhandelen i EU. Kommissionen kan i visse tilfælde tillade støtte til omstrukturering af en kriseramet virksomhed, herunder i skibsværftsindustrien. Det påhviler imidlertid de offentlige myndigheder at sikre, at støtten gennemføres korrekt.

I 1997 gav Kommissionen Grækenland mulighed for at finansiere omstruktureringen af Hellenic Shipyards' civile kommercielle aktiviteter, idet den godkendte et støttebeløb på 160 mio. EUR⁽²⁴⁾. Desværre er en række afgørende betingelser for godkendelsen ikke blevet overholdt. Desuden ydede Grækenland gentagne gange frem til 2002 ulovlig og uforenelig støtte til de tabsgivende civile aktiviteter på værftet.

Kommissionen overvåger, om statsstøttere reglerne anvendes korrekt af medlemsstaterne. På baggrund af overtrædelserne af betingelserne og den ulovlige støtte, der efterfølgende blev ydet til skibsværftet, pålagde Kommissionen i juli 2008 efter en tilbundsående undersøgelse i henhold til EF-traktatens statsstøttere regler Grækenland at tilbagesøge over 230 mio. EUR i form af ulovlig støtte⁽²⁵⁾.

Kommissionen vil gerne påpege, at ansvaret for afgørelsen om salget af skibsværfterne eller enhver anden afgørelse om omstrukturering alene påhviler ejeren af skibsværfterne. Kommissionen kan udelukkende kontrollere statslige indgreb i økonomien, og den kan ikke blande sig i en virksomheds forretningsbeslutninger.

EU's retlige rammer omfatter en række direktiver til beskyttelse af arbejdstagerne, der kan være af særlig relevans i forbindelse med omstrukturering af skibsværftsindustrien i EU, navnlig Rådets direktiv 98/59/EF af 20. juli 1998 om kollektive afskedigelser⁽²⁶⁾, direktiv 94/45/EF om europæiske samarbejdsudvalg⁽²⁷⁾, direktiv 2002/14/EF om indførelse af en generel ramme for information og høring af arbejdstagerne i Det Europæiske Fællesskab⁽²⁸⁾, Rådets direktiv 2001/23/EF om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter⁽²⁹⁾ og direktiv 2008/94/EF om beskyttelse af arbejdstagerne i tilfælde af arbejdsgiverens insolvens⁽³⁰⁾.

Idet direktiverne er blevet gennemført i Grækenland, er det op til de kompetente nationale myndigheder, især domstolene, at sikre en korrekt og effektiv anvendelse af nationale gennemførelsesbestemmelser under hensyntagen til de særlige omstændigheder i hver enkelt sag med henblik på at sikre, at alle arbejdsgivere opfylder deres forpligtelser på dette område.

(24) Se sag N 401/1997.

(25) EUT L 225 af 27.8.2009.

(26) EFT L 225 af 12.8.1998.

(27) EFT L 254 af 30.9.1994.

(28) EFT L 80 af 23.3.2002.

(29) EFT L 82 af 22.3.2001.

(30) EFT L 283 af 28.10.2008.

*

* *